

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
INTRARE Nr. 1439
IESIRE Ziau... 12... Luna... 03... 2020

Parlamentul României Senat

Către
Biroul permanent al Senatului

În temeiul art. 89 și 92 din Regulamentul Senatului și al art. 74 și 75 din Constituție vă înaintăm, spre dezbatere și aprobare, *inițiativa legislativă privind protecția civilă*, urmând ca în temeiul art. 76, alin. (3) din Constituție, dezbaterea să se facă în procedură de urgență.

Inițiatori:

1. Senator Carmen Daniela Dan, PSD
2. Deputat Florin Iordache, PSD

CONSIGLIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
INTRARE Nr. 1439
IESIRE Ziau... 12 Luna 03.2020

EXPUNERE DE MOTIVE LEGEA PROTECȚIEI CIVILE

O nouă lege în domeniul protecției civile asigură cadrul normativ strategic care are ca obiectiv fundamental protecția cetățeanului prin implementarea unor concepte, termeni și cerințe, intrate deja în vocabularul de specialitate respectiv reglementarea unor elemente de interes în domeniul protecției civile care nu se regăsesc în actele normative de nivel superior aprobate până în acest moment.

Totodată, pentru evitarea unor confuzii care vizează aplicarea cadrului normativ aferent Legea 481/2006 privind protecția civilă și OUG 21/2004 cu modificări și completări prin OUG 1/2014, respectiv OUG 89/2014 se impune unificarea legislației.

Privit prin prisma protecției populației și a bunurilor materiale protecția civilă asigură cadrul organizatoric aferent răspunsului la crizele de natura urgențelor civile și celor militare

Măsurile de protecție civilă aferente urgențelor civile reprezintă o situație, non-militară, de anormalitate sau generată de o situație deosebită în curs de evoluție la care se adaugă o situație destabilizatoare, ca urmare a producerii unor evenimente grave, care prin amplitudinea și intensitatea sa, amenință sau pun în pericol viața și sănătatea populației, mediul, stabilitatea politică, economică ori socială, ordinea și valorile constituționale sau îndeplinirea obligațiilor internaționale ale statului și care depășește capacitatea obișnuită de intervenție a autorităților și instituțiilor publice centrale și locale, necesitând adoptarea de măsuri specifice, prin acțiunea unitară a structurilor cu competențe în domeniul pentru revenirea la starea de normalitate.

Evoluțiile în domeniul protecției civile, conexe cu actele normative în domeniul situațiilor de urgență din ultimul deceniu impun actualizarea legislației de bază în acest domeniu.

Având în vedere abordările conceptuale în domeniul Sistemului Național de Apărare, Ordine, Publică și Siguranță Națională (**SNAOPSN**) ca rezultantă a conceptelor strategice ale NATO, UE și ONU în domeniul urgențelor civile se impune revederea cadrului național de reglementare în domeniul protecției civile.

Analizând reglementările existente la nivel NATO sau a statelor a rezultat că în zilele noastre Conceptul de protecție civilă se referă la ansamblul sistemelor, structurilor și resurselor gestionate de guverne și care sunt orientate spre protejarea populației non-combatante în caz de:

- a) dezastre naturale și tehnologice;
- b) împotriva atacurilor militare;
- c) dezastre rezultate din atacuri teroriste sau din hazard de altă natură;
- d) riscuri de vulnerabilitate diverse conexe conceptului de securitate națională.

Din perspectiva reglementărilor internaționale, pot fi evidențiate următoarele:

- a) Tratatul de la Lisabona din 13.12.2007 - Versiune consolidată a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene
- b) Decizia Consiliului din 23 octombrie 2001 de instituire a unui mecanism comunitar de favorizare a unei cooperări consolidate în cadrul intervențiilor de urgență care țin de protecția civilă (2001/792/CE, Euratom)
- c) *Manualul NATO de management al crizelor*, Bruselas, 2016;
- d) AJP-9 NATO Civil - Military Cooperation (CIMIC) Doctrine - MC 327/2 Politica militară a NATO pentru operațiunile de răspuns la situații de criză care nu fac obiectul articolului 5.

Pe cale de consecință, adaptat specificului național, conceptul de protecție civilă cuprinde următoarele tipuri de evenimente:

- a) situații de urgență;
- b) dezastre;
- c) acțiuni asociate amenințărilor hibride sau asimetrice;
- d) conflicte armate.

Implementarea Măsurilor NATO de răspuns la criză, impune măsuri și acțiuni ale componentelor Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență (SNMSU) sau, după caz, al Sistemului de apărare, ordine publică și siguranță națională (SAOPSN)

Potrivit manualului NATO de răspuns la crize și cerințelor privind reziliență, cerințele inițiale prin măsuri de răspuns la criză în domeniul urgențelor civile sunt:

- a) Protecția guvernului și a serviciilor critice;
- b) Resurse de energie reziliente;
- c) Abilitatea de a face față în mod eficient circulației necontrolate al oamenilor include: Circulația Necontrolată a Persoanelor și Restricții de mișcare ;
- d) Resurse alimentare și resurse de apă;
- e) Abilitatea de a face față accidentelor în masă include: Sprijin Medical, Evacuarea populației din zonele de criză și Alertarea Serviciilor de Urgență și avertizarea populației civile;
- f) Sisteme de comunicații civile reziliente, include: Comunicații civile la criză și acces la aranjamente și Protecția serviciilor de comunicații civile și infrastructură;
- g) Sistem de transport civil rezistent, include: Sistemul de asigurare a transporturilor-aviație și Furnizarea, accesul și protecția sistemelor vitale și a bunurilor de transport;
- h) Măsuri de pregătire civilă care acoperă protecția împotriva CBRN amenințări / incidente

În ceea ce privește structura organizatorică sunt menținute, vis-a-vis de legislația anterioară, în noua Lege sunt evidențiate următoarele:

Protecția civilă cuprinde următoarele componente: **decizională, de sprijin a deciziei și operațională**

Componența decizională: Guvernul României și Comitetul Național pentru Situații de Protecție Civilă.

Decizia în domeniul situațiilor de protecție civilă **apartine:** Primului Ministru; ministrul afacerilor interne; conducători ai instituțiilor publice centrale; Prefecti, Primari, Conducătorii operatorilor economici; Comandantul acțiunii și comandantul intervenției.

Structurile de sprijin al deciziei în domeniul situațiilor de protecție civilă sunt: Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă; IGSU; Comitetul Național pentru Situații de Protecție Civilă; Comitete pentru situații de protecție civilă organizate la nivelul ministerelor/instituțiilor publice centrale, județene și locale; Consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale municipiilor, orașelor și comunelor și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București; Celule de protecție civilă la nivelul instituțiilor și operatorilor economici; Inspectorii de protecție civilă sau personal de specialitate în domeniul protecției civile.

Componența operațională în domeniul situațiilor de protecție civilă este **asigurată de:** Centre operaționale și operative cu activitate temporară sau permanentă; Centre de coordonare și conducere a intervenției; Punct de comandă; Punctul Operativ Avansat; Structuri specializate de intervenție și de sprijin pentru asigurarea răspunsului în situații de protecție civilă.

Comitetele pentru situații de protecție civilă sunt: Comitetul National; Comitetele ministeriale; Comitetul Municipiului București și județene ; Comitetele locale

Centre de conducere și coordonare a intervenției sunt: Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției; Centrul Municipiului București-Ilfov/Județene de Coordonare și Centrele Județene de Coordonare și Conducere a Intervenției;

Structurile de intervenție cuprind: Structuri specializate pentru asigurarea răspunsului; Forțele de sprijin pentru asigurarea răspunsului;

Noua lege a protecției civile cuprinde următoarele elemente de noutate importante:

1. Prin noua definitie a protectiei civile se stabileste la nivel general (fara a lasa loc liber anticiparilor) cui și revin responsabilitățile în domeniu. Definiția legii protecției civile evidențiază, în afara de dezastre și situații de urgență, alte elemente de risc la adresa securității naționale cum ar fi acțiunile hibride, sau asimetrice, precum și conflictelor armate.
2. Totodată, se evidențiază domeniile de acțiune, aşa cum au fost stabilite prin HGR nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc - *prevenire, pregătire, răspuns, investigare-evaluare post-eveniment și refacere/reabilitare* -, precum și structurile sub a căror coordonare se realizează activitatea de protecție civilă la pace, respectiv conflict armat sau ale situații care amenință securitatea națională.
3. Sunt stabilite sarcini ale protecției civile, obiectivul strategic și specific în acest domeniu.
4. Sunt stabilite definițiile existente și sunt adăugate altele noi pentru: a) *dezastru*; b) *situație de protecție civilă*; c) *înștiințare*; d) *avertizare*; e) *alarmare*; f) *adăpostire*; g) *adăpost de protecție civilă*; h) *punct de comandă de protecție civilă*; i) *asanare*; j) *infrastructură critică*; k) *evacuarea*; l) *amenințare hibridă*. Se mențin, fiind introdusi în noua Lege, termenii din OUG 21/2004 privind SNMSU cu modificarile ulterioare.
5. Se stabilește organizarea protecției civile prin structuri, servicii specializate și încadrarea în domeniul protecției civile și se elimină elemente conceptuale greșit legiferate potrivit cărora *protecția civilă se realizează prin planuri, pregătire și planificarea resurselor*
6. Se definește tipul documentelor de planificare în domeniul protecției civile care trebuie întocmite la nivelul autorităților și operatorilor economici-
7. Se introduce un capitol nou- managementul în domeniul protecției civile – cu rolul de a clarifica aspectele de management în domeniul protecției civile, în special în ceea ce privește organizarea grupurilor de suport tehnico-științific, respectiv de suport tehnic și a hotărârilor adoptate de comitetele pentru situații de urgență și modul de fundamentare a acestora. Sunt introduse clarificari referitor la starea de alertă (măsuri și acțiuni care pot fi luate și perioada de timp pentru care pot fi adoptate);
8. Referitor la acordarea ajutoarelor și despăgubirilor pentru cetățenii afectați s-a identificat o nouă sursă - Poolul de Asigurare împotriva Dezastrelor Naturale
9. Sunt stabilite responsabilități pentru ministere/autorități centrale și locale
10. Sunt definite și completate activitățile care vizează protecția populației, a bunurilor materiale și a valorilor culturale astfel:
 - a. se mențin, cu modificări, următoarele concepte: înștiințare, avertizare și alarmare, adăpostire, protecție chimică, biologică, radiologică, nucleară și împotriva substanțelor finalt explosive (CBRN), evacuare.

- b. Se adaugă și se fac explicitările necesare pentru: asistență medicală, transporturi civile, asigurarea energiei și comunicațiilor în situații de protecție civilă.
- 11. Stabilirea autorităților/instituțiilor pentru care este necesară încadrarea funcției de inspector de protecție civilă: *municipii, orașe și comune cu peste 3000 de locuitori; operatorii economici sursă de risc CBRN, deținătorii de baraje cu scop hidroenergetic, precum și la operatorii economici/Instituțiile cu peste 250 de angajați.*
- 12. La finanțarea cheltuielilor cu protecția civilă sunt stabilite praguri minimale astfel:
 - a. din bugetul de stat/ din bugetele locale//bugetele instituțiilor publice și din bugetele proprii ale operatorilor economici, după caz, în limita a minim 0,15% din buget;
 - b. Finanțarea cheltuielilor curente și de capital aferente activității IGSU/ISU se asigură atât din bugetul de stat, cât și din bugetele locale, în limita a minim 0,35% din buget;
 - c. Cheltuielile pentru realizarea, dotarea și întreținerea adăposturilor de protecție se suportă de către deținător sau proprietar,
 - d. Cheltuielile pentru participarea României la misiuni în domeniul protecției civile, în afara teritoriului național, cu forțe și mijloace stabilite pe baza planurilor și acordurilor încheiate cu alte state, respectiv cu modulele de protecție civilă, se asigură de către ministerele implicate, de la articolul bugetar constituit pentru domeniul protecției civile.
 - e. Pentru misiunile care presupun termene de mobilizare a personalului și resurselor mai mici de 24 de ore, la nivelul IGSU, se asigură un fond de 50.000 euro, accesibil imediat prin instrumente de plată de tip card, ce pot fi utilizate în afara țării.

În susținerea expunerii de motive, anexăm și studiul privind **Organizarea protecției civile în țările europene**.

Inițiatori:

1. Senator Carmen Daniela Dan, PSD
2. Deputat Florin Iordache, PSD

ORGANIZAREA PROTECȚIEI CIVILE ÎN ȚĂRILE EUROPENE¹

AUSTRIA

Sistemul politic al Austriei este organizat pe trei niveluri:

- 1) federal,
- 2) provincie / stat federal / federal,
- 3) municipalitate.

În plus, există un nivel de guvernare între provincii și municipiații cunoscute ca districte (Bezirke)

Principiul federal se reflectă în faptul că provinciile federale au propria autoritate în chestiuni legislative (prin parlamentele provinciale) și probleme administrative (guvernul provincial fiind cea mai înaltă autoritate) și ca sunt implicați în legislația federală prin intermediul Federal Consiliului (Bundesrat).

Responsabilitatea pentru protecția civilă și gestionarea crizelor și a dezastrelor revine Departamentului - Protecția civilă, gestionarea crizelor și protecției împotriva dezastrelor din cadrul Ministerului de Interne (MOI). Departamentul este organizat în două unități: "Agenția Internațională de Protecție Civilă și Asistență în caz de dezastru" și "Management Național de Criză și Protecție în caz de Dezastru".

În cazul în care dezastrelor afectează mai multe provincii federale la un moment dat sau, de fapt, întregul teritoriu al Austriei - cum ar fi cazul accidentelor care au loc în centralele nucleare de lângă graniță sau "evenimente la scară largă" în UE sau în altă parte a comunității internaționale de națiuni - coordonarea va fi efectuată în variabil de către acest organism coordonator.

Pe lângă reprezentanții ministerelor, acest organism include și oferă responsabilitatea de protecția împotriva dezastrelor din provinciile federale. În cazul unor sarcini concrete de salvare, organismul include chiar servicii de salvare, pompieri și alte unități și, dacă este necesar, Corporația Austriacă de Radiodifuziune și Agenția de Presă

În caz de urgență care apare în Austria sau în străinătate, Central Federal de Alarmare și M reprezintă un instrument operațional de coordonare și informare și devine singurul punct central pentru provinciile federale, ţările vecine, Uniunea Europeană și organizațiile internaționale. Central Federal de Alarmă poate funcționa 24 de ore pe zi și poate lua poziții inițiale corespunzătoare. Măsurile preventive de protecție împotriva dezastrelor intră în responsabilitatea guvernului federal și a provinciilor.

La nivel regional, competența revine în principal provinciilor federale. Centrele regionale de alarmă își asumă

responsabilitatea operațională pentru coordonarea interfeților. În cadrul sarcinilor lor speciale, autoritățile federale sprijină

provinciile în operațiunile de ajutorare în caz de dezastru. Din punct de vedere operational, provinciile se bazează în principal pe

organizațiile de ajutorare voluntară.

¹ European Commission > Humanitarian Aid & Civil Protection > Vadeneicum

<p>BELGIA</p> <p>În ceea ce privește gestionarea crizelor, trei niveluri de guvernare sunt centrale în funcție de magnitudinea incidentului:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Nivelul municipal - responsabilitatea primarului -Nivelul provincial - responsabilitatea guvernatorului provincial -Nivel federal - responsabilitatea ministrului afacerilor interne. <p>Toate nivelele sunt responsabile de planificarea de urgență pe teritoriile lor respective. Pe partea de răspuns, pompierii depind de autoritățile municipale, în timp ce serviciile de protecție civilă sunt un serviciu federal. Biroul de pompieri de la Bruxelles depinde de regiunea.</p> <p>Serviciile de protecție civilă sunt servicii federale și constau din șase unități operaționale distribuite pe teritoriul belgian:</p> <p>Direcția de operații din cadrul Direcției Generale pentru Securitate Civilă este autoritatea competență pentru coordonarea națională.</p> <p>Situatiile de urgență sunt coordonate la nivel municipal, provincial sau federal, în conformitate cu Decretul regal din 16 februarie 2006. Gestionarea nivelului sau a crizelor se bazează pe o multitudine de criterii: Fapte; Amplioarea geografică; Numărul victimelor ; Impact asupra mediului ; Impact economic ; Impact social ; Mijloacele necesare.</p> <p>Situatiile de urgență sunt coordonate la nivel național / federal dacă:</p> <ul style="list-style-type: none"> - două sau mai multe provincii sunt implicate - mijloacele disponibile guvernatorului provinciali în cadrul competenței sale de coordonare sunt insuficiente. <p>În fază de planificare de urgență, Ministerul Afacerilor Interne inițiază coordonarea și promulgarea la nivel național.</p> <p>Direcția Generală Securitate Civilă, care este sub responsabilitatea ministrului afacerilor interne, este responsabilă de următoarele servicii de urgență:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Direct - servicii de protecție civilă -Servicii indirecte - incendiu. <p>Decretul regal (RD) din 31 ianuarie 2003 a definit cadrul juridic pentru gestionarea crizelor la nivel național, astăzi numita fază federală de planificare de urgență, așa cum sa menționat mai sus. Această legislație permite activarea unei coordonări imediate la nivel național.</p> <p>Decretul regal (RD) confirmă rolul Centrului de criză pentru afaceri interne (www.centredecrise.be) în evenimente care necesită coordonare la nivel federal. Astfel, acesta îndeplinește obiectivul general de a proteja populația împotriva tuturor tipurilor de riscuri care ar putea să o afecteze și de lipsa unui plan general.</p> <p>Începând cu fază federală, trei organisme pot fi convocate la centrul de criză pentru afaceri interne: o evaluare, o gestiune și o celulă de informații. Fiecare dintre ele contribuie la procesul decizional global în cadrul competențelor lor respective.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Celula de evaluare evaluatează situația. Aceasta cuprinde experți și oameni de știință de la diferite autorități sau servicii competente. Aceasta este prezidat de departamental, cel mai implicat în criză, care este desemnat de celula de conducere. - Celula de management (alias Comitetul Federal de Coordonare) ia măsurile necesare și este organul de elaborare a politicilor. Ea cuprinde ministrul competenții (federal) sau reprezentanții acestora și este prezidat, în principiu, de ministru afacerilor interne sau de reprezentantul său. <p>- Celula de informare comunica în mod regulat despre măsurile luate pentru a informa populația despre ultima stare de lucru și despre deciziile luate de celula de management. Celula de informare cuprinde persoanele responsabile cu comunicarea sau cu purtătorii de cuvânt din departamentele și cauză.</p> <p>Fiecare situație de urgență este tratată de serviciile de intervenție. Sarcinile lor sunt împărtășite în cinci aşa-numite</p>	<p>La noi avem nivalele:</p> <ul style="list-style-type: none"> National Județean local 	<p>Similar proiect lege privind Pr civ</p>	<p>La noi IGSU are protecția civilă și pompierii</p>	<p>La noi CNCCI iar pana la operationalizare CNNCI se conduce de la CNCI (centru conducere integrata a MAI)</p>	<p>La noi Comitetul Național</p>
--	--	--	--	---	----------------------------------

<p>discipline. Fiecare dintre aceste discipline elaborează un plan de intervenție monodisciplinară care evidențiază modul lor de funcționare.</p> <p><i>Disciplina 1: Operațiuni de acșință</i></p> <p><i>Disciplina 2: Asistență medicală, sărită și psihosocială</i></p> <p><i>Disciplina 3: Poliția locală în zona situației de urgență</i></p> <p><i>Disciplina 4: Suporṭ logistic</i></p> <p><i>Disciplina 5: Informații</i></p> <p>La nivel provincial, intervenția diferitelor servicii de urgență este inițiată atunci când:</p> <ul style="list-style-type: none"> -dimensiunile urgenței necesită administrarea de către guvernator -consecințele imediate ale situației de urgență depășesc teritoriul municipiului. <p>La acest nivel, coordonarea este activată de guvernator și promulgată de guvernatorul competent teritorial (informând ministerul afacerilor interne).</p> <p>La nivel municipal, intervenția serviciilor de urgență are loc atunci când dimensiunile urgenței necesită gestionarea la nivel municipal. Consolidarea și coordonarea sunt activate de primar și promulgate de primarul competent teritorial (informând guvernatorul).</p>	<p>similar structura CNCCI</p> <p>similar județ și CJCCI</p> <p>similar localitate și CLSU</p>
<p>BULGARIA</p> <p>Conform Legii cu privire la modificările și completările la Legea Ministerului de Interni, care a intrat în vigoare din 24 noiembrie 2009, Direcția Generală Protecție Civilă (DG Protecție Civilă și Protecție Civillă) a devenit parte a Ministerului de Interni) a Republicii Bulgaria.</p> <p>DG Securitate și Protecție Civilă este o structură națională specializată a Ministerului de Interni responsabilă de îndeplinirea sarcinilor legate de prevenire și pregătire, gestionare, reacție și recuperare în cazul dezastrelor naturale sau provocate de om. La nivelul administrației centrale, DG Securitate și Protecție Civilă - Ministerul de Interni este împărțit în trei departamente principale:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Departamentul de activități operaționale; 2. Direcția Activități de Prevenire; 3. Direcția Activități Administrative; <p>La nivel regional, în fiecare regiune geografică (raională) a țării se înființează și funcționează 28 de administrații ale DG Securitate și Protecție Civilă.</p> <p>Există Definiții de protecție civilă - Niveluri de comandă, control și coordonare interurbană în situații de urgență și dezastre la nivel regional și național. Guvernatorii regionali și primari sunt responsabili pentru coordonarea și gestionarea eforturilor de salvare pe teritoriul regiunii și în municipiul său.</p> <p>Există centre operaționale de comunicare și informare (OCIC) în toate cele 28 de regiuni. Centrul de Situații al DG Securitate și Protecție Civilă - Ministerul Afacerilor Interne desfășoară coordonarea generală în caz de dezastre.</p> <p>La nivel ministerial, Consiliul de Miniștri formează politica de stat în domeniul protecției civile. Consiliul de Miniștri implementează gestionarea generală a protecției în caz de dezastre și adoptă Programele Naționale de Protecție în caz de dezastre și planurile anuale de implementare a acestora. Mai mult, ele introduc un sistem național de avertizare timpurie pentru a alerta autoritățile executive și cetățenii în caz de dezastre. Acestea stabilesc, prin ordonanță, termenii, condițiile și modul de funcționare a acestoria, la propunerea ministrului de interne.</p> <p>Ministrul și organele menționate prin Legea administrației analizează, în limitele competenței lor, posibilele surse de risc și</p>	<p>similar județ la noi</p> <p>Similar IGSU</p> <p>Similar IGSU</p> <p>Similar IGSU</p> <p>Similar IGSU</p> <p>Similar județ la noi</p> <p>La fel ca la noi CLSU, CJSU, CNSSU</p> <p>La noi CON/IGSU și CNCCI</p> <p>La noi CNSSU format din miniștri</p>

<p>pun în aplicare măsuri preventive pentru a elmina și a limita efectul factorilor de risc care ar putea cauza un dezastru. Participă la elaborarea planurilor de protecție în caz de catastrofe, a planurilor de implementare a lucrărilor de urgență și de salvare de urgență și a planurilor de urgență externe. Ele mențin forțele și mijloacele de pregătire și vor să participea strucurilor lor subordonate ca o componentă a sistemului de salvare uificat în conformitate cu "Planurile de implementare a lucrărilor de salvare și de urgență de urgență și restaurare". Ele implementează activități de protecție în conformitate cu "Planurile de protecție în caz de dezastru" și efectuează controlul asupra panerii în aplicare a măsurilor.</p>	<p>În caz de dezastru, prin ordinul primului-ministrului, se va stabili un sediu pentru coordonare și control cu ministerul competent sau cu șefiul administrației, cu privire la caracterul dezastrului.</p>	<p>Activitățile de protecție civilă sunt implementate de unități, servicii și alte structuri operative ale ministerelor și administrațiilor și municipalițiilor, precum și societății comerciale și antreprenori exclusivi, centre de urgență, alte instituții medicale și de sănătate, persoane juridice fără scop lucrativ și forțe armate.</p>	<p>Acstea unități, servicii și structuri sunt componente ale Sistemului de salvare integrat.</p>	<p>Sistemul integrat de salvare este organizarea, coordonarea și gestionarea activității unităților, serviciilor și structurilor în pregătirea răspunsului la dezastru și atunci când lucrările de salvare, urgență și restaurare trebuie să fie efectuate simultan de doar sau mai multe părți sau unități.</p>	<p>La nivel regional, guvernatorul districtului organizează și administrează protecția în raion. Guvernatorul organizează elaborarea și aprobarerea planului raional de protecție și a planului raional pentru implementarea activităților de salvare și recuperare în situații de urgență. Guvernatorul coordonează și controlizează pregătirea dezastrelor efectuate de administrația raională, unitățile teritoriale ale ministerelor și administrațiilor, persoanele juridice și persoanele fizice din raion.</p>	<p>În cazul dezastrelor pe teritoriul raionului, guvernatorul poate pună în funcțiune planul raional de protecție civilă și anunță oficial situația de dezastru pe teritoriul raionului sau a unei părți din acesta. Guvernatorul efectuează un schimb de informații cu Centrul operational de comunicare și informare (OCIC) al MAI. În plus, guvernatorul organizează, coordonează și controlizează procesul de salvare și recuperare, precum și activitățile de salvare și recuperare de urgență. Atunci când activitățile depășesc teritoriul unui district și când primarul municipiului a solicitat astinență, trebuie creat sediul pentru coordonare.</p>	<p>La nivel local, primarul municipiului organizează și gestionează protecția civilă pe teritoriul municipiului. Primarul organizează elaborarea unui plan raional de protecție, transmite date pentru executarea planului raional și aproba planurile de urgență externe. Primarul coordonează și implementează măsuri preventive privinddezastrelile și pune în aplicare anunțuri și informații în timp util populației în caz de dezastru. Mai mult, primarul administrează fondurile municipiului pentru asigurarea activităților de protecție în caz de dezastru în municipiu și stabileste o rezervă pentru chehuiuri urgențe și neasigurate legate de protecția populației. Primarul prezintă directorului raional un dosar anual privind activitatea de protecție civilă.</p>	<p>Atunci când se produce un dezastru pe teritoriul municipiului, primarul coordonă apoi activitățile de salvare și de urgență și crează sediul pentru coordonare. Primarul poate anunța o stare de dezastru pe teritoriul municipiului și poate efectua un schimb de informații cu centrul operațional de comunicare și informare al MI din raion. De asemenea, primarul poate solicita asistență de coordonare de la guvernatorul districtului.</p>	<p>În ceea ce privește gestionarea și coordonarea activităților de salvare și de recuperare în situații de urgență, guvernatorul raional și primarul municipiului sunt obligați să transmită informații scrisă la MAI.</p>
<p>CIPRU</p>	<p>La nivel național, misiunea principală a Forței de Apărare Civilă este de a ūdepline diverse sarcini umanitare menite să protejeze populația civilă și să o ajute să se recreeze din efectele imediate ale ostilităților sau dezastrelor, precum și să ofere condiții necesare supraviețuirii acesteia.</p>	<p>La noi CNSSU</p>	<p>La noi ISU, serv voluntar și privat, alte structuri din ministere, conf competente</p>	<p>La noi CNCCI</p>	<p>La noi CNCCI</p>	<p>La noi prefect și CJCCCI</p>	<p>La noi similar și mai bine precizat în nou proiect de lege</p>	<p>La noi similar și mai bine precizat în nou proiect de lege</p>	
<p>La nivel național, misiunea principală a Forței de Apărare Civilă este de a ūdepline diverse sarcini umanitare menite să protejeze populația civilă și să o ajute să se recreeze din efectele imediate ale ostilităților sau dezastrelor, precum și să ofere condiții necesare supraviețuirii acesteia.</p>	<p>La noi ISU, serv voluntar și privat, alte structuri din ministere, conf competente</p>	<p>La noi CNSSU</p>	<p>La noi similar și stare Irgenta conf</p>	<p>OU 1/99</p>	<p>Similar RO</p>	<p>La noi stare de alertă și stare Irgenta conf</p>	<p>Cond legii noi propusa prin proiect Lege</p>	<p>Cond legii noi propusa prin proiect Lege</p>	

<p>La nivel ministerial, ministru de Interni, în numele Consiliului de Ministri, este responsabil de implementarea Legii de apărare civilă și a reglementărilor relevante și are supravegherea generală și controlul asupra sistemului de apărare civilă. El coordonează serviciile și organizațiile care sunt declarate "esențiale" în scopuri de apărare civilă. Astfel, responsabilitatea apărării civile revine în general Ministerului de Interni.</p> <p>Forța de apărare civilă este organizată ca unități de apărare civilă în aproape toate zonele urbane și în toate statele din apropierea liniei de înecetare a focului. Cele mai multe dintr-un unități sunt în principal cu echipaje și voluntari. Membrii Ciprului de apărare civilă, repartizați între diferitele unități, primesc formare de bază și sunt mai târziu instruși și poziționați în diferite diviziuni ale apărării civile. Aceste diviziuni diferite sunt primul ajutor, secția de telecomunicații, secțiunea bunăstare și secțiile de luptă împotriva incendiilor, de salvare și de vecinătate.</p>	<p>Consiliul de Minștri aproba Planul general de apărare civilă, care definește rolul, sarcinile și responsabilitățile tuturor componentelor sistemului de apărare civilă. În conformitate cu aceste roluri, îndatoririle și responsabilitățile, fiecare componentă a sistemului de apărare civilă (în principal "serviciile esențiale") trebuie să elaboreze planuri de apărare civilă pentru a face față situațiilor neprevăzute care pot apărea fie din cauza războului, fie a dezastrelui. Planurile sunt prezentate consilierilor de apărare civilă centrale sau regionale (în funcție de nivelul lor) pentru verificare și coordonare.</p>	<p>CROATIA</p> <p>Protecția civilă este organizată la toate nivelurile, de la comunitățile locale la stat, ca o forță operațională de rezervă a unui singur sistem de protecție și salvare. Se compune din protecția personală și reciprocă, comandă, unitățile, comisarii și administratorii de adăposturi.</p> <p>Înființarea, dezvoltarea (echiparea și instruirea) și angajarea protecției civile sunt responsabilitatea șefilor unităților de autoguvernare locale și regionale și directorului Direcției Naționale de Protecție și Salvare.</p> <p>La nivel ministerial, autoritățile administrației centrale de stat, în cadrul domeniului lor de activitate și competenței prevăzute de lege, asigură funcționarea eficientă a sistemelor de protecție și salvare.</p> <p>Conducătorii autorităților administrației centrale de stat sunt responsabili pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii cu privire la structura și domeniul de activitate al autorităților administrației centrale de stat, care se aplică obligațiilor autoritaților guvernamentale de stat.</p> <p>Coordonarea inter-ministerială transversală a fost recunoscută drept o necesitate, dar încă insuficient acceptată. Din păcate, încă nu face parte din activitatea lor de zi cu zi.</p> <p>Diversificarea interdepartamentală a responsabilităților în domeniul protecției și salvării coincide cu competențele la nivel funcțional și individual în cadrul organizațiilor ale căror activități implică cele referitoare la protecție și salvare.</p> <p>Relațiile dintre autoritățile naționale de protecție civilă și organizațiile operaționale sunt guvernate de Legea privind protecția și salvarea și alte reglementări privind principiul reacției obligatorii a forțelor operaționale de salvare și salvare la apelurile și ordinele autoritaților penitru participarea la protecția și activități de salvare în caz de dezastră și accidente majore. În aceste cazuri, numai cheltuielile efectiv suportate sunt recunoscute.</p> <p>Organismele responsabile pentru aranjarea operațiunilor forțelor operaționale de protecție și salvare la toate nivelurile de responsabilitate, de la nivel local la cele naționale și în funcție de tipul și de alte caracteristici ale situației de urgență, iau în considerare structura și mărimea forțelor operaționale de protecție și de salvare care trebuie să fie angajat.</p>
--	--	---

<p>REPUBLICA CEHĂ</p> <p>Censiu National de Securitate al Republicii Ceha este organismul consultativ guvernamental pentru securitatea Republicii Ceha. Președintele este ministru de interne. Ceilalți membri ai Consiliului National de Securitate sunt numiți șefi de ministerie desemnate.</p> <p>Consiliul de Securitate Națională al Republicii Ceha a fost înființat de Guvern și a devenit consiliul său consultativ. Pentru a-și asigura sarcinile, Consiliul a înființat patru comitete de lucru permanente. Responsabilitățile lor au fost atribuite prin decizia guvernului în 1998.</p> <ul style="list-style-type: none"> -Comitetul pentru planificarea apărării -Comitetul de Planificare Civilă de Urgență -Comitetul de coordonare a politicii de securitate externă -Comitetul pentru activități de informații <p>Responsabilitatea pentru pregătirea pentru situații de urgență civilă în toate organele administrative revine reprezentanților statușari. Serviciile de urgență civile existente操erează atât în birourile administrative centrale, cât și în cele administrative teritoriale.</p> <p>Structura actuală:</p> <ul style="list-style-type: none"> -La nivel național: Ministerul Afacerilor Interne (M) cooperă cu alte organe ale administrației centrale, inclusiv autoritățile municipale în domeniul protecției civile -La nivel regional și local: autoritățile regionale și municipale lucrează în strânsă cooperare cu nivelul central -La nivel internațional: MOI coordonează protecția civilă atât la nivel național, cât și la nivel internațional și oferă orientări și direcții viitoare privind politica de protecție civilă <p>Planurile de protecție civilă sunt controlate de Direcția generală (DG), de Serviciul de salvare (FRS) și de FRS regional. Organizațiile operaționale și autoritățile de protecție civilă fac parte din Direcția Generală de Pompieri și funcționează ca o singură organizație. Serviciul de salvare are o abordare unificată pentru toate tipurile de situații de urgență. Alte autoritați ar putea fi implicate în funcție de tipul de urgență.</p> <p>Conform Legii nr. 239/2000, protecția civilă este înțeleasă ca respectarea sarcinilor de protecție civilă care decurg din Protocolul adițional la Convenția de la Geneva privind protecția victimelor conflictelor armate internaționale din 12 august 1949. Aceste sarcini sunt în special: avertizare, evacuare, adăposturile și supraviețuirea de urgență a oamenilor și alte măsuri pentru a-și proteja viața, sănătatea și proprietatea.</p> <p>Obiectivul principal al protecției civile (măsuri și proceduri) este de a minimiza consecințele situațiilor de urgență și de a proteja viața și sănătatea locuitorilor, a proprietății și a mediului. Măsurile și procedurile menționate nu sunt izolate, ci acționează ca părți ale crizei, planificării de urgență sau de apărare. Sistemul de salvare integrat, care este o compozitie a Serviciului de salvare, Poliția, Serviciul de salvare medicală, este un element important și un instrument fundamental pentru coordonarea organizațiilor și a serviciilor, precum și măsurile și procedurile acestora în pregătirea pentru urgențe, salvare și recuperare.</p>	<p>Este la noi DSU, IGSU CNSSU</p> <p>Este vb de consile interministeriale care nu fac obiectul Legii Pr Civ</p> <p>La noi IGSU și ISU + ministere conf competențelor</p> <p>La noi IGSU și ISU + ... ministere</p> <p>la noi DSU + ... din județ la noi DSU și IGSU</p> <p>la noi IGSU..</p> <p>conf legii vecchi (481) si cea propusa acum</p> <p>ca la noi</p>	

DANEMARCA	<p>Incepând cu 1 ianuarie 2007, Danemarca are următoarea structură administrativ-teritorială:</p> <p>Nivelul 1 : Statul Nivelul 2: Regiunile și municipiile</p> <p>Nu există un sistem de subordonare între regiuni și municipiile, deoarece acestea au sarcini și responsabilități diferite.</p> <p>Conducerea statului se află în măinile ministrilor individuali, care, în conformitate cu legea, ordonă să reglementeze mai atent zonele individuale. O parte a conducerii de stat este acordată independenței funcționale a Guvernului și a ministrului individual.</p> <p>Acet lucru se aplică în special comitetelor care solicită cunoștințe speciale de specialitate sau cu membri ai unor organizații sau grupări politice. În Danemarca există 5 regiuni (regiune, singular - regjune): Hovedstaden, Midtjylland, Nordjylland, Sjælland și Syddanmark.</p> <p>Organele de conducere ale regiunilor sunt consiliile regionale cu 41 de membri aleși în mod direct pentru perioade de patru ani. Consiliul regional este condus de un președinte ales de aceiași consiliu. Sarcinile celor 5 regiuni includ asistența medicală, funcționarea instituțiilor de învățământ social și speciale și dezvoltarea regională.</p> <p>Regiunile sunt conduse de un consiliu regional ales fără autoritate de a impune taxe și cu serviciile de sănătate și dezvoltare regională ca sarcini principale. Autoritățile regionale sunt conduse de un consiliu primar ales cu autoritatea de a percepe impozite și taxe, cu principalele sarcini ale instituțiilor de învățătie a copiilor, școlilor elementare, îngrijirea vârstnicilor, culturii, mediuului și drumurilor.</p> <p>Structura de protecție civilă reflectă structura administrativă globală. Cetățenii danezi sunt protejați de "pregătirea pentru salvarea pe trei nivele", iar protecția este asigurată de un sistem combinat de urgențe guvernamentale și municipale.</p> <p>Protecția civilă daneză este structurată pe următoarele niveluri: centrală, regională și municipală.</p>	<p>Noi avem 3 (național, judecătorești, local)</p> <p>Noi 42 judecătorești/București</p> <p>Similar RO</p> <p>Gouvernul în RO</p>

<p>Inclusiv "Ghidul pentru reacția de urgență la incidentele cu materiale periculoase" și "Manualele pectru reacția la incidentele cu materiale periculoase"; și servicii de consultanță, inclusiv Centrul de răspuns la situații de urgență.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Centrul pentru Educație și Dezvoltarea Ressurselor Umane realizează servicii de coasulanță educațională profesională pentru colegii, centre și sistemul de pregătire a protecției civile municipale, inclusiv regulamente de pregătire și planuri pentru personalului de pregătire; instruirea cursurilor și dezvoltarea cursurilor naționale și interne de formare; recrutarea de personal, administrarea personalului și politică de personal; cooperarea cu universitățile naționale și internaționale și cu centrele de pregătire în domeniul protecției civile. - Planificarea de urgență include supravegherea altor agenții guvernamentale, regionale sau municipale și a companiilor private privind planificarea pregătirii. - Prevenirea include inspecția, consilierea, supravegherea și elaborarea normelor și legilor naționale referitoare la aspectele tehnice și comportamentale de prevenire a incendiilor și explozioilor. <p>Ca parte a planificării la nivel național, DEMA coordonează activitatea ministerelor privind planificarea protecției civile la NATO.</p>	<p>Conform Legii privind pregătirea, municipalitățile trebuie să pregătească un plan de urgență pentru toate misiunile pentru care sunt responsabile orașele, în timp de pace sau în perioade de criză și de război. La nivel regional, ceea mai importantă sarcină este administrația.</p> <p>Centrile regionale pentru pregătirea națională de salvare sunt subordonate DEMA. Pregătirea națională de salvare regională cuprinde cinci centre regionale. Centrele regionale oferă asistență pentru pregătirea municipală de salvare ori de căte ori această asistență este necesară, în funcție de natura sau amplioarea accidentului sau dezastrelui. Sarcinile legate de urgențe și catastrofe sunt coordonate de comitetele regionale de coordonare, care includ reprezentanți ai poliției, regiunii locale, DEMA, Garda de Acasă și alte agenții relevante, în funcție de natura crizei.</p> <p>Sistemul de pregătire pentru salvare oferă, de asemenea, o rezervă națională de pregătire pentru salvare în perioade de criză. Cea mai importantă sarcină a sistemului de pregătire regională pentru salvare rămâne, prin urmare, formarea profesionistilor.</p> <p>Sistemul de pregătire pentru salvarea municipală trebuie să fie capabil să ofere servicii de participare corespunzătoare. În plus, acesta trebuie să fie pregătit să primească, să evacueze și să hranească evacuați și alte persoane aflate în dificultate, inclusiv victimele inundațiilor și altă catastrofe naturală. Serviciul municipal de salvare este administrat de o comisie municipală de planificare a situațiilor de urgență, care prin legă este întotdeauna prezentă de primar. Comisia este responsabilă de planificarea integrată a protecției civile, inclusiv planurile de evaluare a riscurilor și de operațiunile de participare operațională.</p> <p>Pentru a consolida coordonarea dintre apărare, poziție și alte autoritați civile în cazul unor crize majore în Danemarca, a fost creat un personal operațional național (NOST). Coordonarea interagenților, nivelurile de comandă și control sunt asigurate de Grupul național de coordonare a gestionării crizelor și de NOST.</p> <p>Principala sarcină a NOST este de a juca un rol de coordonare în caz de incidente majore,dezastre și amenințări de securitate, inclusiv acțiuni teroriste în Danemarca, care nu pot fi soluționate în fiecare regiune / raion al poliției, precum și sarcini care implică mai multe evenimente simultane în diferite regiuni / părți ale țării, care pot întâmpina necesitatea unei coordonări la nivel național.</p> <p>Sarcina sa esențială este să creeze și să mențină o imagine de ansamblu rapidă a unei situații date pentru a oferi o bază relevantă pentru luarea deciziilor în rândul autorităților responsabile și pentru a oferi o bază pentru coordonarea și prioritizarea necesară atât a problemelor de rezolvare a problemelor, să il supună factorilor de decizie relevanți.</p> <p>Poluarea maritimă: Legea daneză privind protecția mediului marin specifică cadrul juridic privind controlul poluării</p>	<p>La noi Facultatea Pompieri și Sc Subof Boldesci + Centrul de Pregătire în domeniul Pr-City-Cioplani</p> <p>Similar RO</p> <p>Similar RO</p> <p>Sanatate, Transpirtur...</p> <p>În RO este IGSU care se ocupă de urgențe civile. La NOFO au reprezentanți și alte ministere ex:</p>	<p>Noi nu este dar poate fi gândită prin poligoanele și centrele de antrenament/pregătire care se fac acum</p> <p>Cam ca la noi cu CNCCI, COG sau CNCI</p>
--	---	---	--

<p>chimice și hidrocarburilor în largul mării, în apele de măci adâncime, în apropierea coastelor și a ţărmurilor. Conform legii, ministrul mediului, în cooperare cu serviciul militar de apărare, serviciile locale de pompieri și de salvare și alte autorități, este responsabil pentru operațiunile de control al poluării pe mare și în apele.</p> <p>1 ianuarie 2000 sarcina a fost transferată Ministerului Apărării. De la această dată, obligațiile privind poluarea marină au fost atribuite comenziilor de apărare, iar în prezent comandamentul operativ al navelor efectuează răspunsurile pe mare și în apele de măci adâncime de lângă coaste. Municipalitățile sunt responsabile pentru răspunsul pe ţărmuri și în porturi</p>	<p>ESTONIA</p> <p>Structura estoniană a protecției civile este bidimensională și aplică responsabilitatea funcțională și responsabilitatea zonelor pentru a răspunde urgențelor.</p> <p>Responsabilitatea funcțională implică faptul că ministerul / administrația responsabilă cu o anumită funcție direcționează și coordonează planificarea de urgență a acestei funcții la toate nivelurile (național, regional și local). Organizarea responsabilităților de protecție a infrastructurilor critice este distribuită între diferitele ministerii.</p> <p>Responsabilitatea zonelor implică faptul că responsabilitatea este distribuită între diferitele niveluri administrative (naționale / centrale, regionale și locale) și că planificarea de urgență este tratată în funcție de gradul de competență care există la fiecare nivel diferit.</p>	<p>La nivel național, Ministerul de Interne are responsabilitatea generală de coordonare a protecției civile în Estonia. În calitate de instituție guvernamentală aflată sub jurisdicția Ministerului de Interni, Consiliul de salvare al Estoniei are un rol de lider în planificarea pregătirii pentru urgențe și gestionarea operațională a patru centre regionale de salvare.</p> <p>De asemenea, este responsabil pentru dezvoltarea și implementarea politicilor naționale de salvare. Resursele operaționale de protecție civilă din cele patru Centre de salvare regionale aparțin Comitetului de salvare estonian.</p> <p>Consiliul de salvare reprezintă, de asemenea, Estonia în relațiile bilaterale și multilaterale în ceea ce privește protecția civilă și cooperăază cu organizații de urgență și de protecție civilă ale ONU, UE, NATO și alte organizații relevante. Serviciile de salvare sunt împărțite în patru centre regionale de salvare.</p> <p>La nivel regional, guvernatorii județeni sunt direct responsabili față de ministru de Interni</p> <p>Seful Comitetului regional pentru gestionarea crizelor este sefii Centrului Regional de Salvare.</p> <p>La nivel local, Consiliul Local al Guvernului este cea mai înaltă autoritate de protecție civilă. Seful comisiei locale de gestionare a crizelor este primarul municipiului rural sau primarul orașului</p>	<p>FINLANDA</p> <p>Au avut loc reforme în administrația regională. Dispozițiile legislative au intrat în vigoare la 1 ianuarie 2010.</p> <p>Toate birourile de stat provinciale anterioare, centrele de ocupare a forței de muncă și economice, centrele regionale de mediu, agențiile de autorizare a mediului, dispusele rutiere și districtele de sănătate și securitate ocupațională au fost eliminate treptat, iar funcțiile și sarcinile lor au fost reorganizate și rationalizate în două noi organe administrative regionale ale statului:</p> <p>Agențiile Administrative Regionale de Stat (AVI) și Centrele pentru Afaceri și Industrie, Transport și Mediul (ELY).</p> <p>Există șase agenții administrative regionale de stat și 15 centre pentru afaceri și industrie, transport și mediu, care au început să funcționeze la 1 ianuarie 2010. Noua structură administrativă va constitui, de asemenea, un cadru pentru schimbările viitoare în administrația de stat regională.</p> <p>Sefii unităților administrative sunt numiți de guvernul național. Coincidă cu structura statului de protecție civilă. Regiunile de servicii de salvare și de salvare (22) sunt organizate și finanțate de municipalități.</p> <p>La nivel național, serviciile de salvare finanțează funcționarea în conformitate cu următoarele principii:</p>
<p>Similar RO Ca la RO</p> <p>Similar RO Ca la noi</p> <p>Similar RO Ca la noi CLSU și CJSU</p> <p>Similar RO La noi este diferit Ca la noi CLSU și CJSU</p> <p>Similar RO (Transport, Mediul, Sanitate...)</p> <p>Sefii afentii – simar ministrii din Guy</p>			

<p>-Serviciile de salvare iau măsuri eficiente de prevenire a accidentelor</p> <p>-Personalul serviciilor de salvare este bine motivat și calificat</p> <p>-Serviciile de salvare efectuează lucrări de siguranță în cooperare cu o rețea de parteneri.</p>	<p>Serviciile furnizate sunt proporționale cu amenințările și orientate spre client și sunt realizate economic. Funcțiile serviciilor de salvare finlandeze sunt împărțite în prevenirea accidentelor, operațiunile de salvare și apărarea civilă.</p> <p>La nivel ministerial, Serviciul de salvare al Ministerului de Interne conduce și monitorizează serviciile de salvare. Ministerul sunt responsabile fiecare de sarcinile strategice relevante pentru sfara lor de activitate. Funcțiile vitale pentru societate sunt: conducerea statului (Prim-ministrul și Ministerul Justiției), capacitatea exterioară de a acționa (Ministerul Afacerilor Externe), apărarea militară a națiunii (Ministerul Apărării), securitatea internă (Ministerul de Interne), funcționarea economiei și societății (Ministerul Finanțelor), Ministerul Ocupării Forței de Muncă și Economiei și Ministerul Transporturilor și Comunicațiilor), asigurarea mijloacelor de trai ale populației și capacitatea acestia de a acționa (Ministerul Sociale și sănătate) și capacitatea lor de a tolera o criză (Ministerul Educației), prevenirea inundațiilor și pregătirea peninsulară a organiza servicii de apă în situații excepționale (Ministerul Agriculturii și Pădurilor) și prevenirea riscurilor de mediu (Ministerul Mediului).</p> <p>Pentru a asigura cooperarea dintre ministerele relativ independente, șefii ministrilor de pregătire sunt numiți pentru a se ocupa de planificarea de urgență și de măsurile necesare pentru pregătirea pentru situații de urgență.</p> <p>Biroul Primului Ministrului coordonează planificarea de urgență, facilitând de șefii ministrului de pregătire.</p> <p>La nivel regional, Finlanda este împărțită în 22 de regiuni ale serviciilor de salvare. Departamentele regionale de salvare sunt responsabile pentru furnizarea de servicii de salvare la nivel local în zona lor. Mai mult, municipaliile finlandeze au obligația statutară de a organiza împreună servicii de salvare în regiunile de servicii de salvare. Funcțiile serviciilor regionale de salvare se efectuează în cooperare între municipaliile din regiune, conform legii. În cadrul unei regiuni de salvare, există un departament de salvare cu personal permanent.</p> <p>Autoritățile de stat monitorizează și controlează nivelul serviciilor furnizate de departamentele regionale de servicii de salvare. Nivelul de servicii trebuie să respecte setul legal de cerințe privind disponibilitatea de a acționa în caz de accident sau de urgență. Resursele, atât forța de muncă, cât și echipamentul, precum și starea de pregătire ar trebui să corespundă riscurilor respective din regiune.</p> <p>Departamentele de salvare sunt multifuncționale și responsabile pentru operarea în toate tipurile de situații de urgență, cum ar fi incendii, accidente zilnice, cum ar fi accidentele de circulație șidezastrele majore. Acestea oferă, de asemenea, asistență în caz de dezastră din timpul războlului provocate de atac armat (protecție civilă).</p> <p>Atunci când mai multe autorități din diferite ramuri ale administrației sunt implicate într-o operațiune de salvare, autoritatea de salvare coordonează măsurile. Acest lucru se aplică tuturor nivelurilor de administrație: la nivel ministerial, Ministerul de Interne își asumă responsabilitatea coordonării, iar la nivel local această sarcină este atribuită serviciilor regionale de salvare sau, într-o sarcină operațională, autoritații de salvare care conduce operațiunea.</p>	<p>Este vb de agenție GUV – Ja noi nu este.</p>	<p>Similar RO Similar RO</p>
<p>FRANȚA</p> <p>Structura de protecție civilă este organizată la nivel național, zonal și departamental.</p> <p>La nivel național, ministru de Interne pregeaște măsuri de salvare și coordonează resursele de urgență provenite de la stat, comunitățile teritoriale și instituțiile publice pe întreg teritoriul. El este asistat de funcționarii publici de primă apărare și de RO nu are un centru de management</p>	<p>Ca la noi</p>	<p>Similar si RO Similar RO</p>	
			<p>RO nu are un centru de management</p>

Centrul de Operațuni Interdepartamentale de Management al Crizelor în îndeplinirea sarcinilor sale de coordonare a resurselor de urgență.	<p>La nivel zonal, prefectul zonei coordonează resursele de urgență din zona de apărare. El are la dispoziție Centrul operational de coordonare operațională interregională (COZ) pentru îndeplinirea acestei sarcini. El este asistat în pregătirea măsurilor de salvare de către Secretariatul General al Zonei de Apărare și Statul Major al Zonelor Securității civile.</p> <p>La nivel departamental, prefectul departamentului implementează resursele de urgență publice și private și coordonează aceste resurse în departament. El are la dispoziție Centrul de Operatii al Departamentului de Servicii de Urgență și de Urgență. Dacă apare o criză, se activează trei noi centre operaționale; una la Ministerul de Internă și celelalte două la nivel zonal (Centrul de Operații de Apărare Zonală) și la nivel departamental (Centrul de Operaționi).</p> <p>La nivel național, sarcina generală a Direcției de Apărare și Securitate Civilă (DSC) este de a proteja statul, persoanele și proprietatea ca răspuns la amenințările de agresiune prin pericole emergente și împotriva riscurilor,dezastrelor de orice fel și a catastrofelor. În cele din urmă, participă, de asemenea, la protecția mediului.</p> <p>La nivel ministerial, DSC este atașat la Ministerul de Internă. Centrul său operational național (CODIG) asigură monitorizarea permanentă a operațiunilor de salvare pe scară largă la nivel național în Franță și în străinătate. Acesta este responsabil pentru informarea ministrului de interne și a autorităților statului cu privire la accidente și catastrofe.</p> <p>Centralele operaționale zonale privesc siguranța publică (COZ) sunt înființate în Marsilia, Lyon, Rennes, Bordeaux, Metz și Paris. În interiorul fiecărei zone de apărare, COZ asigură coordonarea operațiunilor de ajutor și de salvare sub autoritatea prefectului.</p>	<p>Siguranța publică este o competență comună între autoritățile locale și stat. Primarul din fiecare municipalitate (comuna) și prefectul departamentului sunt responsabili pentru asigurarea prevenirei riscurilor și a distribuirii ajutorului și a salvării. Prefectul adoptă planul departamental ORSEC (organizarea generală a ajutorului public și privat) sau orice alt plan de ajutorare și salvare (de exemplu planul roșu de punere în aplicare a lanțului de ajutor medical în cazul numeroaselor victime). Prefecții au la dispoziție serviciul interdepartamental pentru apărare economică și civilă și protecție civilă (SIDFRC).</p> <p>În fiecare zi, activitățile de siguranță publică sunt conduse de cei 238 000 de pompieri profesionisti și voluntari (înclusiv cei 8 400 de bărbați ai Brigăzii de Pompieri din Paris (BSPP) și Batalionul de Foc de la Marsilia (BMPM), ridicăți din motive istorice armata și marina).</p> <p>Pompierii aparțin organelor municipale, intercomunale sau departamentale. În fiecare departament (cu excepția Parisului și a celor trei departamente înconjurătoare ale acestuia, în care operează BSPP) serviciile de pompieri și salvare departamentale (SDIS), o instituție publică, sunt finanțate de autoritățile locale și prezidate de președintele consiliului general, autoritatea prefectului pentru implementarea operațională a mijloacelor de ajutor.</p>	<p>GERMANYA</p> <p>Germania este o republică federală și fiecare stat constitutiv are propriul parlament și guvern și un grad ridicat de autonomie.</p> <p>Cele mai multe state sunt împărțite în circumscripții administrative, iar fiecare raion este împărțit în județele administrative și în cartierele județene. Autogovernarea locală (municipalităile "Kommunen") administrează, printre altele, transportul local și construcția drumurilor, alimentarea cu energie electrică, apă și gaze, canalizarea și protecția zilnică.</p> <p>Similar RO mai puțin elementele de autogovernare- Landuri</p>
întegrat al crizelor. În RO sunt definite crize de natură militară, teroristă, ordine publică și SU/Pr Civ	<p>În RO prefectul are la disp COJ/SU sau CICCI</p> <p>La noi nu este la fel . La noi se activează CNCI din MAI pe ordine publică și CNCCI pe SU</p> <p>La noi este MAI/DSU/AGSU</p> <p>La noi CNNCII și CNNCI la operaționalizare</p> <p>La noi similar jandarmerie cele 8 brigăzi</p>	<p>Avem multe elemente de similaritate (mai ades prin noua Lege a Pr CIY)</p> <p>Misiunile sunt similar</p>	

<p>Conform legilor fiecărui "Land", prima autoritate responsabilă în timpul unui dezastru pe timp de pace este districtul judecătan sau municipală. Directorul administrației pentru fiecare dintre aceste autorități gestionează răspunsul local la urgențe șidezastre. Conform nevoilor situației, un personal alcătuit din funcționari ai administrației sale, reprezentanți ai altor autorități și servicii, precum și alte organizații implicate în gestionarea dezastrelor îl asistă în îndeplinirea atribuțiilor sale administrative. Pentru execuțarea tehnică și tactică a măsurilor necesare, el numește un director de operații, care este asistat de un personal care include reprezentanții organizațiilor și unităților care participă la operație (de exemplu, poliția, departamentele de pompieri, organizațiile neguvernamentale și întreprinderi private). Atunci când un dezastru afectează mai multe districte sau depășește capacitatea administrației locale, urmatoarea autoritate ierarhică superioară asigură coordonarea.</p> <p>Governumul federal sprijină autoritățile locale și regionale și statele cu propriile forțe operaționale (de exemplu, Agenția Federală pentru Asistență Tehnică (THW), poliția federală și, cu anumite limitări în ceea ce privește utilizarea armelor, Forțele Armate) pentru asistență și cu serviciile oferite de Biroul Federal de Protecție Civilă și Asistență în caz de catastrofe.</p> <p>În vremuri de război, guvernul federal este în general responsabil pentru apărarea civilă.</p>	<p>Se face distinctie între protecția civilă ca sarcină națională (federală) în timpul războului și gestionarea și planificarea în situații de urgență în timp de pace. Aceasta duce la două domenii independente de drept și administrație:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Planificarea de urgență "extinsă" în caz de război - responsabilitatea statului federal. -Planificarea de urgență "extinsă" în caz de război - responsabilitatea statului federal. <p>În plus, protecția civilă în Germania se desfășoară la fiecare nivel administrativ în conformitate cu sarcinile stabilite în respectivele legi. Organizațiile operaționale îndeplinește sarcini ordonate de autoritățile de protecție civilă. La efectuarea operațiunilor la fața locului, autoritățile competente sunt sprijinate de pompieri, organizații private de ajutorare și ONG-uri (la nivel federal).</p>	<p>Germania are autorități diferite în conformitate cu competențele prevăzute de lege:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ministerul Federal al Afacerilor Interne este asistat de următoarele autorități în baza temei lor juridice: * Biroul Federal de Protecție Civilă și Asistență în caz de Dezastre , respectiv *Agenția Federală de Ajutor Tehnic. -16 Ministeriale de Interne ale statelor -Districtele administrative (unde este cazul) -Județe și cartiere județene -Municipalități. 	<p>Obiectivul general al planificării urgente civile germane este de a proteja statul și cetățenii săi. Responsabilitățile operaționale pentru protecția populației în momente de urgență revin statelor constitutioale ca reprezentanți ai guvernului federal. Pregătirea federală pentru protecția populației în timpul războiului sau amenințarea iminentă a războiului este privată ca o "extindere" a planificării urgentei civile și a responsabilității statului federal. Toate autoritățile de protecție civilă contribuie, sub forma planificării, a administrației și a resurselor materiale, la prevenirea gestionării dezastrelor în timpul recuperării și a recuperării de orice tip de dezastre, urgențe și conflicte armate.</p>	<p>Un grup de coordonare interministerială poate fi înființat în cadrul Ministerului Federal al Afacerilor Interne, atunci când catastrofa depășește capacitatea unui "Land" de a face față acestui situații sau care să extins dincolo de granițele sale teritoriale. În astfel de cazuri, Ministerul Federal al Internelor, în colaborare cu alte ministere federale și celelalte state, asigură coordonarea asistenței acordate "teritoriului" afectat de dezastru.</p> <p>În cazul unei crize militare, 13 ministere diferite sunt responsabile pentru planificarea urgentei civile în domeniile lor respective, în timp ce Ministerul de Interne are o funcție de coordonare globală. Planificarea federală pe urgențe civile constă în luatea de măsuri pentru asigurarea confruntării fincitor sociale în momente de urgență. Acestea includ continuitatea guvernului,</p>
--	--	--	---	---

<p>Protecția civilă, furnizarea de bunuri și servicii și sprijinul forțelor armate.</p> <p>La fiecare nivel, cordonarea între organizații este asigurată de autoritatea competență respectivă.</p> <p>Conform Constituției Germaniei, statele sunt responsabile pentru gestionarea tuturor dezastrelor într-o situație de pace într-un tip. Nu există diferențe structurale între diferitele tipuri dedezastre.</p>	<p>La fel și la noi pe plan local județean și local</p>
<p>GRECIA</p> <p>Protecția civilă din Grecia este organizată ca un sistem de resurse cordonat, prin care autoritățile naționale, regionale, provinciale și locale colaboră cu instituțiile și serviciile locale și publice. Fiecare dintre aceste autorități și instituții și-a dezvoltat propria parte a planului național de protecție civilă (Xenokrates) și își aduce contribuția proprie la realizarea obiectivelor de protecție civilă.</p> <p>Organismele elene responsabile pentru punerea în aplicare a măsurilor de protecție civilă sunt:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Secretariatul General pentru Protecția Civilă (GSCP) -Comitetul Interministerial pentru Planificare Națională (ICNP) -Organismul central de coordonare pentru protecția civilă (CCB) -Mai multe autorități, organizații și instituții care lucrează împreună ca parte integrantă a operațiunilor de planificare și salvare (de exemplu, ministerul, ministerele, pompierii, polizia, forțele de apărare, instituțiile de sănătate și de protecție a sănătății, autoritățile de aviație și radiuți) -Secretariatul General al regiunii -Prefecturile -Municipalitățile <p>O serie de servicii sunt implicate în acordarea ajutorului în caz de dezastre în Grecia:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Corpul de incendiu -Praza de coastă -Politia -Serviciile de sănătate -Forțele armate <p>-Organizația pentru Planificarea și Protecția Cutremurului (EPPO)</p> <p>-Agențiile competente la nivel regional și local</p> <p>-Organizații voluntare cu experiență în domeniul protecției civile</p> <p>Misiunea Secretariatului General pentru Protecție Civilă (GSCP) este de a proteja viața, sănătatea și proprietatea cetățeanului împotriva pericolelor naturale, tehnologice și de altă natură. În plus, aceasta cuprinde protejarea patrimoniului cultural, a clădirilor și monumentelor istorice, a resurselor și a infrastructurii.</p> <p>Secretariatul General pentru Protecție Civilă (GSCP) studiază, planifică, organizează și coordonează politica ţării privind problemele de conșientizare, prevenire și confruntare a dezastrelor naturale sau provocate de om. Ea coordonează acțiunile serviciilor publici și ale voluntarilor civili, asigurând totodată vigilanța țării pentru a face față acestor dezastre.</p> <p>Toate ministerele, regiunile și prefecturile ar trebui să elaboreze planuri speciale pentru confruntarea dezastrelor pe baza planului național de protecție civilă "Xenokrates". Secretarul General al Protecției Civile este coordonatorul general al planificării. Comitetul Interministerial pentru Planificare Națională (ICNP), alcătuit din șefii ministerelor competente, aproba planul național.</p>	<p>La fel și la noi</p> <p>La fel și la noi</p> <p>GSCP- este similar agenției guvernamentale de protecție civilă</p> <p>La noi Coordonare Pr civ- este DSU/IGSU</p> <p>Prefecturi- similar RO Similar RO</p> <p>Serviciile implicate în acordarea ajutorului în caz de dezastre sunt similar RO</p> <p>Nu avem – la noi este IGSU și DSU în cadrul structurii MAI</p> <p>La fel ca la noi- vezi PAAR</p>

<p>anual de protecție civilă, inclusiv bugetul de protecție civilă al fiecărui minister. De asemenea, raportează despre punerea în aplicare a măsurilor guvernamentale de reabilitare după catastrofe majore.</p> <p>Organismul central de coordonare pentru protecția civilă (CCB), format din secretarii generali ai ministerelor competente și președat de secretarul general pentru protecția civilă, prezintă planul național anual de protecție civilă și bugetul pentru aprobare din partea ICNP. BCC este responsabilă pentru urmărirea și evaluarea planificării naționale anuale și pentru coordonarea răspunsului, recuperării și reabilitării catastrofelor majore.</p> <p>Secretarul general pentru protecția civilă și secretarii generali ai regiunilor și prefectii au sarcina de a coordona toate forțele operaționale, în funcție de situația în care dezastrul este general, regional sau local. Centrul Național Operational de Protecție Civilă oferă tot felul de asistență forțelor de protecție civile.</p>	<p>UNGARIA</p> <p>Autoritatea națională de protecție civilă este Direcția Generală Națională pentru Managementul Dezastrelor, supravegheată de Ministerul Administrației Locale. Ministerul administrației locale este astfel responsabil pentru gestionarea generală a dezastrelor și este responsabil cu gestionarea protecției civile și cu implementarea sarcinilor aferente.</p> <p>Structura de protecție civilă este organizată la trei niveluri: național, regional (Județean) și local (municipalități).</p> <p>La nivel național, Parlamentul stabilește principiile de protecție civilă și principalele direcții și condiții de implementare. Guvernul poate dispune desfașurarea în paralel a organelor de protecție civilă, poate oferi baza fiscală pentru dezvoltarea sa, coordonează activitățile conexe protecției civile, cum ar fi educația și modernizarea tehnică, și decide asupra numărului total de organizații de protecție civilă și a numărului total de personal.</p> <p>La nivel regional, președintele Adunării Generale Județene, la Budapesta, primarul, conduce și organizează execuțarea sarcinilor de protecție civilă.</p> <p>La nivel local, primarul gestionează, în limitele competenței sale, implementarea sarcinilor de protecție civilă.</p> <p>În perioada de prevenire, Comitetul de coordonare guvernamental (CCG) coordonează sarcinile legate de pregătirea unui dezastru proiectat, inclusiv analiza și evaluarea situației prognozate. De asemenea, gestioneză evaluarea națională a zonelor predispuse la dezastru.</p> <p>În perioada de protecție, CCG coordonează activitățile organizațiilor participante, atât la nivel central, cât și la nivel local. Monitorizează și coordonează, la cerere, prevenirea accidentelor nucleare sau a accidentelor și protecția împotriva daunelor provocate de ară. CCG direcționează sarcinile de reabilitare pe baza deciziei guvernamentale.</p> <p>În caz de dezastru, Comitetul de lucru pentru protecția prejiminară a CCG coordonează implementarea sarcinilor profesionale.</p>	<p>IRLANDA</p> <p>În scopul protecției civile, fiecare dintre consiliile județene și municipale funcționează ca Agenții principale de reacție (PRA) și, ca atare, a elaborat planuri majore de reacție în caz de urgență.</p> <p>Nu există o singură agenție responsabilă de gestionarea majoră a situațiilor de urgență în Irlanda. Mai degrabă, ministerele guvernamentale și autoritățile publice competente sunt responsabile pentru menținerea funcționării adecvate de gestionare a situațiilor de urgență, în conformitate cu obiectivele lor statutare. Coordonarea dintre aceste părți interesate este promovată de o serie de mecanisme de coordonare interblocare, după cum se menționat mai sus.</p> <p>Grupul de Lucru al Guvernului privind Planificarea Urgență supraveghesează activitățile de gestionare a situațiilor de urgență ale tuturor ministerelor și autorităților publice.</p>
<p>La noi CNSU- ministrii</p> <p>Centrul Operațional de Pr Civ este Centrul Operațional național-IGSU și CNCCI</p>	<p>Similar RO- MAI</p> <p>Ca la noi</p> <p>La noi parlamentul asigură Legea Pr Civ si alte legi</p> <p>La fel ca la noi vis-a-vis de raspunderea GUV</p> <p>Similar RO</p>	<p>La noi CNSU- deci similar</p> <p>La fel la noi</p> <p>La fel este CNCCI- deci similar</p> <p>La noi este CNSU- deci similar</p>
		<p>Nivel județ și local ca la noi</p> <p>Au asemănări cu sistemul SUA</p> <p>Similar CNSU</p>

Oficiul de planificare de urgență (OEP) este responsabil față de ministru apărării pentru coordonarea și supravegherea planificării de urgență.	Este similar IGSU		
Oficiul de planificare de urgență (OEP) prezidează Grupul de lucru interdepartamental privind planificarea de urgență (IDWG).	La noi este nivel ministeriu în comitet interministerial situatii de criza		
Grupul de lucru interdepartamental privind planificarea de urgență (IDWG) cuprinde funcționari care reprezintă ministeriale și autorități publice cu rol de sprijin principal sau principal în gestionarea situațiilor de urgență ale Guvernului. Grupul de Lucru al Guvernului impune IDWG efectuarea unor studii specifice și dezvoltarea unor aspecte particulare ale gestionării situațiilor de urgență.	La fel și la noi în comitet interministerial situatii de criza		
Grupul național de coordonare se angajează să îndeplinească funcțiile de nivel național stabilite în cadrul unui cadru pentru gestionarea majoră a situațiilor de urgență (Cadrul / MEM), să continue să dezvolte, să mențină și să actualizeze cadrul în lumina experienței aplicării acestuia și să raporteze cu privire la acesele aspecte Grupul de lucru guvernamental privind planificarea de urgență. Grupul cuprinde reprezentanți ai PRA și ai ministerelor lor, ai Forțelor de Apărare și ai Departamentului Apărării.	La noi sunt în CNSSU și MAPN, SRI etc		
În caz de urgență majoră, structurile de coordonare sunt adoptate. Centrele de coordonare pot fi create la fața locului, la nivel local, regional și național. Cadrul recunoaște că coordonarea este o funcție specifică în gestionarea situațiilor de urgență, iar sarcina de coordonare este atribuția agenției principale în răspunsul la nivelul local și regional și ministerului guvernului principal la nivel național.	La noi este CNSSU și MAPN, SRI etc		
Pentru răspunsul la nivel local și regional, determinarea agenției principale este stabilită în cadrul bazat pe tipul incidentului. Ministerul de conducere este pre-determinat de tipul incidentului, bazat pe Orientarea strategică de planificare de urgență a Biroului de Urgență.	Diferit față de RO		
Structurile de coordonare sunt prezentate în diagrama de mai jos.	Similar RO		
La nivel național, obiectivile protecției civile sau planificării de urgență trebuie să pună în aplicare, într-un cadrul guvernamental definit, măsuri de identificare și de atenuare a pericolelor naturale și tehnologice și de a planifica, de a reacționa și de a conduce la recuperarea de urgență majoră, amenințării persoanelor, infrastructura, mediu și proprietatea.	La nivel ministerial, rolul principal de a pregăti și de a răspunde unei urgențe de un anumit tip revine ministerului funcțional al Guvernului și ministerului său de guvernare, cu sprijinul altor ministere și autorități publice relevante.	Similar RO	
Grupul de lucru guvernamental privind planificarea de urgență, prezidat de ministru apărării, este structura de nivel înalt care oferă politică și direcție și care coordonează și supraveghează activitățile de gestionare a situațiilor de urgență ale tuturor ministerelor și autorităților publice.	La noi este MAI și MAPN		
Agențiile principale de reacție (PRA), adică An Garda Stoichiana, Serviciul de Sănătate (sănătatea) și autoritățile locale (inclusiv serviciul de pompieri) sunt agenții desemnate de Guvern pentru a răspunde unor situații de urgență majore.	Similar		
În 2006, Guvernul a aprobat un cadrul pentru gestionarea majoră a situațiilor de urgență (Cadrul / MEM), care stabilește cerințe specifice și proceduri uniforme în legătură cu aceste aspecte, care pot fi standardizate la nivel național, inclusiv declararea unei urgențe majore, alocarea funcțiilor și responsabilitățile între ARC-uri și comanda și controlul operațiunilor și aranjamentele de coordonare inter-agenție.	Similar – tb asociată cu regulamente pe tipuri de risc și Concepții nationale conf HGR 557		
Grupul național de coordonare supraveghează punerea în aplicare a programului-cadrul.	Similar RO- comitet interministerial		
Există opt regiuni în scopuri de protecție civilă. Datorită dispozitivilor cadrului, fiecare dintre aceste regiuni dispune de un grup de coordonare regională (DGG) interministerial pentru gestionarea majoră a situațiilor de urgență, care cuprinde personalul de conducere din cadrul PRA din cadrul acestui regiuni. Fiecare regiune are, de asemenea, grupuri regionale de lucru (RWG) pentru a sprijini GCR și pentru a-și asuma funcțiile atribuite la nivel regional.	situatii de criza		
La nivel local / agenție, fiecare PRA este responsabil pentru îndeplinirea cerințelor și funcțiilor stabilite în Cadrul general.			

<p>Aceste cerințe includ evaluarea riscurilor, dezvoltarea planurilor, instruirea și exercitarea, răspunsul și recuperarea.</p> <p>Irlanda operează "cu toate riscurile" pentru urgențele majore, în care sunt recunoscute trăsăturile comune ale răspunsului coordonat și gestionarea consecințelor comune, indiferent de originea situației de urgență.</p>		<p>ITALIA</p> <p>Protecția civilă în Italia nu este o structură, ci un sistem integrat care permite utilizarea coordonată a tuturor resurselor de stat și private disponibile. Structura operațională stabilită în caz de dezastre majore îne conține organizarea administrativă a țării.</p> <p>Misiunea generală de protecție civilă națională este, atât la nivel central cât și la nivel local, să protejeze viețile, bunurile, proprietățile și mediul înconjurător de daune sau amenințări cauzate de catastrofe naturale și tehnologice și alte calamități.</p> <p>"Serviciul Național de Protecție Civilă" a fost instituționalizat prin Legea nr. 225 adoptată la 24 februarie 1992. Așa cum se menționează în primul său articol, Legea este elaborată de administrația de stat, atât centrale, cât și periferice, regiunile, provinciile, municipiile și comunitățile de munte, instituțiile publice naționale și locale și toate celelalte instituții sau organizații, atât publice, cât și private, prezente pe teritoriul național. Împreună, ele constituie Serviciul Național de Protecție Civilă, cu componente și structuri operaționale desemnate.</p> <p>Responsabilitatea de a decide asupra politicilor de protecție civilă este atribuită președintelui Consiliului de Miniștri sau ministrului de interne desemnat de acesta.</p> <p>Coordonarea serviciului național și promovarea activităților de protecție civilă sunt efectuate de către Departamentul de Protecție Civilă (DPC) sub conducerea președintelui Consiliului de Miniștri. Astfel, Departamentul Protecției Civile este braul operativ al președintelui Consiliului, când vine vorba de a face față protecției populației și bunurilor țării.</p> <p>Departamentul de Protecție Civilă -CPD este gestionat de un șef de departament și este împărțit în opt sedii principale, fiecare fiind condus de un director general. Fiecare birou este în plus împărțit în două sau mai multe "servicii" care îndeplinesc sarcini specifice.</p> <p>În general, atunci când apare un eveniment dezastruos, Departamentul Protecției Civile este capabil să definească în termen foarte scurt semnificația dezastrului și să evalueze dacă resursele locale sunt suficiente pentru a le face față. În caz de necesitate, va fi garantat sprijinul provinciilor, regiunilor și municipaliităților. În cele mai grave situații, Departamentul de Protecție Civilă preia coordonarea generală a operațiunilor, în timp ce toate autoritățile implicate la nivel regional, provincial și municipal și îndeplinesc rolurile specifice.</p> <p>Activitățile de protecție civilă sunt definite în funcție de trei categorii de bază:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Prognoză și preventivă: în funcție de identificarea tipului și de distribuția și probabilitatea apariției riscului. - Salvarea și asistența pentru populația implicată: Această etapă necesită o intervenție rapidă și imediată în urma declanșării unei situații de urgență și necesită un răspuns imediat de către protecția civilă. - Depășirea stării de urgență și redresarea sistemului socio-economic: se referă la fază de acordare a structurilor și asistenței primite, pentru populația afectată, recuperarea serviciilor esențiale, a strucurilor și a activităților productive, pentru a garanta, în măsură posibilă, condiții de viață. <p>Activitățile de mai sus sunt puse în aplicare de serviciul național de componente de protecție civilă și de structurile operaționale naționale, cum ar fi Corpul național de pompieri, poliția și forțele armate, Corpul forestier de stat, Crucea roșie italiană, Serviciul național de sănătate, Alpinismul, forțele de voluntariat, administrațiile de stat, regiunile, provinciile și municipiile, experții tehnico-stiințifici și institutiile și organizațiile private. Activitățile de interventie care implică operațiunile</p>	<p>Similar RO conf noii legi</p> <p>Similar RO</p> <p>Similar RO</p> <p>Similar RO – Primul ministru și ministru afacerilor interne</p> <p>La noi nu avem la Guv și în MAI</p> <p>Similar si in RO – dar în MAI</p> <p>Similar si in RO</p> <p>Similar si la noi</p>	<p>Similar si in RO cu fis că IGSU asigura pompieri si pr civ</p>

<p>de salvare sunt coordonate de Comitetul Operațional, inclusiv de administrațiile și instituțiile implicate la nivel național și local.</p> <p>Acest plan structurat reprezintă fereaул pentru o serie de activități intense concepute în esență pentru a îmbunătăți, pe de o parte, capacitatea de a răspunde la incidentele de urgență, pionind de la nivelul local prin utilizarea instrumentelor obișnuite prin disponibilitatea unor instrumente și măsuri extraordinaire de la resursele de stat "și, pe de altă parte, îmbunătățirea capacitații de mobilizare și organizare a operațiunilor de salvare / salvare.</p>	<p>Responsabilitățile regiunilor în domeniul protecției civile au crescut recent. În cadrul unui proces continuu, obiectivul este de a stimula competențele și responsabilitățile instituțiilor regionale și locale, protejând în același timp rolul statului de orientare și coordonare globală. Multe regiuni au propria organizare și structură de protecție civilă, pe care le utilizează în caz de dezastre care nu își depășesc capacitatele. Acest proces a dat guvernelor regionale posibilitatea de a constitui structuri de protecție civilă care să le corespundă specificațiilor teritoriale.</p> <p>Din acest motiv, guvernele regionale pot activa cea mai adecvată structură de protecție civilă bazată pe caracteristicile teritoriale și de risc care țin de specificul regiunii, respectând în aceeași timp principile fundamentale de protecție civilă definite de stat.</p>	<p>In sistemul italiano, responsabilitatea pentru punerea în aplicare a măsurilor de protecție civilă cade cu cel mai scăzut nivel administrativ posibil. Primarul este, din acest motiv, autoritatea primară de protecție civilă din cadrul municipiului său și, prin urmare, responsabilă de operațiunile de planificare și de salvare. În caz de catastrofe mari, responsabilitatea se escaladează progresiv prin nivelurile provinciale și regionale la nivel de stat (dezastre naționale).</p> <p>Prin urmare, regiunile sunt responsabile pentru definirea programelor de prognoză și prevenire a riscurilor; provinciile sunt responsabile de definirea și punerea în aplicare a planurilor de urgență aferente; iar municipiațiale sunt responsabile de proiectul de plan de urgență municipal și de coordonarea operațiunilor de salvare pe teritoriile lor respective.</p> <p>În caz de situații de urgență concrete, activitățile de coordonare și operaționale se desfășoară printr-o organizare ierarhică pe mai multe niveluri. Aceasta este alcătuită din centrele operaționale municipale (CCOC) la nivel municipal, centrele operaționale mixte (COM) și centrele de coordonare a salvării (CCS) la nivel de provincie, centrele regionale de operații la nivel regional și Direcția de comandă și control DI.COMA.C la nivel național. Chiar dacă DI.COMA.C reprezintă în nivelul național, este pus fizic pe locul de dezastru sau se include prin acesta.</p> <p>De asemenea, Departamentul Protecției Civile a instituționat la sediul său Sala de Situații Naționale asigurând prezența în 24 de ore a principalelor structuri operaționale ale Serviciului Național de Protecție Civilă, reprezentând centrul permanent de monitorizare și control al incidentelor care au loc teritoriu național și determinarea situațiilor de risc care pun în pericol populația, bunurile, clădirile și mediul, garantând în același timp intervenția coordonată în numele mai multor instituții sau administrații.</p>	<p>LETONIA</p> <p>Sistemul de protecție civilă este format din instituțiile de stat, autoritățile locale, comercianții și toți cetățenii capabili și ne-cetățenii Letoniei. Asociațiile de persoane și alți rezidenți pot intra în sistem în mod voluntar.</p> <p>Organizarea sistemului se bazează pe un principiu administrativ teritorial. Sistemul este structurat în jurul unor unități de bază teritoriale formate din municipiații locale și orașe aflate sub jurisdicția statului. Primul-ministrul este responsabil de funcționarea continuă a funcționării sistemului, de înăperește sarcinilor și de îndeplinirea obligațiilor.</p> <p>La nivel național, responsabilitatea pentru planificarea urgențelor civile revine Serviciului de pompieri și de salvare din cadrul Ministerului de Interni. Responsabilitatea la nivel local revine municipalităților locale. Șefii instituțiilor și companiilor sunt responsabili de protecția civilă în propriile instituții și companii.</p> <p>Consiliul de gestionare a crizelor este condus de premier și acționează ca organism de conducere în caz de urgență.</p>
<p>Nu se aplică partea cu guv regionale în RO care sunt județele</p>	<p>La fel și în RO</p>	<p>La noi similar la județ</p>	<p>Similar RO</p>

<p>Consiliul de gestionare a crizelor coordonează măsurile operaționale ale instituțiilor statului în caz dedezastre și cooperare civilă.</p> <p>Secretariatul Consiliului de gestionare a crizelor garantează funcția Consiliului. Autoritățile municipale sunt responsabile pentru înființarea și gestionarea Comisiei pentru Protecția Civilă a municipaliatelor și orașelor aflate sub jurisdicția statului.</p> <p>Comisia de protecție civilă coordonează măsurile de protecție civilă în cazul unui dezastru pe teritoriile administrative relevante.</p> <p>În funcție de tipul de urgență, coordonarea este organizată în conformitate cu Planul de protecție civilă al statului.</p> <p>La nivel local, președintele municipiului sau al municipiului sub jurisdicția statului este responsabil pentru îndeplinirea sarcinilor de protecție civilă pe teritoriul administrativ relevant.</p> <p>Serviciul de stingere a incendiilor și de salvare (SFRS), fiind autoritatea responsabilă pentru protecția civilă și operațiunile de urgență, este coordonatorul general al instituțiilor statului. Aceeași structură ca cea de mai sus se aplică diferitelor tipuri de dezastre.</p>	<p>Similar RO</p> <p>Similar RO</p> <p>Similar RO</p> <p>Similar RO</p> <p>Similar RO</p>
<p>LITUANIA</p> <p>Protecția civilă este gestionată și organizată la trei niveluri: național, județean (regional) și municipal (local).</p> <p>- La nivel național, guvernul, Comisia de urgență a Guvernului, Ministerul de Interni, Departamentul de pompieri și salvare (FRD) din cadrul Ministerului de Interni și agențiile subordonate, ministerale și alte instituții de stat iau decizii strategice privind implementarea sistemului civil măsuri de protecție.</p> <ul style="list-style-type: none"> - La nivel județean, guvernatorii județeni, departamentele județene de protecție civilă și centrele județene de gestionare a situațiilor de urgență organizează pregătirea pentru situații de urgență și ajută, dacă este necesar, ca răspuns la acestea. - La nivel municipal, administratorii municipali, departamentele de protecție civilă (diviziile și servicii), personalul de protecție civilă, centrele de gestionare a situațiilor de urgență municipale, prevenirea incendierilor și alte servicii de protecție civilă, agenții și agenții economici organizează pregătirea pentru urgențe și, dacă este necesar, răspund la acestea. <p>Funcția principală a autorităților locale în situații de urgență la nivel local este de a oferi asistență necesară continuând cu sarcinile lor obișnuite, de a ajuta persoanele aflate sub jurisdicția lor, de a pune la dispoziție resurse locale și de a atenua consecințele unei situații de urgență și de a coordona acțiunile a serviciilor de urgență, cu excepția serviciilor de urgență. Atunci când consecințele unei situații de urgență afectează teritoriile mai multor municipiilități, aceasta este clasificată ca o situație de urgență la nivel județean.</p> <p>Acest lucru poate interupe funcția autorităților locale. Se vor activa centrele de gestionare a situațiilor de urgență la nivel local și se va exinde Centrul Județean de Urgență pentru coordonarea resurselor din teritoriul afectat. Dacă este necesar, armata lituaniană și întreprinderile industriale vor oferi asistență. Se așteaptă ca toate instituțiile guvernamentale să-și îndeplinească funcțiile în situații de urgență. Comisia de urgență a Guvernului are dreptul de a lua decizii privind aloarea de servicii și resurse.</p> <p>Institutiile sistemului de protecție și salvare civili sunt responsabile pentru dezvoltarea unei structuri organizaționale în domeniul pregătirii în caz de urgență și de salvare.</p> <p>Pregătirea pentru situații de urgență civilă este o funcție cheie a statului și cuprinde măsurile de pregătire și intervenție în caz de urgență civilă începute de instituțiile publice, autoritațile locale, entitățile economice și populația în ceea ce privește resursele de stat utilizate pentru susținerea economiei naționale și a populației și protecția mediului și proprietățile din efectele situațiilor de urgență.</p> <p>Pregătirea pentru situații de urgență civilă implică și participarea activă a populației. Asistența civilă pentru situații de urgență include toate activitățile și măsururile desfășurate de autoritățile publice și forțele de urgență și, ca altare, reprezintă un domeniu de activitate prioritată pentru asigurarea unei organizări și orientări a forțelor și a resurselor pentru a elmina în mod eficient consecințele situațiilor de urgență.</p>	<p>Similar RO</p>

<p>Atunci când execuță funcțiile și sarcinile atribuite de experții autorității centrale de protecție civilă și organismele de sprijin, ministerele și alte instituții publice instituie servicii interne de protecție civilă.</p>	<p>La nivel național, obiectivul protecției civile este de a asigura pregătirea pentru situații de urgență și dezvoltarea capacitaților la toate nivelurile sistemului de gestionare a protecției civile pentru a îndepărta crimile principale pentru securitatea națională și protecția civilă în caz de urgență, care să cuprindă reacția și recuperarea după urgențe.</p>	<p>În cazul în care se produce dezastrul pe mare, Centrul de coordonare pentru salvarea maritimă din Lituanie are grija de lucrările de salvare pe mare.</p>	<p>În toate celelalte cazuri, Departamentul de Foc și Salvare și serviciile sale subordonate sunt responsabile de efectuarea lucrușilor de salvare.</p>	<p>La nivel ministerial, șefii ministerelor și instituțiilor de stat sau persoanele autorizate de acestea direcționează activitățile ministerelor și instituțiilor statului în domeniul protecției civile.</p>	<p>FRD este parte integrantă a sistemului de protecție și salvare civilă. Ea conduce activitățile sistemului de protecție și salvare civilă și este responsabilă pentru organizarea prevenirii dezastrelor, coordonarea activităților de protecție civilă ale instituțiilor publice și a entităților economice și asigurarea pregătirii pentru implementarea măsurilor planificate de protecție civilă în situații de urgență în timpul perioadei de pace și război.</p>	<p>La nivel național, guvernul, Comisia de urgență a Guvernului, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Generală de Investiții și agențiile subordonate acesteia, ministerele și alte instituții de stat iau decizii strategice privind implementarea măsurilor de protecție civilă.</p>	<p>La nivel județean, guvernatorii județeni, departamentele județene de protecție civilă și centrele județene de gestionare a situațiilor de urgență organizează pregătirea pentru situații de urgență și ajută, dacă este necesar, ca răspuns la acestea.</p>	<p>La nivel municipal, administrația municipală, departamentele de protecție civilă (diviziile și serviciile), personalul de protecție civilă, centrele de gestionare a situațiilor de urgență municipale, prevenirea incendiilor și alte servicii de protecție civilă, agenții și agentii economici organizează pregătirea pentru urgențe și, dacă este necesar, răspund la acestea.</p>	<p>Principala corp al acestui sistem al Republicii Lituanie este Comisia de urgență a Guvernului (GEC), care este asistată tehnic de FRD. Activitatea GEC este condusă de ministrul de Interni. GEC prezintă Guvernului Republiei Lituanie propunerii privind gestionarea situațiilor de urgență. În funcție de situație, GEC poate implica instituții</p>	<p>Similar CJSU</p>	<p>Similar RO prin CNCCI</p>	<p>Similar și în RO</p>
<p>OLANDA</p>	<p>Începând cu 1 ianuarie 2010, țara a fost subdivizată în 25 de regiuni de securitate. Regiunile de securitate sunt responsabile de poliție, de pompieri și de instituțiile de sănătate publică de pe teritoriul lor. Regiunile de securitate reprezintă legătura politică dintre organizațiile locale de protecție civilă și instituțiile</p>	<p>În sistemul olandez de gestionare a crizelor, fiecare minister este responsabil de gestionarea crizelor în cadrul propriului său domeniu specific.</p>	<p>Responsabilitatea generală revine Direcției Generale pentru Ordine și siguranță Publică din cadrul Ministerului de Interne. Ministerul de Interne coordonează pregătirea pentru gestionarea crizelor și este responsabil pentru ordinea și siguranța publică. Aceasta include, printre altele, responsabilitatea pentru brigăzile de pompieri, gestionarea dezastrelor și organizarea asistenței medicale în caz de dezastru.</p>	<p>Centrul Național de Informare, inclusiv în cadrul Ministerului de Interne, se ocupă de informarea publicului. Dacă se produce o criză, un centru de criză pentru luatea decizilor va fi înființat în cadrul ministerului în cauză. În afară de ministru în cauză, primul-ministru poate cere altor minистere să participe la structura de luare a deciziei de criză a primului-ministru. În acest</p>	<p>Similar RO – județe versus nivel național</p>	<p>Similar RO</p>	<p>Similar RO – județe versus nivel național</p>	<p>Similar RO</p>	<p>Similar RO</p>			

<p>caz, va fi creat un Centru Național de Cordonare. Responsabilitatea pentru salvarea în caz de catastrofe și pentru siguranță, în general, revine municipalităților. În caz de dezastru, municipalițările vor coopera la nivel regional. Dacă activele regionale ar trebui să se dovedească insuficiente, astinența poate fi solicitată la nivel național. Ministerul de Internă este responsabil pentru această coordonare.</p> <p>În cazul în care undezastru nu poate fi gestionat la nivel local, comisarul Reginei poate instrui primarul (sau primarii) cu privire la politica care urmează a fi întreprinsă. În acest caz, comisarul preia comanda operațională de gestionare adezastrelor, iar ministerul de interne dă instrucțiuni direct comisarului.</p>	<p>La nivel național, fiecare minister este responsabil pentru crize șidezastre în cadrul domeniului săn de politică. Centrul Național de Criză (CNC) funcționează ca unitate națională de coordonare atunci când crizele legate dedezastre afectează mai multe domenii politice. Autoritatele naționale de protecție civilă cooperă cu agențiile operaționale prin intermediul regiunilor de securitate. În cazul atacurilor teroriste, Coordonatorul Național pentru Combaterea Terorismului (NCTb, subunitatea Ministerului Justiției) va juca un rol major în luarea deciziilor și planificarea.</p> <p>Centrul Național de Criză (CNC) funcționează sub îndrumarea Ministerului de Internă. Ministerul de Internă este responsabil pentru securitatea și siguranța națională la nivel național. Fiecare minister este responsabil de securitatea și siguranța în domeniile legate de domeniul săn de politică.</p>	<p>NCC acționează ca punct de coordonare pentru crize șidezastre, care afectează domeniile politice ale mai multor ministeri.</p> <p>În cadrul Ministerului Afacerilor Interne a fost înființat un Centru Național de Criză (CNC) operațional permanent în scopul coordonării răspunsului la criză. Centrul Național de Criză (CNC) se ocupă de diseminarea informațiilor și de coordonarea măsurilor administrative între diferite ministerii și autoritățile provinciale și municipiale.</p> <p>La nivel regional, cele 25 de regiuni de securitate ale ţării sunt responsabile cu probleme de protecție civilă în municipalițările care aparțin teritoriului lor. Mai multe organizații ca sarcini legate de criză, cum ar fi brigăzile de pompieri și instituțiile de sănătate publică, sunt organizate în cadrul regiunilor de securitate. Pe lângă regiunile de securitate există 25 de regiuni ale poliției și un corp de poliție național (KLPD).</p> <p>La nivel local, fiecare municipalitate are o diviziune, responsabilă cu problemele de protecție civilă.</p>	<p>NORVEGIA</p> <p>În domeniul pregătirii naționale, Direcția Norvegiană pentru Protecția Civilă și Planificarea de Urgență (DSB) are rolul de a sprijini Ministerul Justiției și de poliție în rolul său de coordonare, de a dezvolta și de a menține planurile naționale de pregătire și de reacție la situații de urgență și de a oferi consultanță și raporteză Ministerului și Guvernului în legătură cu gestionarea crizelor naționale.</p> <p>Direcția a fost înființată în 2003 și își propune să mențină o imagine de ansamblu asupra riscului și vulnerabilității societății, să promoveze măsuri care să prevină accidentele, crizele și alte incidente neforte și să asigure o planificare de urgență suficientă și un management eficient al accidentelor și crizelor.</p> <p>Direcția Norvegiană pentru Protecția Civilă și Planificarea de Urgență (DSB) furnizează informații și consultanță și efectuează supravegherea municipalităților, a guvernatorilor județeni și a municipalițărilor. Cercetările, studiile și documentația referitoare la dezvoltarea vulnerabilității naționale și scenariul de amenințare în schimbare reprezintă o parte importantă a activității direcției, ca bază pentru planificarea pregătirii, a răspunsului și a priorităților în situații de urgență.</p> <p>Direcția planifică și desfășoară activități de gestionare a crizelor și de comunicare în situații de criză pentru gestionarea strategică la nivel național, regional și local.</p>
<p>La fel RO</p>	<p>Similar – la noi sedul DSU este coamantanul acțiunii ajutat de mai mulți ed ai intervenție</p>	<p>Similar RO La noi SRI</p>	<p>Similar RO La noi SRI</p>
<p>Pr Civ la Min Justiției Acțiunile similar cu RO Directia este IGSU</p>	<p>Similar RO cu amendamentul că la noi Directia este IGSU</p>	<p>Similar RO Similar RO cu amendamentul că la noi Directia este IGSU</p>	

<p>În plus, Direcția Norwegiană pentru Protecția Civilă și Planificarea de Urgență (DSB) este autoritatea publică națională pentru serviciile de pompieri municipale și intercomunale, autoritățile locale de inspecție a siguranței electrice și pregaritura și intervenția de urgență a guvernatorilor județeni.</p> <p>Direcția Norwegiană pentru Protecția Civilă și Planificarea de Urgență (DSB) este, de asemenea, responsabil pentru urmărirea profesională și administrativă a Apărării civile norvegiene, a Colegiului de planificare în situații de urgență, a Academiei Norvegiene de Pompieri și a celor trei școli regionale ale Apărării civile. Organizația pentru apărare civilă este o parte operativă a Direcția Norwegiană pentru Protecția Civilă și Planificarea de Urgență (DSB). Direcția Norwegiană pentru Protecția Civilă și Planificarea de Urgență (DSB) este responsabilă pentru educația și formarea forțelor de apărare civilă. Activitățile sale sunt organizate în jurul sediului central din Tønsberg și Oslo, 20 districte de apărare civilă, cinci lagăre de apărare civilă, cinci școli și cinci inspectorate regionale pentru inspecția și controlul siguranței electrice.</p>	<p>Direcția Norwegiană pentru Protecția Civilă și Planificarea de Urgență (DSB) este responsabil pentru chestiuni care intră sub incidența următoarei legislații:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Legea privind prevenirea incendiilor, explozilor și accidentelor care implică substanțe periculoase și obligațiile serviciilor de pompieri legate de operațiunile de salvare - Actul privind inspecția și controlul instalațiilor și echipamentelor electrice - Legea privind apărarea civilă. <p>La nivel ministerial, Ministerul Justiției și Poliția au o responsabilitate deosebită în ceea ce privește coordonarea activității de lucru privind siguranța, securitatea și planificarea de urgență în sectorul civil în general. Aceasta include responsabilitatea pentru elaborarea de noi orientări naționale, luarea deciziilor principale privind sistemul de pregătire civilă norvegiană și responsabilitatea administrativă pentru Serviciul de căutare și salvare (SAR).</p>	<p>Fiecare minister este, totuși, responsabil pentru planificarea în cadrul propriului sector. Consiliul de Urgență, ca structură subordonată Ministerului Justiției, organizează discuții cu alte ministere despre politici și împărtirea bugetului.</p> <p>Departamentul de Planificare de salvare și de urgență din cadrul Ministerului Justiției și al Poliției este autoritatea superioară a Direcției de Apărare Civilă și Planificare Urgență.</p> <p>Ministerul Justiției și Poliția au responsabilități sectoriale de coordonare pentru planificarea pregătirii civile. Dacă există o incertitudine cu privire la care minister să coordoneze gestionarea crizelor, premierul, în consultare cu ministrul relevant, va numi ministru-conducător la recomandarea Consiliului guvernamental de criză. În astfel de situații, Ministerul Justiției și Poliția vor lăsa inițiativa necesară până când nu va fi decis altfel. Cu asistența Uniunii de Asistență pentru Crize, ministerul principal va prelua funcția de secretariat pentru Consiliul de Criză al Guvernului.</p>	<p>La nivel regional, guvernatorii județeni sunt reprezentanți ai statului și sunt responsabili pentru coordonarea și supravegherea protecției civile în regiunea lor. Administrația regională promovează planificarea de urgență la nivel local și participă la planificarea sprijinului pentru forțele militare, precum și responsabilitatea pentru problemele de mediu, agricultură și inspecția administrațiilor municipale. Într-o criză majoră, guvernatorul județean poate fi, de asemenea, responsabil pentru coordonarea gestionării crizelor, iar această autoritate crește foarte mult în vremuri de război.</p> <p>La nivel local, municipalițile sunt responsabile pentru serviciile sociale esențiale care asigură continuarea acestor servicii în situații de urgență. Acest lucru este valabil pentru infrastructura locală, serviciile de sănătate, îngrijirea persoanelor în vîrstă și informarea publicului. Municipalițile au responsabilitatea principală de a aborda orice situație de urgență în timp de pace.</p> <p>Instrumentele importante în acest sens sunt evaluarea riscurilor și vulnerabilității și stabilirea planurilor locale de gestionare a crizelor. Politistii sunt însărcinați cu asigurarea persoanelor, a proprietății, a ordinii și a siguranței publice. Aceștia sunt</p>
<p>Similar RO Similar RO cu amendamentul că la noi Direcția este IGSU</p>	<p>Similar RO cu amendamentul că la noi Direcția este IGSU</p>	<p>Similar RO cu amendamentul că la noi Direcția este IGSU</p>	<p>Similar RO Similar RO cu amendamentul că la nivel atribuțiuni Similar la nivel atribuțiuni Similar la nivel atribuțiuni Similar la nivel atribuțiuni</p>

responsabili pentru gestionarea accidentelor și incidentelor, în cazul în care viața și sănătatea sunt în pericol, și pentru a asigura măsuri pentru a preveni pericolul și a atenua consecințele. De asemenea, toate municipalițările sunt obligate să aibă un serviciu de pompieri și aceasta este resursa primară a municipiului pentru gestionarea atât a incendiilor, cât și a altor tipuri de urgență. În plus, municipalițările sunt obligate prin lege să întreprindă pregătiri civile de urgență pentru sectorul sănătății.

Serviciul norvegian de căutare și salvare (SAR) menține o structură de coordonare integrată, ceea ce înseamnă că fiecare centru comun de coordonare a salvării este pregătit să se ocupe de operațiunile terestre, maritime sau aeriene, operațiunile de salvare a instalațiilor petroliere și gazeare offshore și operațiunile care necesită o cooperare internațională.

Foștele militare de apărare pot fi utilizate pentru a salva vieți și valori materiale în timpul accidentelor mari și al situațiilor de urgență, în care resursele civile sunt insuficiente. Foștele militare de apărare sunt în conducerea paizei de coastă și participă la serviciul civil de salvare. Aceștia desfășoară activități de informații și sunt responsabili pentru securitatea în administrația publică. Serviciile de informații și de securitate au responsabilități atât în pregătirea împotriva amenințărilor la adresa valorilor sociale importante, cât și în ceea ce privește gestionarea crizelor.

Decretul regal din 4 iulie 1980 "Planul organizatoric al serviciului de salvare din Norvegia" prevede că operațiunile de salvare funcționează ca o cooperare între instituțiile publice și private sub conducerea a două centre majore de coordonare a salvării (RCC), 54 de centre de salvare locale subordonate și săisprezece centre de salvare subacvatice. Agențiile publice au datoria de a pune resursele și personalul agenției la dispoziția conductorii operațiunii de salvare.

Gestionarea colectivă a SAR la cele două centre de coordonare a salvării situate în Bodø și Stavanger și sub-centrele de salvare conduc și coordonează operațiunile de căutare și salvare în domeniile respective. Aceste centre sunt formate din reprezentanți ai mai multor agenții guvernamentale, care (împreună cu șeful local al poliției, care este în comandă generală) conduc și coordonează operațiunile de căutare și salvare în domeniile respective.

Principiul de cooperare necesită o coordonare specială între părțile interacționate. În Norvegia, principiul cooperării este asigurat de cele două centre de coordonare a salvării, iar resursele publice speciale sunt dedicate operațiunilor de salvare.

POLONA

La nivel național, Consiliul de Miniștri este responsabil de menținerea ordinii publice și a securității interne a statului. Este împuñătorică să declare o stare de urgență, gestionarea crizei este executată de ministru competent pentru afaceri interne, care informează primul-ministrul despre acțiunile sale.

Actul de gestionare a crizelor stabilește compoziția și funcția sistemului de gestionare a crizelor și precizează sarcinile care trebuie îndeplinite de autoritățile, ministeriale și unitățile administrației de stat și ale autoguvernării teritoriale la toate nivelurile.

Elementele de bază ale sistemului sunt instituțiile constitutionale, în special Consiliul de Miniștri. Parlamentul și președintele nu acționează decât atunci când trebuie luate măsuri extraordinaire, de ex. în timpul unei situații de dezastru natural.

Pentru a sprijini în continuare Consiliul de Miniștri în domeniul gestionării crizelor, a fost înființată Echipa de Gestionație a Crizelor în Guvern (GCM), condusă de Primul-ministrul împreună cu Ministrul de Interne și Administrație și Ministerul Apărării Naționale ca și președinte adjuncță. Principala sarcină a Echipei de Gestionație a Crizelor în Guvern (GCM), este de a oferi consultanță și opinii cu privire la aspecte legate de inițierea și coordonarea activităților în domeniul gestionării crizelor, inclusiv planificarea civilă de urgență (CEP) la nivel național. Conform reglementărilor, fiecare ministru este responsabil pentru acțiunile din domeniul CEP în cadrul propriului domeniu de competență. Majoritatea serviciilor de urgență sunt subordonate ministrului interbelor și administrației.

Administrația este responsabilă pentru menținerea ordinii publice, protecția populației în situații de urgență și prevenirea

Asemănări- în Legea 30/7 în RO, IGSU
are competențe și stins incendiile pe
mare platforme

Asemănări cu CNSU cu disf. ca la noi
este la MAI și nu la GUJV

Similar RO

dezastrelor.	<p>Principalele sarcini ale Echipei de Gestionare a Crizelor în Guvern (GCMT), sunt următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Elaborarea propunerilor de utilizare a capabilităților și a resurselor necesare pentru a restabili controlul situațiilor de urgență - Oferiți consilieri în domeniul coordonării activităților administrațiilor publice, instituțiilor de stat și serviciilor de urgență în situații de urgență - Să emită avize cu privire la planul național de intervenție în caz de urgență și să îl prezinte Consiliului de Miniștri spre aprobată - să formuleze avize cu privire la planurile de protecție a infrastructurilor critice naționale și provinciale și să le prezinte Consiliului de Miniștri spre aprobare. 	<p>GCMT își îndeplinește sarcinile în conformitate cu Planul de reacție la apărare, cu excepția cazului în care se introduce legea marcială și se activează sistemul de gestionare a apărării statului.</p>	<p>Direcționul Centrului guvernamental de securitate este secretarul GCMT. Centrul guvernamental de securitate este o nouă instituție care se ocupă de coordonarea eforturilor în domeniul gestionării crizelor și a situațiilor de urgență. Aceasta include, de exemplu, o prezentare detaliată a metodelor și mijloacelor de reacție la amenințări și de atențare a rezultatelor acestora, culegerea de informații despre amenințări și analizarea materialelor colectate, precum și elaborarea de concluzii și recomandări pentru prevenirea și contracararea amenințărilor.</p>	<p>La fiecare nivel administrativ, echipele de gestionare a crizelor (CMT) sunt stabilite (nu obligatorii la nivel municipal) ca organe de sprijin pentru conducerii autoritaților la nivelul dat. Provinciile sunt conduse de reprezentanți ai guvernului (voievizi). Principalele sarcini ale acestora sunt de a coordona preventarea tuturor tipurilor de pericole, de a sprijini eforturile la nivel de autoguvernare și de a ajuta nivelurile guvernului inferior dacă resursele lor sunt inadecvate.</p> <p>Responsabilitățile la nivel municipal sunt toate problemele publice locale, în special protecția împotriva incendiilor și menajerarea ordinii publice. Responsabilități suplimentare sunt monitorizarea amenințărilor, a sistemelor de avertizare timpurie, a alarmei și coordonarea operatiunilor de salvare și a evacuărilor. Șeful unei municipalități definește sarcinile de protecție civilă pentru toate instituțiile care funcționează în cadrul municipiului.</p>	<p>PORTUGALIA</p>	<p>Structura de protecție civilă este organizată la nivel național, regional și municipal.</p>	<p>Înregul sistem de protecție civilă integrează Autoritatea Națională pentru Protecția Civilă (ANPC), Serviciile Regionale de Protecție Civilă din Azore și Madeira (SRPC), Comandanțamentele Districuale pentru Operațiunile de Ajutor (CDOS, căte unul în fiecare District) și Serviciile Municipale pentru Protecția civilă (SMPC, una în fiecare municipalitate).</p> <p>Sefii unităților administrative de protecție civilă (comandanții raionali) sunt desemnați de Autoritatea Națională pentru Protecția Civilă.</p> <p>Responsabilitatea pentru politica de protecție civilă revine guvernului, care va introduce, în programul respectiv, principalele orientări care urmăreză să fie adaptate sau propuse în acest domeniu de intervenție. Prin urmare, președintul și Ministerul de Interni sunt responsabile pentru îndrumarea politică de protecție civilă la nivel național.</p> <p>La nivel regional / district, există comisii regionale de protecție civilă (responsabile de coordonarea politică și consilierea politică a guvernatorului civil) și de centrale de coordonare regională (coordonare operațională).</p> <p>În fiecare district există, de asemenea, un Comandanțament District pentru Operațiunile de Ajutor, o filială a Autorității portugheze de protecție civilă. În regiunile autonome Azore și Madeira există servicii regionale de protecție civilă, în funcție de</p>	<p>La fel</p> <p>La fel</p> <p>La fel</p> <p>La noi DSU la MAI</p> <p>CNNCI ca sprijin decizie pt CNSSU</p> <p>Similar</p> <p>Similar</p> <p>Similar RO</p> <p>La noi autoritate IGSU, serv județene ISU, La noi nu există structura regională</p> <p>Similar RO</p> <p>Similar RO</p> <p>Comisiu/comitet similar RO,</p>
--------------	---	---	---	---	--------------------------	--	--	---

administrația regională.	<p>La nivel local există servicii locale de protecție civilă în funcție de primar. Coordonarea politică și operațională este asigurată de organizațiile municipale de protecție civilă. Primarul, în exercitarea funcțiilor sale ca entitate responsabilă a politicii de protecție civilă din municipiu, este responsabil de activarea, pe parcursul producerii unui accident grav sau a unei catastrofe, a acțiunilor de protecție civilă adecvate care vizează prevenirea, ajutorul, asistența și reabilitare pentru fiecare caz.</p> <p>Imediat după ce un dezastru major nu poate fi soluționat fie prin mijloacele alocate municipalității, fie în districtul unde are loc dezastrul, Autoritatea Națională pentru Protecția Civilă - ANPC activează Centrul Național de Coordonare pentru a coordona și controla operațiunile de asistență și sprijinul logistic la nivel național.</p> <p>O Comandă Națională pentru operațiuni de salvare funcționează 24 de ore pe zi în Autoritatea Națională pentru Protecția Civilă - ANPC pentru a controla și gestiona situația actuală</p> <p>Coordonarea interministerială se realizează de către Comisia Națională de Protecție Civilă (CNPCC), consiliu consultativ care asigură coordonarea între diferite ministerii și organizații și oferă consultanță politică guvernului.</p> <p>Coordonarea între agenții este asigurată de Centrul Național de Coordonare (CCON). CCON este organismul de coordonare al Sistemului Integrat de Operațiuni de Ajutor și Protecție (SIOPS) - un set de reguli și proceduri care garantează că agenții de protecție civilă acționează, la nivel operațional, într-un mod coordonat și sub o comandă unică.</p> <p>Organizațiile operaționale acționează sub comanda protecției civile în conformitate cu regulile SIOPS. Deciziile sunt luate de Centrul Național de Coordonare.</p>	Similar RO
	<p>SLOVACIA</p> <p>Responsabilitatea pentru sarcinile de protecție civilă constă în:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Guvernul -ministerele, alte organe ale administrației publice centrale și autorității publice -birourile raionale și municipaliitățile -persoane juridice și persoane fizice. <p>Ministerul de Interne (MAI) este autoritatea centrală a protecției civile din Slovacia. Secțunea MAI privind gestionarea crizelor și protecția civilă este responsabilă de administrațarea protecției civile în cooperare cu autoritățile publice și municipaliități. Secțunea privind gestionarea crizelor și protecția civilă cooperează, de asemenea, cu instituțiile publice și judecătore și cu asociațiile civile / umanitare.</p> <p>MAI participă la operațiunile de salvare și evacuare în situațiile prevăzute de Legea privind protecția civilă. Obiectivul protecției civile este de a proteja - în sensul prezenței legi - viața, sănătatea și proprietatea și de a crea condiții de supraviețuire în timpul incidentelor de urgență și în situații de urgență.</p> <p>Sarcinile de protecție civilă includ implicarea activă în activității de salvare, de izolare și de eliminare în caz de dezastre și situații de urgență. Uniunea pentru protecție civilă este o organizație de protecție civilă voluntară și independentă din punct de vedere politic, care realizează măsuri de protecție civilă universal în spiritul acordurilor de la Geneva.</p> <p>Cele 50 de birouri raionale sunt responsabile în primul rând în situații de urgență civile. Departamentele de protecție civilă și gestionarea crizelor la birourile raionale planifică, gestionează și asigură activitățile legate de protecția populației civile în situații de urgență. Aceștia pot face uz de angajații la fabrici, fabrici și instituții de drept public din teritoriul lor. În îndeplinirea sarcinilor de protecție civilă, MAI cooperează cu organele de stat, municipaliități, persoanele juridice și personale fizice, precum și cu instituțiile de drept public cu misiune umanitară care se desfășoară în operatiunile de salvare în caz de urgență (de exemplu</p>	Similar noua lege RO La noi similar/judet

SLOVENIA <p>Adunarea Națională stabilește linii directoare de bază pentru organizarea și implementarea măsurilor de protecție împotrivadezastrelor naturale și de altă natură la nivel național, adoptă Programul național de protecție împotriva dezastrelor naturale și altor tipuri de catastrofe, supravegherează implementarea acestuia și oferă fonduri pentru remedierea efectelor unor fenomene naturale majore dezastră.</p> <p>Guvernul orientează și coordonează organizarea, pregătirea și punerea în aplicare a măsurilor de protecție împotrivadezastrelor naturale și de altă natură la nivel național, adoptă planul anual de protecție împotriva dezastrelor naturale și planurile naționale de intervenție în caz de urgență. Guvernul găzduiește, de asemenea, recuperarea efectelor marilordezastre naturale și de altă natură și supraveghează activitatea diferitelor ministerelor în domeniul protecției civile.</p> <p>Administrația pentru Protecția Civilă și Ajutorul în caz de Dezastru - ACPDR (organismul constitutiv al Ministerului Apărării) este autoritatea națională, care îndeplinește îndatoririle administrative și tehnice în domeniul protecției civile.</p> <p>În Slovenia, termenul "protecție civilă" este utilizat pentru a descrie anumite unități operaționale care abordează sarcini relevante pentru intervenție și salvare în situații de urgență legate de accidente specifice care nu pot fi gestionate de alte forțe. Termenul "protecție civilă" include, de asemenea, structuri operaționale de conducere / coordonare în caz de accidente, compuse din comandanți ai protecției civile și din personalul lor (organizat la nivel național, regional și local).</p> <p>Cu alte cuvinte, în Slovenia protecția civilă se referă la o gamă de activități mult mai restrânsă și mai specifică decât cea comună în altă parte a UE.</p> <p>Administrația pentru Protecția Civilă și Ajutorul în caz de Dezastru (ACPDR) gestionează, de asemenea, cooperarea internațională și este - prin Centrul de notificare de urgență al Republiei Slovenia - și punctul de contact pentru cererile de asistență și alte anchete din străinătate.</p> <p>La nivel ministerial, fiecare minister este responsabil de punerea în aplicare a măsurilor de prevenire adezastrelor naturale și de alte tipuri de catastrofe și de prevenire a consecințelor acestor catastrofe în domeniile care îin de competența lor.</p> <p>În cazurile de accidente minore, comandanții unităților individuale de protecție și de salvare comandă răspunsul. Gestionarea răspunsului la accidente majore sau dezastră este în mâinile comandanților de protecție civilă și a personalului acestora la nivel municipal sau regional.</p> <p>În caz de catastrofe majore, comandanțul protecției civile al Republicii Slovenia găzduiește răspunsul și el / ea va fi direct răspunzător față de Guvern. El sau ea va fi asistat de sediul central al Protecției Civile, care va fi format din membrii diferitelor minister, experți din diferite domenii și șefii diferitelor unități de protecție și salvare.</p> <p>Există doar două niveluri administrative în Slovenia, adică nivelurile național și local. Cu toate acestea, o reorganizare a tării în regiuni este planificată pentru viitorul apropiat.</p> <p>La nivel local, municipaliile operează și găzduiește sistemul de protecție și salvare independentă în zonele lor. Sarcinile de protecție, de salvare și de salvare sunt efectuate de unitățile administrației municipale și de unitățile și serviciile de protecție și de salvare locale.</p>	<p>La noi Parlamentul</p> <p>Similar la noi-GUV</p> <p>Diferit- la noi nu este MAPN ci MAI</p> <p>Similar RO</p> <p>Similar RO</p> <p>Similar RO</p> <p>Similar RO</p> <p>Va fi ca la noi pe 3 nivele</p> <p>Similar RO</p>
SPANIA <p>În Spania, protecția civilă este definită ca protecția fizică a populației și a bunurilor în caz de risc sever, de calamitate publică sau de catastrofe extraordinare în care viațile și integritatea fizică a oamenilor sunt în pericol. Autoritățile naționale de</p>	<p>Similar RO</p>

protecție civilă sunt responsabile de coordonarea globală a situațiilor de urgență.
Structura de protecție civilă coincide cu structura administrativă. Structura organizatorică a protecției civile este sublimată ca atare:

- A. Comisia delegată a Guvernului pe atră situații de criză a fost înființată în 1986. Se compune din prim-ministrul și viceprim-ministri (adică președintele și vicepreședintii guvernului) și miniștrii afacerilor externe, apărării, economiei și Finanțelor și interior. Sarcina Cabinetului de criză este de a coordona și coordona toate acțiunile legate de prevenirea, controlul și gestionarea crizelor. Responsabilitatele de luare a deciziilor revin primului-ministrului.
 - B. Comitetul Național de Planificare în Situații de Urgență Civilă (NCEPC), o funcție interministerială de sprijinire a Cabinetului de Criză, are în principal sarcini legate de furnizarea și implementarea resurselor în situații de criză sau de urgență. Comitetul este subordonat Ministerului Președintelui Guvernamentale
 - C. Structura protecției civile la nivel de stat începe de la Direcția Generală Protecție Civilă și Urgențe, sub ministerul de Interne. Reprezentarea acestei structuri în Comunitățile Autonome este responsabilitatea delegaților și subdelegaților guvernului. Fiecare dintre ele are o unitate de protecție civilă.
- Cele mai multe competențe în domeniul protecției civile (cu excepția problemelor nucleare) sunt transferate comunităților și municipaliților autonome, care dispun de o structură proprie pentru protecția cetățenilor și bunurilor. Comunitățile și municipalițile sunt responsabile pentru planificarea integrată a protecției civile, inclusiv planurile de evaluare a riscurilor și pentru unitățile operaționale.
- Nu există variații în structurile protecției civile în ceea ce privește tipurile de dezastre. Centrele comune de operare sunt create pentru a gestiona situațiile de urgență de la caz la caz.
- Relația dintre autoritatea națională competentă în domeniul protecției civile și organizațiile de protecție civilă, cum ar fi brigada de pompieri, serviciile medicale de urgență, poliția, sunt descrise în planurile difuse.

<p>SUEDIA</p> <p>Responsabilitatea pentru planificarea urgențelor civile este tratată de trei niveluri diferite de guvern - național, regional și local.</p> <p>La nivel național, sistemul de pregătire în caz de urgență din Suedia se bazează în primul rând pe principiul responsabilității, ceea ce înseamnă că oricine este responsabil pentru o activitate în condiții normale și menține responsabilitatea corespunzătoare și inițiază cooperarea transsectorială în situații</p> <p>La nivel ministerial, în cadrul guvernului, Ministerul Apărării are responsabilitatea politică globală pentru planificarea civilă de urgență (CEP). Pentru a se asigura că birourile guvernului suedeze dispun de capacitatea coordonată de a gestiona situațiile de urgență transsectoriale, Secretariatul de coordonare a gestionării crizelor din cadrul birourilor guvernamentale suedeze este responsabil de gestionarea cotidiană. Gestionaarea crizelor la Birourile Guvernului se bazează pe o abordare comună transsectorială. În conformitate cu principiul responsabilității, fiecare birou guvernamental este responsabil pentru planificarea și gestionarea crizelor în zona proprie de responsabilitate.</p> <p>O serie de autorități publice sunt reprezentate în fiecare zonă de coordonare (de exemplu, Administrația Suedeză a Drumurilor, Agenția Suedeză pentru Contingențe Civile (MSB), Agenția Națională de Poștă și Telecomunicații Suedeză, Garda de</p>	<p>Noi nu avem comisie guvernamentala (la noi este comitetul interministerial situatiile de criză)</p> <p>La decizia este la GUV ca un total</p> <p>Similar RO la MAI</p> <p>Similar RO</p> <p>Similar RO la MAI</p> <p>Nici noi nu avem structuri dedicate pe tip dezastru dar avem HGR 557/2016 cu funcții de sprijin</p>	<p>Similar</p> <p>Mult mai evoluat decat la noi</p> <p>La ei MAPN la noi MAI</p> <p>Ei merg pe principiul management crizerelor -sistem NATO</p> <p>Similar la noi în CJSU și CLSU</p>
---	---	--

<p>Coastă). Sarcinile lor sunt de a coordona activitățile de reducere a vulnerabilității și de a spori capacitatea de gestionare a situațiilor de urgență ale zonelor respective și, în consecință, sectorul propriu.</p>	<p>De asemenea, se așteaptă ca acestea să asigure coordonarea cu sectorul de afaceri, municipaliile și consiliile de administrație ale județului. Toate autoritățile suzedee sunt obligate să efectueze analize de risc și vulnerabilitate în zonele proprii, în efortul de a-și consolida propria capacitate generală de gestionare a situațiilor de urgență din Suedia. MSB joacă un rol important de coordonare între diferențele granițe ale sectorului și domeniile de responsabilitate. Acest rol de coordonare se bazează pe principiul responsabilității - cu alte cuvinte, MSB nu va prelua responsabilitatea altor actori.</p> <p>La nivel regional, consiliile de administrație județene sunt responsabile de coordonarea activităților de planificare civilă de urgență, cum ar fi exercițiile, analize de risc și de vulnerabilitate și care acționează ca un centru de compensare între partenerii publici și privați. Aceștia sunt, de asemenea, responsabili pentru siguranța și pentru examinarea riscurilor legate de planificarea utilizării terenurilor.</p>	<p>Consiliile de administrație județene coordonează măsurile relevante cu actorii relevanți pentru a menține nivelul de responsabilitate în timpul crizei și au responsabilitatea globală pentru a raporta necesitatea suportului național gazdă în cazul unei urgențe majore. În plus, consiliile de administrație ale județului coordonează și contactul cu mass-media în situații de urgență, crize și dezastre majore.</p> <p>În conformitate cu principiul proximității, municipaliile suedeze la nivel local au un grad ridicat de autonomie și joacă un rol important în apărarea civilă, planificarea civilă de urgență și pregătirea, precum și prevenirea accidentelor și a dezastrelor prin siguranță în planificarea utilizării terenurilor și prin preventiva accidentelor în conformitate cu Legea privind protecția civilă.</p> <p>În timpul unei urgențe majore sau a unui război, consiliul executiv municipal este cea mai înaltă autoritate civilă din cadrul frontierelor municipiale, responsabilă de totate comerențele civile și gestionarea crizelor la nivel local, planificare și pregătire. Municipaliile beneficiază de sprijin continuu și asistență din partea consiliului de administrație al județului în domeniul planificării, exercițiilor și formării în situații de urgență.</p> <p>Consiliul de administrație al județului cooperăază cu diferite organisme la nivel local, regional și central pentru a crea o societate sigură și sigură. Planurile de urgență sunt în vigoare pentru a face față situațiilor care apar înainte, în timpul și după o urgență.</p>	<p>MAREA BRITANIE</p> <p>Secretariatul pentru contingente civile (CCS), cu sediul la Cabinetul de Miniștri din centrul administrației centrale, este responsabil de planificarea urgențelor civile în Anglia și Tara Galilor.</p> <p>Aceasta este o responsabilitate descentralizată în Scoția și Irlanda de Nord. CCS a fost înființată în iulie 2001, iar administrația a lucrat de atunci în parteneriat cu departamentele guvernamentale, administrațiile delegate și părțile interesate principale pentru a spori capacitatea Regatului Unit de a se pregăti, a răspunde și de a se recupera din situații de urgență.</p> <p>Rolul administrației centrale, al administrațiilor delegate și al nivelului regional este de a sprijini și de a completa eforturile depuse de respondenții locali prin furnizarea de resurse și coordonare.</p> <p>Nivelurile centrale și regionale vor fi implicate numai în eforturile de intervenție în caz de urgență și în eforturile de recuperare, în cazul în care acest lucru este necesar sau util.</p> <p>Până urmăre, principiul călăuzitor este că principală responsabilitate pentru gestionarea dezastrelor ar trebui să rămână la nivel local. În cazul unui dezastru, în cazul unor reacții inadecvate, se pune accentul pe planurile de urgență elaborate de serviciile de urgență (poliție, incendiu, ambulanță și pază de coastă), autoritățile locale, serviciile publice de sănătate, personalele responsabile de</p>
		<p>Similar la noi prin PAAR</p> <p>Similar județ RO</p> <p>Similar județ RO</p> <p>Similar autonomie prin lege dar dependență prin buget</p>	<p>Similar la SUA - mărginile multe către local</p>

instalații industriale și altele, sectorul voluntar.	<p>În mod normal, poliția va prelua conducerea în coordonarea răspunsului local la o situație de urgență în care a fost comisă o infracțiune. Dacă există o amenințare la adresa siguranței publice, autoritatea locală va prelua de obicei conducerea în timpul fazei de recuperare. Dacă amplioarea unui dezastru copleșește resursele locale disponibile, echipele regionale de reziliență (o mică echipă de oficiali guvernamentali din cadrul unui Oficiu al Guvernului pentru regiune care lucrează în probleme de protecție civilă) vor coordona resurse suplimentare care pot fi solicitate și de la autoritățile și organizațiile vecine ca de la guvernul central.</p> <p>Numerose catastrofele massive justifică coordonarea la nivelul administrației centrale de către CSC sau departamentul principal de conducere desemnat de CSC sau de Comitetul pentru contingente civile (CCC).</p> <p>În cazul în care natura situației de urgență este de așa natură încât afectează activitatea mai multor departamente guvernamentale, va fi necesar un răspuns colectiv, condus de Departamentul guvernamental principal (LGD).</p> <p>Principala sarcină a Departamentului guvernamental (LGD) este de a asigura coordonarea răspunsului guvernului central. Procesele collective de luare a deciziilor în cadrul guvernului central sunt furnizate prin sistemul de comitele al cabinetului, iar luarea deciziilor în situații de urgență urmărează același model. Datorită caracterului imprevizibil al situațiilor de urgență, guvernul întregine instalații dedicate de gestionare a crizelor - cabinete de birouri de informare (COBR) - și acorduri de sprijin care sunt activate doar în cazul unei urgențe naționale majore.</p> <p>Primul-ministrul, secretarul de interne sau un alt ministru supleant va conduce, în mod normal, reuniunii-cheie care implică miniștri și funcționari din departamentele relevante, după caz. Actorii externi cheie pe care îi invită să participe, în funcție de natura situației de urgență. Înțâlnirile vor acoperi toate aspectele strategice ale efortului de reacție și de recuperare. Funcționari din COBR vor identifica opțiunile și vor propune sfaturi cu privire la problemele pe care ministrii trebuie să se conținuteze.</p> <p>În cadrul COBR, un organism de decizie de nivel înalt (Grupul strategic pentru incidente teroriste și Comitetul pentru contingente civile (CCC) pentru toate celelalte situații de urgență) supraveghetă răspunsul guvernalui.</p> <p>Atunci când situația de urgență apar în Scoția, Tara Galilor sau Irlanda de Nord, răspunsul va necesita adesea implicarea administrațiilor descentralizate. Administrațiile descentralizate preiau unele dintre responsabilitățile departamentului guvernamental care se desfășoară de către departamentele guvernului britanic din Anglia și unele dintre responsabilitățile regionale de coordonare, care revin echipelor regionale de reziliență din Anglia.</p> <p>La nivel regional, echipele de reziliență regională (RRT) din cadrul fiecărui oficiu al guvernului regional acionează ca un canal de comunicare între administrația centrală și nivelul local. Aceștia sunt responsabili de activarea Centrelor Operaționale Regionale acolo unde este necesar, sprijinind eforturile de răspuns local și de recuperare și asigurând o imagine exactă a situației în cazul în care răspunsul la urgență ar beneficia de coordonarea regională, va fi convocat un grup regional de coordonare (RegCG). Necesitatea acestor grupuri poate fi decisă fie de echipele de reziliență regională (RRT), la cererea respondenților, fie de către Departamentul guvernamental principal, în consultare cu biroul guvernului sau cu Departamentul pentru Comunități și administrația locală. Aceste grupuri reprezintă echivalentul regional al Grupurilor Strategice de Coordonare Locale.</p> <p>În cele mai grave circumstanțe, poate fi necesară convocarea unui Comitet Regional pentru Contingențe Civile (RCCC) pentru a sprijini activitatea de reacție și recuperare în întreaga regiune.</p> <p>În Londra, deoarece există aranjamente diferite, SCG Londra reunește toti respondenții relevanți pe o bază pan-londoniană. Ca rezultat, sa convenit că, în timp ce echipa de rezistență din Londra ar îndeplini aceeași funcție ca și alte echipe de rezistență ale Oficiului Guvernului, SCG Londra va îndeplini rolul care ar fi în met hormal realizat de RegCG sau RCCC în altă parte.</p> <p>La nivel local, abordarea Regatului Unit în ceea ce privește reacția și recuperarea în caz de urgență se bazează pe o abordare ascendentă în care se administrează operațiunile și decizile se iau la cel mai mic nivel adecvat. În toate cazurile, agențiile</p>	<p>La noi CNCCI dar nu la GUW ci la MAI</p>
--	---	---

<p>locale reprezentă blocurile de reacție și operațiunile de recuperare. Într-adevaăr, nivelul local se ocupă de majoritatea situațiilor de urgență, cu puțin sau deloc contribuții la nivel regional sau național.</p>	<p>În conformitate cu Legea privind contingentele civile (CCA), respondenții de categoria 1 trebuie să aibă planuri de urgență care trebuie să includă o procedură pentru a determina dacă a apărut o urgență. În timp ce din punct de vedere istoric, acest rol a fost întreprins de serviciile de urgență, acest lucru poate fi făcut de orice responsabil de categoria 1. Decizia asupra celui care este cel mai bine plasat pentru a determina dacă a apărut o urgență va depinde de tipul de urgență.</p>	<p>În ceea ce privește coordonarea interdepartamentală, există un cadrul național generic pentru gestionarea răspunsului la situații de urgență care este aplicabil indiferent de dimensiunea, natura sau cauza unei situații de urgență, dar rămâne suficient de flexibil pentru a fi adaptat nevoilor unor circumstanțe particulare. Adoptarea acestui cadrul de management convenit la nivel național va contribui la integrarea planurilor și procedurilor în cadrul și între agenților și între granițele geografice. De asemenea, se asigură că toate agenții își înțeleg rolurile și responsabilitățile în răspunsul combinat. Acest cadrul identifică diferențele nivelurilor ale gestionării cu o singură agenție și a mai multor agenții în răspunsul de urgență și definește relațiile dintre acestea. Aceasta oferă un cadrul comun în care agenții individuale își pot dezvolta propriile planuri și proceduri de răspuns.</p>	<p>În cazul în care a fost înființat un Grup de Coordonare Strategică (SCG) și a fost activată Camera de informare a cabinetului (COBRA), un ofițer de legătură guvernamental (GLO) va fi în mod normal trimis imediat la declanșarea unei situații de urgență. Pentru situațiile de urgență non-teroriste, acest rol va fi în mod normal realizat de către ofițile guvernamentale din regiunile engleze. În situațiile de urgență teroriste, GLO va fi, în mod normal, un ofițer senior Home Office, susținut de o echipă multidisciplinară (Echipa guvernamentală de legătură).</p>	<p>În administrațiile descentralizate, oficialitățile administrației competente vor fi, de asemenea, parte din echipă sau chiar vor conduce aceasta. GLO va fi principalul canal de legătură între COBR și scenă.</p>
<p>În cazul în care COBR nu este activat, dar este nevoie de implicarea guvernului central, echipa regională de reziliere și personalul care răspunde local.</p>	<p>În acest cadrul, gestionarea efortului de intervenție în situații de urgență se realizează la unul sau mai multe niveluri ascendente: Operational (cel mai mic nivel), Tactical and Strategic (sau Gold, Silver and Bronze). Acest cadrul se bazează pe concepe de comandă, control și coordonare.</p>	<p>În unele cazuri, natura sau gravitatea unei situații de urgență poate necesita implicarea nivelului regional în Anglia, O administrație descentralizată sau guvernul central al Regatului Unit, așa cum se prevede în "Acordurile guvernului central pentru a răspunde unei situații de urgență: Conceptul de operațiuni".</p>	<p>În cazul în care administrația regională, administrativă sau statul britanic sunt convocate, rolul și funcția lor este identificarea și abordarea aspectelor care necesită rezolvare sau coordonare la aceste niveluri în vederea realizării obiectivelor convenite. Astfel de niveluri de "nivel superior" nu elimină perspectiva strategică locală de la nivel local; mai degrabă ei iau în considerare numai acele aspecte și dimensiuni în care valoarea poate fi adăugată de o perspectivă mai largă sau mai înaltă.</p>	<p>Din acest motiv, o perspectivă și un rol strategic local (SCG) pot fi deosebite de perspectiva strategică regională (de exemplu, Grupul de Coordonare Regională (RegCG) unde, de exemplu, ar trebui să fie determinate prioritățile concurente pentru ajutorul reciproc disponibil) din perspectiva națională a Regatului Unit (Comitetul civil privind contingentele), în care pot apărea probleme strategice naționale (și potențial internaționale) cu privire la răspunsul de urgență.</p>

CONCLUZIE

Prin noua lege a Protecției Civile au fost preluate, adaptate cele mai eficiente sisteme de răspuns din Europa care abordează următoarele concepe:

- a) Palliere de răspuns național, județean/regional și local,
- b) Cordonarea protecției civile la nivel prim ministru
- c) Conducerea de către MAI a structurilor decizionale și operaționale
- d) Integrarea conceptului de conducere a acțiunilor de răspuns la situații de urgență, dezastre, eșecuri, evenimente și conflict armat
- e) Existenta comitetelor de Pr.Civ (similar) la nivel național, județean și local
- f) Conceptul de comandă-control prin centre de cordonare și conducere
- g) Existența la MAI a principalelor forțe de răspuns
- h) Conceptul de funcții de sprijin și responsabilități ministeriale
- i) Concept instituire-alarmare

CONCILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
INTRARE Nr. 1439
IEȘIRE Zua. 12 Luna 03.2020

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE
privind protecția civilă

Capitolul I
Dispoziții generale

ART. 1

(1) Protecția civilă este o componentă a sistemului național de apărare, ordine publică și siguranță națională ce cuprinde ansamblul măsurilor și activităților adoptate și desfășurate, într-o concepție unitară, de autoritățile administrației publice, instituțiilor operatori economici, precum și de către cetățeni, în scopul protejării populației prin asigurarea condițiilor necesare supraviețuirii persoanelor afectate și restabilirii stării de normalitate, precum și protejarea, bunurilor, valorilor culturale și mediului împotriva efectelor următoarelor tipuri de evenimente:

- a) situații de urgență;
- b) dezastre;
- c) acțiuni asociate amenințărilor hibride sau asimetrice;
- d) conflicte armate.

(2) Activitatea de protecție civilă este de interes național, are caracter permanent și se bazează pe îndeplinirea obligațiilor stabilite prin prezenta lege, coordonarea resurselor umane, materiale, financiare și de altă natură necesare restabilirii stării de normalitate în domeniile prevenire, pregătire, răspuns, investigare-evaluare post-eveniment și refacere/reabilitare.

(3) Protecția civilă este organizată de autoritățile administrației publice și se compune dintr-o rețea de organisme, organe și structuri abilitate în managementul situațiilor de protecție civilă, constituită pe niveluri sau domenii de competență, care dispune de infrastructură și de resursele necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute în prezenta lege.

(4) Autoritățile și organismele componente ale sistemului protecției civile cooperează, în exercitarea atribuțiilor specifice, atât între ele, cât și cu alte instituții și organisme din afara acestuia, din țară sau din străinătate, guvernamentale sau neguvernamentale.

ART. 2

(1) Concepția, organizarea, desfășurarea și managementul activităților de protecție civilă se stabilesc și se realizează la nivel național, județean și local pe principiile legalității, subsidiarității, solidarității, cooperării, asumării responsabilității și al corelării obiectivelor și resurselor.

(2) Obiectivul strategic al protecției civile constă în asigurarea continuității exercitării de către statul român a funcțiilor sale constituționale, prin creșterea rezilienței naționale în contextul producerii unor situații de protecție civilă, prin măsuri și acțiuni care vizează protecția populației, precum și prin reducerea efectelor în plan social și economic.

- (3) Obiectivele specifice protecție civile sunt:
- asigurarea continuității managementului de la toate nivelurile;
 - asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare răspunsului în situații de protecție civilă, cu accent pe cele de amploare deosebită și cu durată mare de manifestare;
 - asigurarea capacitaților de comunicații civile, înștiințare, avertizare și alarmare, necesare transmiterii de informații și mesaje în timp scurt;
 - corelarea organizării, dotării și finanțării structurilor de intervenție cu nevoile naționale de asigurare a intervențiilor curente, precum și cu nevoia de a gestiona evenimente majore cu victime multiple și pagube materiale însemnante, inclusiv cele care impun gestionarea mișcărilor necontrolate ale populației;
 - organizarea acțiunilor de răspuns pe termen lung în situații complexe determinate de afectarea gravă a infrastructurii critice cum ar fi: sistemul energetic, comunicațiile civile și de transport.
 - asigurarea protecției populației prin evacuare, adăpostire și asistență medicală, concomitent cu asigurarea condițiilor minime de trai a acesteia prin punerea la dispoziție de bunuri și materiale de primă necesitate, inclusiv apă și alimente, precum și prin revenirea în timp scurt la starea provizorie de normalitate, în toate situațiile de protecție civilă;
 - asigurarea condițiilor de efectuare a manevrei de forțe și mijloace de intervenție, precum și a circulației persoanelor.

ART. 3

- (1) Sarcinile protecției civile sunt următoarele:
- culegerea, prelucrarea, stocarea și analizarea datelor și informațiilor necesare realizării acțiunilor de protecție civilă, respectiv identificarea și monitorizarea tipurilor de riscuri generatoare de situații de protecție civilă;
 - înștiințarea autorităților publice, avertizarea și alarmarea populației în situații de protecție civilă;
 - informarea și pregătirea preventivă a populației, pentru situațiile de protecție civilă;
 - avertizarea populației, instituțiilor și operatorilor economici din zonele de pericol;
 - declararea stării de alertă sau, după caz, a stării de urgență în cazul iminenței amenințării sau producerii situației de protecție civilă;
 - instituirea regimului stării de urgență, în condițiile prevăzute de art. 93 din Constituția României, republicată;
 - implementarea măsurilor și acțiunilor specifice în situații de mobilizare sau declararea stării de război;
 - implementarea măsurilor de răspuns la criză din domeniul urgențelor civile;
 - pregătirea, organizarea și desfășurarea intervenției operative pentru reducerea pierderilor de viețiomenești, limitarea și înălțarea efectelor situațiilor de protecție civilă;
 - asigurarea stării de operativitate și a capacitații de intervenție optime a tuturor structurilor de prevenire, pregătire, răspuns, investigare-evaluare post-eveniment și refacere/reabilitare, organizate la nivel local, județean, regional și național;
 - punerea în aplicare a măsurilor de prevenire și protecției specifice tipurilor de risc și, după caz, evacuării din zona afectată sau posibil a fi afectată;
 - intervenția operativă cu forțe și mijloace special constituite, în funcție de situație, pentru limitarea și înălțarea efectelor negative;
 - protecția populației, a bunurilor materiale, a valorilor culturale și arhivistice, precum și a mediului împotriva efectelor situațiilor de urgență, dezastrelor, actelor de terorism și conflictelor armate;
 - asigurarea condițiilor de supraviețuire a populației în situații de protecție civilă;
 - asanarea teritoriului de muniția rămasă neexplodată din timpul conflictelor militare, distrugerea de poduri/zăpoare de gheăță, stâncilor precum și a altor obstacole ce pot genera situații de urgență;

- p) constituirea rezervelor de resurse financiare și tehnico-materiale specifice;
 - q) dezvoltarea și repartizarea judicioasă a capacitaților de asistență medicală, concomitent cu activitatele de medicină preventivă;
 - r) protecția comunicațiilor civile și infrastructurii critice;
 - s) identificarea și asigurarea resurselor de transport ce pot fi alocate în situații de protecție civilă;
 - t) acordarea de ajutoare de urgență;
 - u) solicitarea sau acordarea de asistență internațională, inclusiv pe baza acordurilor și planurilor de cooperare/intervenție comună în vigoare/existente;
 - v) acordarea de despăgubiri persoanelor juridice și fizice ca urmare a executării intervenției de către serviciile de urgență.
- x) persoanele de la alin. v) au dreptul la ajutoare de urgență și la despăgubiri, după caz, pe baza actului de constatare întocmit de organele competente și a hotărârii consiliului local, din fondurile prevăzute în bugetul local cu această destinație sau din cele aprobate prin hotărâre a Guvernului;
- z) alte măsuri prevăzute de lege sau stabilite, în mod expres, de Parlament sau Consiliul Suprem de Apărare a Țării;
- (2) Sarcinile prevăzute la alin. (1) se completează cu cele cuprinse în alte acte normative incidente sau conexe, precum și cu prevederile actelor internaționale în domeniul, la care România este parte.
- (3) Îndeplinirea atribuțiilor specifice de protecție civilă se realizează, potrivit legii, de către serviciile de urgență publice sau private, profesioniste și voluntare.
- (4) Serviciile de urgență private se înșinătăză de către operatori economici și instituții sau se constituie ca societăți comerciale, în condițiile legii.

ART. 4

- (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice, organizațiile neguvernamentale și operatorii economici, indiferent de forma de proprietate, răspund de aplicarea măsurilor de protecție civilă stabilite prin prezenta lege și prin planurile proprii, potrivit domeniului lor de competență.
- (2) Persoanelor fizice și persoanelor juridice române sau celor străine, care au filiale sau sucursale în țară ori desfășoară activități pe teritoriul României, li se aplică prevederile prezentei legi.
- (3) Persoanele prevăzute la alin. (2) sunt obligate să respecte normele specifice de protecție civilă, să participe la activitățile de pregătire specifice și să contribuie la ducerea la îndeplinire a măsurilor și a acțiunilor prevăzute în planurile și programele de protecție civilă sau a celor dispuse de autoritățile abilitate pe timpul acțiunilor de intervenție și de restabilire a stării de normalitate.

ART. 5

- (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale sunt obligate să asigure capacitați de intervenție specializate, corespunzător tipurilor de riscuri la care sunt expuse teritoriul și populația, în tempi de răspuns optimi, indiferent de locul și momentul în care se produce situația de urgență sau dezastrul, respectiv efectele asociate amenințărilor hibride sau asimetrice.
- (2) Măsurile organizatorice și de pregătire pe linia protecției civile au caracter permanent și se intensifică la instituirea stărilor de alertă, urgență, asediu, mobilizare și război.
- (3) Măsurile de protecție civilă se aplică gradual, în funcție de amplitudinea și intensitatea situației de urgență sau dezastrului, respectiv efectele asociate amenințărilor hibride sau asimetrice ori după caz conflictelor armate.

ART. 6

Coordonarea, controlul și acordarea asistenței tehnice de specialitate în domeniul protecției civile se asigură, la nivel central, de către Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General

pentru Situații de Urgență - denumit în continuare IGSU, iar la nivel local, de către inspectoratele județene/București-Ilfov pentru situații de urgență, denumite în continuare ISU.

ART. 7

(1) Activitățile și măsurile de protecție civilă se planifică, se organizează și se aplică în concordanță cu prevederile prezentei legi și ale actelor normative de aplicare subsecvente, ale strategiei de securitate națională, cu planurile și programele adoptate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, precum și cu programele și procedurile elaborate de organismele specializate ale Organizației Națiunilor Unite, Organizației Tratatului Atlanticului de Nord și Uniunii Europene.

(2) La elaborarea strategiei naționale de protecție civilă se au în vedere principiile, scopurile și obiectivele prevăzute în Strategia Internațională pentru Reducerea Riscului Dezastrelor Naturale, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, a cadrului de acțiune pentru reducerea riscului dezastrelor naturale adoptat la Sendai, Japonia, a documentelor NATO în domeniu, inclusiv cele care vizează creșterea rezilienței la întreg spectrul de amenințări, inclusiv hibride, precum și cele stabilite de mecanismele Uniunii Europene în domeniu.

ART. 8

(1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

a) situație de protecție civilă - eveniment determinat de producerea uneia sau mai multor situații de urgență, dezastrelor, acțiunilor/amenințărilor hibride, asimetrice sau asimilate activităților teroriste, atacurilor cu rachete balistice sau alte mijloace, precum și cele determinate de conflictul militar și care necesită acțiuni de răspuns pentru protecția populației și reducerea efectelor acestora;

b) dezastru – eveniment extraordinar generat de manifestarea unuia sau mai multor tipuri de risc, din cauze naturale sau antropice, cu impact și consecințe grave asupra comunităților, care necesită și justifică instituirea stării de urgență sau, după caz, a declarării stării de alertă pe întreg teritoriul țării sau în unele unități administrativ-teritoriale;

c) situația de urgență – evenimente exceptionale, cu caracter non-militar, care amenințăviața sau sănătatea persoanei, mediul înconjurător, valorile materiale și culturale, iar pentru restabilirea stării de normalitate sunt necesare adoptarea de măsuri și acțiuni urgente, alocarea de resurse specializate și managementul unitar al forțelor și mijloacelor implicate;

d) acțiuni asociate amenințărilor hibride sau asimetrice – caracteristică actuală a mediului de securitate contemporan, care presupune exploatarea vulnerabilităților naționale în plan politic, militar, economic, social, informațional și infrastructură, cu efecte asupra vieții sau sănătății persoanei;

e) amplierea situației de protecție civilă - mărimea ariei de manifestare a efectelor distractive ale acesteia, în care sunt amenințate sau afectate viața persoanelor, funcționarea instituțiilor statului democratic, valorile și interesele comunității;

f) intensitatea situației de protecție civilă - viteza de evoluție a fenomenelor distractive și gradul de perturbare a stării de normalitate;

g) starea potențial generatoare de situații de protecție civilă - complex de factori de risc care, prin evoluția lor necontrolată și iminența amenințării, ar putea aduce atingere vieții și sănătății populației, valorilor materiale și culturale importante și factorilor de mediu;

h) iminența amenințării - parametrii de stare și timp care determină declanșarea inevitabilă a unei situații de protecție civilă;

i) înștiințare - transmiterea informațiilor autorizate despre iminența/pericolul producerii/producerea situațiilor de protecție civilă, între autoritățile cu responsabilități în domeniu, în scopul evitării surprinderii și al realizării măsurilor de protecție;

j) avertizare - transmiterea către populație a informațiilor autorizate privind iminența/pericolul producerii/producerea situațiilor de protecție civilă, utilizând mesaje scrise sau tip voce;

k) alarmare - transmiterea semnalelor prestabilite de prevenire a populației despre iminența producerii sau producerea situațiilor de protecție civilă, prin punerea în funcțiune a echipamentelor tehnice dedicate ori prin utilizarea altor mijloace existente la nivelul unităților administrativ-teritoriale;

l) adăpostire – măsură temporară de protecție, care constă în asigurarea condițiilor minime de supraviețuire a populației și animalelor, respectiv de punere în siguranță a valorilor culturale și de patrimoniu, pe timpul situațiilor de protecție civilă;

m) adăpost de protecție civilă - spațiu special construit și amenajat pentru adăpostirea populației, proiectat, executat, echipat, avizat și autorizat, potrivit normelor și instrucțiunilor tehnice elaborate de IGSU și aprobate prin ordin de ministrul afacerilor interne;

n) punct de comandă de protecție civilă - spațiu special construit, amenajat și utilat, destinat conducerii și coordonării activităților specifice în situații de protecție civilă;

o) asanare pirotehnică - ansamblul de lucrări și operațiuni executate pentru înălțarea sau distrugerea muniției neexplodate și dezafectarea terenurilor, altele decât poligoanele de trageri ale structurilor de apărare, ordine publică și securitate națională;

p) infrastructură critică – un element, un sistem sau o componentă a acestuia, care este esențial pentru menținerea funcțiilor vitale ale societății, a sănătății, securității, bunăstării sociale și economice a persoanelor și a căror perturbare sau distrugere generează un impact semnificativ ca urmare a incapacității de a menține respectivele funcții;

q) evacuarea - măsură de protecție luată în cazul amenințării iminente, stării de alertă ori producerii unei situații de protecție civilă și care constă în scoaterea din zonele afectate sau potențial a fi afectate, în mod organizat, a unor instituții publice, operatori economici, categorii sau grupuri de populație ori bunuri și disponerea acestora în zone silocalități care asigură condiții de protecție a persoanelor, bunurilor și valorilor, de funcționare a instituțiilor publice și operatorilor economici, pe teritoriul județului sau în afara acestuia;

r) autoevacuare – măsură întreprinsă de o persoană sau un grup de persoane, care constă în părăsirea zonelor afectate sau potențial a fi afectate de producerea unor situații de protecție civilă, prin mijloace proprii, în mod organizat, pe itinerariile stabilite de către autoritățile administrației publice și disponerea pe teritoriul aceleiași localități sau pe teritoriul altrei localități, care le asigură condiții de protecție;

s) starea de alertă - se declară potrivit prezentei legi și se referă la punerea de îndată în aplicare a planurilor de acțiuni și măsuri de prevenire, avertizare a populației, limitare și înălțare a consecințelor situației de protecție civilă;

t) managementul situației de protecție civilă - ansamblul activităților desfășurate și procedurilor utilizate de factorii de decizie, instituțiile și serviciile publice abilitate pentru identificarea și monitorizarea surselor de risc, evaluarea informațiilor și analiza situației, elaborarea de prognoze, stabilirea variantelor de acțiuni și implementarea acestora în scopul restabilirii stării provizorii de normalitate;

u) monitorizarea situației de protecție civilă - proces de supraveghere necesar evaluării sistematice a dinamicii parametrilor situației create, cunoașterii tipului, amplorii și intensității evenimentului, evoluției și implicațiilor sociale ale acestuia, precum și a modului de îndeplinire a măsurilor dispuse pentru gestionarea situației de protecție civilă;

v) factor de risc - fenomen, proces sau complex de împrejurări congruente, în același timp și spațiu, care pot determina sau favoriza producerea unor tipuri de risc;

x) tipuri de risc - cazuri de foarte majoră determinante de incendii, cutremure, inundații, accidente, explozii, avarii, alunecări sau prăbușiri de teren, îmbolnăviri în masă, prăbușiri ale unor construcții, instalații ori amenajări, eşuarea sau scufundarea unor nave, căderi de obiecte din atmosferă ori din cosmos, tornade, avalanșe, eşecul serviciilor de utilități publice și alte calamități naturale, sinistre grave sau evenimente publice de amploare determinante ori favorizate de factori de risc specifici; grevele nu pot fi considerate tipuri de risc în condițiile prezentei legi;

z) gestionarea situațiilor de protecție civilă - identificarea, înregistrarea și evaluarea tipurilor de risc și a factorilor determinanți ai acestora, înștiințarea factorilor interesanți, avertizarea

populației, limitarea, înlăturarea sau contracararea factorilor de risc, precum și a efectelor negative și a impactului produs de evenimentele excepționale respective;

w) intervenția operativă – acțiunile desfășurate, în timp oportun, de către structurile specializate în scopul prevenirii agravării situației de protecție civilă, limitării sau înlăturării, după caz, a consecințelor acesteia.

Capitolul II

Organizarea protecției civile

ART. 9

(1) Organizarea protecției civile la nivelul autorităților publice centrale, unităților administrativ-teritoriale, al instituțiilor publice, al operatorilor economici și al organizațiilor neguvernamentale se realizează potrivit nevoilor pentru asigurarea și implementarea măsurilor de protecție civilă la nivel național, județean, local și al operatorilor economici.

(2) Protecția civilă cuprinde următoarele componente: decizională, de sprijin a deciziei și operațională.

(3) În dimensionarea structurilor județene, locale și a operatorilor economici se vor lua în considerare prevederile Planului de Analiză și Acoperire a Riscurilor, denumit în continuare PAAR.

ART. 10

(1) Componenta decizională de nivel strategic a Protecției Civile cuprinde: Guvernul României și Comitetul Național pentru Situații de Protecție Civilă.

(2) Atunci când situația o impune, sprijinul decizional al primului ministru în domeniul situațiilor de protecție civilă poate fi susținut de Comitetul Internministerial pentru situații de criză compus din MAI, MApN, MT, MM, SGG, MFP, la care pot fi invitați Ministerul Public, SRI.

(3) În funcție de situația de protecție civilă, componenta decizională asigură decizia în scopul implementării măsurilor și acțiunilor care se impun pentru:

- a) gestionarea situațiilor de urgență și/sau a dezastrelor premergător, pe timpul sau după producere;
- c) managementul consecințelor acțiunilor asociate amenințărilor hibride sau asimetrice;
- d) implementarea acțiunilor stabilită în situații de conflict armat.

(4) Componenta de sprijin al deciziei asigură suportul decizional în scopul fundamentării deciziei.

(5) Componenta operațională este asigurată deforțele și mijloacele de intervenție și structurile care le asigură coordonarea operațională.

ART. 11

Decizia în domeniul situațiilor de protecție civilă aparține:

- a) Primului Ministru, în calitate de șef al protecției civile în România;
- b) Ministrului Afacerilor Interne, în calitate de președinte al Comitetului Național pentru Situații de Protecție Civilă;
- c) Miniștrii și conducători ai instituțiilor publice centrale în calitate de președinți ai Comitetelor pentru Situații de Protecție Civilă;
- d) Prefecții în calitate de președinți ai Comitetelor pentru Situații de Protecție Civilă organizate la nivelul județenelor/Municipiul București;
- e) Primarii, în calitate de președinți ai Comitetelor pentru Situații de Protecție Civilă organizate la nivelul localităților/sectoarelor municipiului București;
- f) Conducătorii operatorilor economici în calitate de președinți ai celulelor de protecție civilă;
- g) Comandantul acțiunii și comandantul intervenției;

ART. 12

Structurile de sprijin al deciziei în domeniul situațiilor de protecție civilă sunt:

- a) Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă;
- b) IGSU;
- c) Comitetul Național pentru Situații de Protecție Civilă;
- d) Comitete pentru situații de protecție civilă organizate la nivelul ministerelor/instituțiilor publice centrale, județene și locale;
- e) Consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale municipiilor, orașelor și comunelor și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București;
- f) Celule de protecție civilă la nivelul instituțiilor și operatorilor economici;
- g) Inspectorii de protecție civilă sau personal de specialitate în domeniul protecției civile.

ART. 13

Componenta operațională în domeniul situațiilor de protecție civilă este asigurată de:

- a) Centre operaționale și operative cu activitate temporară sau permanentă;
- b) Centre de coordonare și conducere a intervenției;
- c) Punct de comandă;
- d) Punctul Operativ Avansat;
- e) Structuri specializate de intervenție și de sprijin pentru asigurarea răspunsului în situații de protecție civilă.

ART. 14

(1) Comitetele pentru situații de protecție civilă sunt:

- a) Comitetul Național pentru Situații de Protecție Civilă;
- b) Comitetele ministeriale și ale altor instituții publice centrale pentru situații de protecție civilă;
- c) Comitetul Municipiului București pentru situații de protecție civilă;
- d) Comitetele județene pentru situații de protecție civilă;
- e) Comitetele locale pentru situații de protecție civilă.

(2) Comitetele pentru situații de protecție civilă sunt organisme interinstituționale de sprijin al deciziei și se întunesc semestrial și ori de câte ori situația o impune.

ART. 15

Centre de conducere și coordonare a intervenției sunt:

- a) Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției;
- b) Centrul Municipiului București-Ilfov de Coordonare și Conducere a Intervenției;
- c) Centrele Județene de Coordonare și Conducere a Intervenției;

ART. 16

(1) Structurile de intervenție cuprind:

- a) Structuri specializate pentru asigurarea răspunsului;
- b) Forțele de sprijin pentru asigurarea răspunsului;

ART. 17

Structurile specializate pentru asigurarea răspunsului sunt constituite în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Sănătății, Ministerului Mediului, Ministerului Transporturilor, Ministerului Economiei, respectiv cel al Ministerului Comunicațiilor și Serviciul de Telecomunicații Speciale, a altor entități organizationale, destinate să gestioneze întreaga problematică din domeniul protecției civile, pe timp de pace sau pe timpul stărilor excepționale.

(2) Structurile specializate pentru asigurarea răspunsului sunt organizate în:

- a) Servicii de urgență profesioniste din subordinea IGSU, organizate ca inspectorate pentru situații de urgență și Unitatea Specială de Intervenție în Situații de Protecție Civilă (USISPC);

- b) Servicii de urgență voluntare organizate la nivelul autorităților locale;
 - c) Servicii de urgență private;
 - d) Formațiuni specializate de intervenție;
- (2) Forțele de sprijin sunt constituite, potrivit competențelor și atribuțiilor, din structuri aparținând celoralte ministerii și instituții publice centrale și locale, respectiv organizațiilor neguvernamentale, asociațiilor și fundațiilor din domeniul.

Capitolul III Managementul protecției civile

ART. 18

- (1) Activitatea de protecție civilă din România este coordonată de primul-ministru, prin ministrul afacerilor interne.
- (2) La nivelul instituțiilor publice centrale și locale, precum și la operatori economici, activitatea de protecție civilă este asigurată de către conducătorii acestora.

ART. 19

- (1) Activitatea de prevenire în domeniul protecției civile și/sau de intervenție operativă se asigură de către serviciile de urgență, prin structuri specializate, în conformitate cu competențele și sarcinile stabilite potrivit legii.
- (2) Serviciile de urgență profesioniste sau voluntare și celelalte structuri specializate pentru intervenție și acțiune în situații de urgență, constituise de către autoritățile abilitate în condițiile legii și care cuprind personal și formațiuni instruite în specialități necesare protecției civile.
- (3) Prevederile alin. (2) se aplică și serviciilor de urgență private, constituite potrivit dispozițiilor legale.
- (4) Criteriile de performanță pentru formațiunile prevăzute la alin. (2) și (3) se elaborează de IGSU și se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor interne.

ART. 20 Principalele funcții de sprijin pe care le pot îndeplini ministeriale, celelalte organe centrale și unele organizații neguvernamentale, în prevenirea și gestionarea situațiilor de protecție civilă specifice situațiilor de urgență și dezastrelor, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

ART. 21

La instituirea măsurilor excepționale, precum și în situații de conflict armat, structurile existente pe timp de pace, ca și cele care se completează sau se înființează la mobilizare, îndeplinesc funcțiile și sarcinile pe linia protecției civile prevăzute de lege.

ART. 22

În cazul iminenței amenințării sau producerii unei situații de protecție civilă de tipul situațiilor de urgență, dezastrelor sau, după caz, acțiunile asociate amenințărilor hibride sau asimetrice, în funcție de amploare, intensitate sau de evoluția prognozată, comitetele pentru situații de protecție civilă declară, în condițiile prevăzute de prezenta lege, starea de alertă sau propun instituirea, conform legii, a stării de urgență.

ART. 23

(1) Starea de alertă se declară pe teritoriul uneia sau al mai multor unități administrativ-teritoriale ori la nivel național, prin hotărâri emise de comitetele pentru situații de protecție civilă competente, în următoarele condiții:

- a) La nivelul unei localități, de către comitetul local pentru situații de protecție civilă, cu acordul prefectului;

b) La nivelul mai multor localități sau la nivelul unui județ, de către comitetul județean pentru situații de protecție civilă, la propunerea prefectului, cu acordul ministrului afacerilor interne;

c) La nivelul municipiului București-județului Ilfov, de către Comitetul pentru Situații de Protecție Civilă București-Ilfov, cu avizul ministrului afacerilor interne și cu acordul Prim-ministrului Guvernului României;

d) La nivelul mai multor județe sau la nivel național, de către Comitetul Național, la propunerea comitetelor ministeriale potrivit riscurilor din competență, cu avizul ministrului afacerilor interne și cu acordul Prim-ministrului Guvernului României;

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), Comitetului Național poate declara, prin hotărâre, starea de alertă, la orice nivel, la propunerea ministrului afacerilor interne, cu acordul Prim-ministrului Guvernului României.

(3) Starea de alertă se poate declara pentru o perioadă de cel mult 30 de zile.

(4) Pe timpul stării de alertă se pot dispune orice măsuri care sunt necesare pentru înlăturarea stării de forță majoră. Măsurile trebuie să fie proporționale cu situațiile care le-au determinat și se aplică cu respectarea condițiilor și limitelor prevăzute de lege.

(5) În funcție de evoluția situației de urgență, perioada prevăzută la alin. (1) se poate prelungi cu o perioadă de până la 30 de zile și se poate repeta, dacă situația o impune.

(6) În cazul înlăturării efectelor situației de urgență înainte de expirarea termenului stabilit, încetarea aplicării măsurilor se dispune prin hotărâre a comitetului pentru situații de urgență competente.

(7) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1), declararea stării de alertă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, respectiv Monitorul Oficial al autorității administrativ-teritoriale respective.

ART. 24

(1) Hotărârea de declarare a stării de alertă cuprinde:

- a) Baza legală;
- b) Motivele care au impus declararea stării;
- c) Unitățile administrativ-teritoriale pentru care se declară;
- d) Perioada de aplicare;
- e) Măsurile dispuse;
- f) Alte prevederi care se consideră a fi necesare.

(2) Hotărârea de declarare a stării de alertă se aduce neîntârziat la cunoștința populației prin mijloacele de comunicare în masă, transmisă în mod repetat în primele 24 de ore.

ART. 25

(1) Pe durata stării de alertă, autoritățile pot dispune, în condițiile legii, măsuri urgente pentru:

- a) Realizarea achizițiilor publice de bunuri și servicii necesare gestionării situației pentru care a fost declarată starea de alertă;
- b) Restricționarea/controlul circulației persoanelor și bunurilor în/din zona pentru care a fost declarată starea de alertă;
- c) Limitarea/inchiderea activității unor operatori economici din zona afectată;
- d) Participarea persoanelor fizice sau juridice în sprijinul acțiunilor de intervenție operativă;
- e) Efectuarea de lucrări care pot afecta mediul înconjurător și infrastructura, indiferent de forma de proprietate, stabilitate de forțele de intervenție pentru limitarea efectelor situației de protecție civilă, cum ar fi: excavări, tuneluri, căi de acces, defrișări, diguri, degajări, arderi controlate pe terenuri etc.;
- f) Demolarea parțială sau totală a unor construcții, instalații sau amenajări, mutarea/dezmembrarea unor bunuri/mijloace mobile;

g) Înundarea controlată a terenurilor, culturilor, plantațiilor, pădurilor, indiferent de forma de proprietate;

- h) Evacuarea din zona afectată sau posibil a fi afectată;
- i) Acordarea de ajutorare de primă necesitate.

(2) La declararea stării de alertă, se activează centrele operative cu activitate temporară ale instituțiilor sau autorităților administrației publice locale cu responsabilități în aplicare măsurilor stabilite.

ART. 26

(1) Coordonarea de specialitate a activităților de protecție civilă, pentru îndeplinirea obiectivului strategic și a celor specifice, se realizează la nivel central de Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă prin IGSU, respectiv ISU, în calitate de structuri specialize din domeniul protecției civile.

(2) Pe timpul stărilor exceptionale, coordonarea activităților se poate realiza din punctele de comandă de protecție civilă care se asigură din timp de pace la nivelul autorităților administrației publice centrale și locale.

(3) Punctele de comandă pot fi de bază și de rezervă și, în funcție de situația de protecție civilă, vor fi organizate la nivelul IGSU și unităților subordonate, în spațiile proprii sau puse la dispoziție de către autoritățile locale, respectiv în adăposturi subterane special dotate și pregătite.

(4) Autoritățile publice centrale și județene vor asigura spații pentru organizarea și funcționarea punctelor de comandă de protecție civilă.

(5) Autoritățile publice locale pot constitui puncte de comandă de protecție civilă pentru conducerea și coordonarea structurilor proprii și asigurarea fluxului de date și informații în situații de protecție civilă.

(6) Punctele de comandă de protecție civilă dispuse în adăposturi subterane vor fi proiectate, executate, echipate, avizate și autorizate potrivit normelor și instrucțiunilor tehnice elaborate de IGSU și aprobate prin ordin de ministrul afacerilor interne.

ART. 27

(1) Sistemul de comunicații, de prelucrare automată și de stocare a datelor se asigură prin mijloace proprii ale Ministerului Afacerilor Interne, prin cele din dotarea Ministerului pentru Societatea Informațională, Serviciului de Telecomunicații Speciale și ale altor componente ale sistemului național de apărare și securitate națională.

(2) Modalitățile de utilizare a sistemului prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin protocoale de colaborare.

ART. 28

(1) Principalele documente de planificare în domeniul protecției civile, care trebuie elaborate la nivelul autorităților administrației publice centrale și locale, precum și operatorilor economici/instituții cu peste 250 de angajați sunt:

a) Planurile anuale și de perspectivă destinate prevenirii și gestionării situațiilor de protecție civilă;

b) Instrucțiuni și norme metodologice;

c) Planul de Analiză și Acoperire a Riscurilor;

d) Planul de protecție civilă, elaborat potrivit metodologiei întocmite de IGSU și aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne, care cuprinde inclusiv implementarea măsurilor NATO de răspuns la criză în domeniul urgențelor civile;

e) Planuri de cooperare;

f) Planuri de evacuare;

g) Planuri de pregătire în domeniul protecției civile.

(2) Pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă, IGSU și autoritățile competente elaborează proceduri care vor fi particularizate până la autoritățile locale și operatorii economici.

Capitolul IV Protecția populației și a bunurilor materiale

ART. 29

Protecția populației, a bunurilor materiale și a valorilor culturale se realizează printr-un ansamblu de activități constând în: înștiințare, avertizare și alarmare, adăpostire, protecție chimică, biologică, radiologică, nucleară și împotriva substanțelor final explozive (CBRNe), evacuare, asistență medicală, transporturi civile, asigurarea energiei și comunicațiilor în situații de protecție civilă, precum și prin alte măsuri tehnice și organizatorice specifice.

SECTIUNEA 1

Înștiințarea, avertizarea și alarmarea

ART. 30

(1) Operatorii de telefonie mobilă, Ministerul comunicărilor și societății informaționale, Serviciul de Telecomunicații Speciale, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, IGSU, autoritățile locale și celelalte instituții abilitate potrivit legii, vor dezvolta sisteme de înștiințare, avertizare și alarmare a populației în situații de protecție civilă, potrivit cerințelor operaționale identificate de IGSU.

(2) Înștiințarea se realizează de IGSU și/sau de ISU, după caz, pe baza informațiilor primite de la structurile care monitorizează sursele de risc, de la structuri ale Statului major al Apărării/Statului Major al Forțelor Aeriene/Terestre, inclusiv platforme operaționale ale NATO dedicate urgențelor civile, precum și de la populație.

(3) Avertizarea populației se realizează de către autoritățile administrației publice centrale sau locale, după caz, pe baza înștiințărilor și a informațiilor primite de la structurile abilitate.

(4) Avertizarea se realizează prin toate canalele de comunicare disponibile, precum și cu sirenele electronice, în cazul acestora din urmă fără a afecta transmiterea semnalelor de alarmare. Avertizarea nemijlocită a cetățenilor în situații de protecție civilă se realizează prin Sistemul de avertizare a populației „RO-ALERT” sau alte sisteme dedicate, care vor fi integrate în acesta.

(5) În cadrul IGSU și al celoralte structuri MAI, respectiv co componentele Sistemului Național de Apărare, Ordine Publică și Siguranță Națională, se realizează rețele de cooperare securizate de tipul rețelei CRONOS pentru utilizarea aplicațiilor similar Shared Early Warning.

(6) Înștiințarea, avertizarea și alarmarea populației se va face unitar - soft unic - atât pentru mediile on-line cat și cele off-line (retele radio și televiziune, retele de telefonia mobilă, internet, etc.)

ART. 31

(1) Alarmarea populației se realizează de autoritățile administrației publice centrale sau locale și operatorii economici sursă de risc, prin mijloace dedicate, utilizând semnale prestabilite.

(2) În caz de iminență a producerii sau producerea atacurilor din aer/terestru, precum și a situațiilor de urgență/dezastre, ISU, respectiv IGSU, realizează actionarea tuturor echipamentelor de alarmare publică centralizate în sistemul național de înștiințare-alarmare.

(3) Dispeceratul Centrului Operațional Național al IGSU este punct național de contact în relația cu Statul Major al Apărării, respectiv cu NATO în situații determinate de atac aerian asupra teritoriului național.

(4) În cazul unui atac iminent, inclusiv cu mijloace aeriene, mesajele de alarmă sunt primite de către Dispeceratul Centrului Operațional Național al IGSU, astfel:

a) pe baza înștiințărilor Statului Major al Apărării și structurilor specializate din cadrul categoriilor de forțe armate, conform planurilor de cooperare întocmite în acest sens;

b) direct de la NATO prin mijloacele special dedicate;

(5) În situația în care nu s-a declarat starea de război, dacă în maxim 3 minute de la primirea informației, nu se obține acordul verbal al ministrului afacerilor interne, Dispeceratul

Centrului Operațional Național al IGSU va pune imediat în aplicare procedura de transmitere a mesajelor de alarmare.

ART. 32

(1) Mijloacele de avertizare și alarmare specifice se instalează în locurile stabilite de către autoritățile administrației publice județene/Municipiului București și locale, cu acordul IGSU sau al ISU, după caz.

(2) Instalarea mijloacelor care compun sistemul național de alarmare a populației, precum și organizarea și asigurarea activităților de înștiințare, avertizare și alarmare se stabilesc prin Norme tehnice elaborate de IGSU și aprobată prin ordin al ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Procedura privind emiterea acordului pentru documentația tehnică referitoare la realizarea, completarea și modernizarea sistemului de avertizare – alarmare a populației se elaborează prin ordin al inspectorului general al IGSU și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Mesajele de avertizare se transmit obligatoriu, cu prioritate și gratuit, prin toate sistemele de telecomunicații, posturile sărițelele de radio și de televiziune, inclusiv prin satelit, cablu și on-line, care operează pe teritoriul României, conform protocolelor încheiate în acest sens.

ART. 33

La declararea stărilor excepționale, acționarea centralizată a echipamentelor de alarmare publică se execută de către IGSU și/sau ISU, după caz.

ART. 34

(1) Pentru avertizarea și alarmarea populației, autoritățile administrației publice județene și locale realizează, din timp de normalitate, sisteme și mijloace de avertizare și alarmare care să asigure audibilitatea optimă a semnalului în intravilanul localităților/ Municipiului București.

(2) Conducătorii instituțiilor publice și managerii operatorilor economici sursă de risc, indiferent de forma de proprietate, asigură sisteme de avertizare și alarmare a personalului propriu și a populației din arealul de impact, după caz.

(3) Entitățile conduse de persoanele specificate la alin. (2) prevăd anual, în bugetul propriu, fonduri pentru întreținerea, modernizarea și completarea mijloacelor de avertizare-alarmare.

(4) Operatorii economici sursă de risc, care au obligativitatea avertizării și alarmării populației, vor asigura echipamente pentru comanda/acționarea mijloacelor de alarmare și din centrele operaționale județene/București-IIfov.

ART. 35

(1) Acționarea locală a mijloacelor de avertizare-alarmare în cazul producerii unor situații de protecție civilă, se execută numai cu aprobată primarului localității/Municipiului București, a conducătorului instituției publice sau a operatorului economic implicat, după caz, ori a imputernicitorilor acestora.

(2) Mijloacele de avertizare-alarmare centralizate pot fi acționate și de către ISU sau IGSU, în cazul iminenței producerii unor situații de protecție civilă, fără aprobată persoanelor prevăzute la alin. (1).

(3) Starea tehnică a sistemul de înștiințare, avertizare și alarmare la localități, instituții publice și operatori economici se monitorizează permanent de către deținători, care vor asigura și menținerea acestuia în stare operativă.

(4) Funcționarea sistemului de înștiințare, avertizare și alarmare de la localități, instituții publice și operatori economici se verifică periodic prin executarea de antrenamente și exerciții de alarmare publică. Cu ocazia exercițiilor de alarmare publică se verifică și audibilitatea semnalelor de alarmare.

(5) Folosirea mijloacelor tehnice de avertizare-alarmare cu încălcarea prevederilor legale și a normelor tehnice este interzisă.

ART.36

Periodic, pe baza planurilor și a programelor de pregătire și cu aprobarea inspectorului șef al ISU, sau, după caz, a inspectorului general al IGSU, se execută exerciții de alarmare publică.

SECȚIUNEA a 2-a

Adăpostirea

ART. 37

(1) Pentru protecția populației de efectele atacurilor inamicului sau ale unor situații de protecție civilă se realizează sistemul național de adăpostire, care cuprinde: adăposturi pentru puncte de comandă destinate conducerii acțiunilor de protecție civilă, adăposturi publice de protecție civilă aflate în administrarea consiliilor locale și fondul privat de adăpostire realizat de operatorii economici și proprietarii de imobile.

(2) Autoritățile administrației publice, instituțiile publice, operatorii economici și proprietarii de imobile au obligația să prevadă în planurile de investiții să realizeze, conform Normelor tehnice specifice, adăposturi publice și private de protecție civilă, precum și adăposturi pentru funcționarea punctelor de comandă de protecție civilă, după caz.

(3) Autoritățile administrației publice centrale și locale și serviciile de urgență de la toate nivelurile de competență vor identifica și vor stabili posibilitățile de utilizare pentru adăpostire a unor galerii de mină, tuneluri, peșteri, grote etc. existente în apropierea zonelor dens populate, precum și zonele adecvate pentru amenajare de tabere de sinistrați, evacuați sau refugiați.

(4) Categoriile de construcții la care este obligatorie realizarea de adăposturi de protecție civilă, precum și de adăposturi destinate amenajării punctelor de comandă de protecție civilă se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne.

(5) Adăposturile publice de protecție civilă prevăzute în documentațiile tehnice ale investițiilor se avizează tehnic, premergător eliberării autorizațiilor de construire, de către serviciile de urgență profesioniste, potrivit metodologiei elaborate de IGSU, aprobată de ministrul afacerilor interne și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) În timp de pace adăposturile de protecție civilă, cu excepția celor amenajate pentru funcționarea punctelor de comandă de protecție civilă, pot fi date în folosință, cu respectarea normelor tehnice, cu obligația de a fi eliberate în situații de protecție civilă în maximum 24 de ore.

(7) Adăposturile publice de protecție civilă se inspecțează periodic de către personalul de specialitate al serviciilor de urgență profesioniste, autoritățile locale; deținătorii și utilizatorii acestor adăposturi sunt obligați să îndeplinească normele și măsurile stabilite pentru menținerea adăposturilor și a instalațiilor utilitare ale acestora în stare de funcționare.

(8) IGSU va deservi cu personal propriu adăposturile destinate punctelor de comandă de protecție civilă existente la unele instituții publice centrale, cu aprobarea ministrului afacerilor interne.

(9) Construirea adăposturilor de protecție civilă și amenajarea altor spații de adăpostire cuprinse în planurile de mobilizare se realizează la punerea în aplicare a planurilor respective.

(10) Autoritățile competente și deținătorii vor stabili și realiza măsuri adecvate de protecție prin adăpostire a animalelor, valorilor culturale și de patrimoniu, față de efectele situațiilor de protecție civilă.

SECȚIUNEA a 3-a

Asanarea teritoriului de muniția rămasă neexplodată

ART. 38

(1) Asanarea terenului și neutralizarea muniției rămase neexplodate din timpul conflictelor armate se execută de către subunități specializate și specialiști pirotehničieni din Unitatea Specială

de Intervenție în Situații de Protecție Civilă (USISPC) și/sau serviciile de urgență profesioniste din subordinea IGSU, potrivit instrucțiunilor și normelor tehnice elaborate de IGSU și aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) Formațiunile de intervențiepirotehnice din cadrul USISPC și ISU execută gratuit acțiuni de distrugere, cu ajutorul explozivilor, a podurilor de gheăță, zăpoarelor, stâncilor, precum și a altor obstacole care pun în pericol localitățile sau siguranța cetățeanului.

ART. 39

(1) Munițiile se distrug în poligoane ale Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Apărării Naționale sau pe terenuri puse la dispoziție de autoritățile administrației publice locale. Terenurile stabilite pentru distrugerea munițiilor se amenajează potrivit instrucțiunilor și normelor tehnice specifice, elaborate de IGSU și aprobate prin ordin de ministru.

(2) Autoritățile administrației publice locale sau, după caz, instituțiile publice și operatorii economici asigură subunități de intervenție, care execută asanarea pirotehnică sau distrugerea cu ajutorul explozivilor a podurilor de gheăță, zăpoarelor, stâncilor, precum și a altor obstacole care pot genera o situație de urgență/dezastru, accesul în teren și, gratuit, mâna de lucru auxiliară, mijloace de transport și carburantul aferent, materialele, asistența sanitată, precum și cazarea și hrânirea efectivelor necesare acestor lucrări.

(3) Delimitarea și interzicerea accesului în zonele unde s-au descoperit muniții neexplodate, până la ridicarea acestora de către specialiștii pirotehnicieni din cadrul IGSU sau structurile subordonate acestuia, se asigură de către echipaje/echipe de poliție sau jandarmerie, după caz.

(4) Transporturile de muniție neexplodată, în vederea distrugerii, vor fi însotite, de la depozit la locul de distrugere, de un antemergător al poliției rutiere și de o ambulanță. Paza și măsurile de ordine publică pe timpul efectuării lucrărilor de asanare sau distrugere în diverse medii se vor asigura de către poliție sau jandarmerie, după caz.

(5) Distrugerile cu ajutorul explozivilor a podurilor de gheăță, zăpoarelor, stâncilor, precum și a altor obstacole care pun în pericol localitățile sau siguranța cetățeanului se execută la solicitarea comitetelor locale/județene/Municipiului București pentru situații de protecție civilă, cu aprobarea inspectorului general al IGSU.

ART. 40

(1) Persoanele fizice și juridice care iau cunoștință de existența munițiilor neexplodate au obligația să anunțe de îndată ISU, prin Sistemul național unic pentru apeluri de urgență „112” sau orice alte mijloace, precum și organul de poliție sau primarul, după caz.

(2) Se interzice persoanelor fizice neautorizate să ridice, să manipuleze ori să utilizeze muniția neexplodată.

ART. 41

Materialele explosive și mijloacele de aprindere necesare pentru distrugerea munițiilor rămase neexplodate din timpul conflictelor armate, precum și pentru lucrările de distrugeri ce se execută pentru înălțarea unor stări de pericol, se asigură de către IGSU și unitățile subordonate.

SECȚIUNEA a 4-a

Protecția chimică, biologică, radiologică, nucleară (CBRN)

ART. 42

(1) Protecția CBRN a populației se realizează prin mijloace de protecție individuală, colectivă sau prin alte măsuri tehnice și organizatorice specifice, cu prioritate în zonele de risc.

(2) Instituțiile publice și operatorii economici care produc, transportă, depozitează sau manipulează substanțe periculoase în cantități care pot pune în pericol viața și sănătatea cetățenilor și constituie structuri de intervenție care vor executa controlul contaminării radioactive, chimice și biologice a materiilor prime și produselor finite și vor executa decontaminarea proprie a personalului, tehnicii, terenului și utilajelor.

ART. 43

Mijloacele de protecție individuală a cetățenilor se asigură prin grija comitetelor pentru situații de protecție civilă constituite la nivelul județului/municipiului București, sectoarelor Municipiului București, municipiilor, orașelor și comunelor, contracost sau cu titlu gratuit, potrivit criteriilor elaborate de IGSU și aprobatelor prin hotărâre a Guvernului.

ART. 44

(1) Cercetarea CBRN și decontaminarea se realizează de către USISPC, serviciile de urgență profesioniste, unități/subunități militare specializate, instituții civile cu competențe în domeniu, operatori economici sau structuri private atestate.

(2) Cercetarea CBRN se execută în scopul identificării surselor potențiale de risc CBRN, zonelor/raioanelor contaminate, avertizării structurilor de intervenție și a populației despre pericolul contaminării.

(3) Cercetarea CBRN se poate executa cu mijloace aeriene, terestre, navale, mijloace de detecție, în scopul identificării prezenței substanțelor de natură CBRN și stabilirii măsurilor de protecție.

(4) Determinarea contaminării probabile cu substanțe CBRN se poate executa prin sisteme de analiză și prognoză.

(5) Nivelul de contaminare CBRN determinat prin sisteme de analiză și prognoză se validează prin misiuni de cercetare și prelevare probe în teren.

(6) La nivel național, analiza și validarea informațiilor privind contaminarea radiologică și chimică ca urmare a producerii dezastrelor sau incidentelor CBRN se asigură de către IGSU prin Sistemul de Avertizare și Raportare CBRN, care asigură și schimbul de date și informații cu celelalte componente ale Sistemului Național de Apărare.

ART. 45

(1) Decontaminarea se realizează prin operațiuni și tehnici speciale efectuate de către serviciile de urgență profesioniste, unele unități militare și agenți economici, potrivit normelor tehnice elaborate de ministerele de profil și avizate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență. Normele de decontaminare vor fi elaborate în termen de 120 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial, Partea I, și aprobatelor prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) În situația participării populației la activități de decontaminare, autoritățile publice centrale/locale sau operatorul economic care a produs contaminarea vor pune la dispoziție, în mod obligatoriu și cu titlu gratuit, echipamentele și mijloacele de protecție necesare pentru desfășurarea în condiții de deplină securitate a acestora.

(3) Pentru efectuarea acțiunilor de decontaminare sau incinerare în caz de risc biologic, intervenția specializată se execută de către structurile abilitate din cadrul Ministerului Sănătății, Ministerului Mediului, Ministerului Transporturilor și Autoritatea Națională Sanitară-Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, cu sprijinul celorlalte minister/instituții publice centrale, autorităților locale și operatorilor economici care au determinat contaminarea.

ART. 46

(1) Depoluarea constă în aplicarea de măsuri specifice pentru identificarea și eliminarea surselor poluante, limitarea, îndepărțarea sau neutralizarea agentilor poluatori ai apei, aerului și terenului.

(2) Măsurile de depoluare sunt însotite, după caz, de evacuarea persoanelor și a animalelor din mediul poluat sau de interzicerea ori restricționarea utilizării sau consumului de apă, alimente și furaje contaminate.

(3) Se interzice comercializarea și consumul apei și alimentelor contaminate, respectiv utilizarea bunurilor contaminate.

(4) Operatorii economici și instituțiile publice au obligația să avertizeze imediat populația asupra riscurilor de poluare și contaminare a zonelor limitrofe unităților respective și să intervină cu forțele și mijloacele de care dispun pentru protecția populației și înălțarea efectelor poluării.

(5) Structurile specializate ale Ministerului Mediului, Ministerului Economiei, altor instituții, potrivit domeniului de activitate, prin structurile teritoriale și operatorii economici de profil, asigură achiziționarea de echipamente de intervenție și materiale consumabile specifice acțiunilor de depoluare.

SECTIUNEA a 5-a

Evacuarea

ART. 47

(1) Evacuarea se execută pe baza planurilor întocmite în acest scop, conform normelor aprobatelor prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) În situații de protecție civilă, evacuarea se execută pe teritoriul județului/Municipiului București/sector al Municipiului București, localității afectate sau posibil a fi afectate ori în afara acestora, potrivit planurilor întocmite în acest scop.

(3) Măsuri asociate evacuării se au în vedere inclusiv în situația mișcărilor necontrolate ale populației de pe teritoriul național sau din afara acestuia.

(4) Autoritățile naționale, județene și locale vor asigura mijloacele și echipamentele necesare, respectiv cantitățile de cazarmament și hrana pentru 30 zile, pentru minim 5% din populație, potrivit normelor aprobatelor prin ordin al ministrului afacerilor interne.

ART. 48

(1) Trecerea la executarea acțiunii de evacuare în situații de protecție civilă de tipul situațiilor de urgență, celor specifice acțiunilor hibride, asimetrice sau asociate activităților teroriste, atacurilor cu rachete balistice, se hotărăște de primar sau de prefect, la propunerea comitetului pentru situații de protecție civilă competent sau, după caz, a Comitetului Național.

(2) Trecerea la aplicarea măsurilor în situații care vizează mișcări necontrolate ale populației se hotărăște de Comitetul Național pentru Situații de Protecție Civilă.

(3) În situații de conflict armat, evacuarea se aprobă de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, la propunerea ministrului apărării naționale.

ART. 49

(1) Principiile evacuării în situații de conflict armat se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(2) Normele privind organizarea și asigurarea activității de evacuare în alte situații de protecție civilă decât cele la conflict armat se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne.

SECTIUNEA a 6-a

Asistența medicală în situații de protecție civilă

ART. 50

(1) Asistența medicală în situații de protecție civilă vizează reglementarea, organizarea și coordonarea tuturor structurilor cu competențe din domeniul sănătății, în scopul realizării măsurilor și acțiunilor de protejare a sănătății populației afectate sau posibil a fi afectată de acestea.

(2) Acordarea asistenței medicale în situații de protecție civilă reprezintă o responsabilitate a sectorului public și a celui privat din domeniul sănătății.

(3) Ministerul Sănătății și Ministerul Afacerilor Interne, împreună cu celelalte structuri centrale și locale care dețin capabilități medicale de orice fel, elaborează și aprobă prin ordin comun o concepție unitară privind asigurarea asistenței medicale în situații de protecție civilă.

ART. 51

Principalele responsabilități ale structurilor din domeniul sănătății pentru realizarea unor măsuri și acțiuni specifice în situații de protecție civilă sunt:

- a) Organizarea în scopul asigurării asistenței medicale în cazul producerii unor situații de protecție civilă;
- b) Pregătirea personalului structurilor medicale în scopul elaborării de analize și prognoze de specialitate pentru estimarea cât mai rapidă a numărului de victime și intervenția în situații de protecție civilă;
- c) Întreținerea și dezvoltarea rețelei medicale de intervenție în situații de protecție civilă;
- d) Identificarea soluțiilor pentru relocare și extinderea la nevoie a capacităților de spitalizare;
- e) Stabilirea cadrului pentru realizarea măsurilor de profilaxie a bolii de iradiere, a normelor naționale de radioprotecție a populației și a celor privind controlul contaminării CBRN a produselor alimentare, apei, aerului și solului.

ART.52

Măsurile sanitaro-igienice și profilactice speciale care se aplică sunt:

- a) Executarea controlului sanitaro-epidemic;
- b) Respectarea strictă a regulilor de igienă personală și colectivă, de folosire a alimentelor și a apei potabile;
- c) Executarea decontaminării biologice a încăperilor și îmbrăcăminte, dacă această măsură se justifică;
- d) Administrarea, încă din timp de normalitate, a mijloacelor de profilaxie specifică care măresc rezistența personalului/populației vulnerabile, la diferite boli transmisibile de mare incidență în situațiile de protecție civilă, conform schemelor de imunizare de bază și/sau specifice recomandate de Organizația Mondială a Sănătății sau, după caz, de Ministerul Sănătății;
- e) Evacuarea și izolarea bolnavilor, precum și izolarea și supravegherea persoanelor cu care aceștia au intrat în contact;
- f) instituirea stării în carantină a localităților și a obiectivelor pe raza căror au fost înregistrate focare epidemice.

SECȚIUNEA a 7-a

Transporturile civile în situații de protecție civilă

ART. 53

Principalele responsabilități ale structurilor din domeniul transporturilor, în situații de protecție civilă, sunt:

- a) Reglementarea și organizarea transporturilor terestre, navale și aeriene, prin implicarea autorităților de reglementare, coordonare și control, precum și a operatorilor economici din domeniu, astfel încât să se asigure transportul personalului și mijloacelor de intervenție către zonele afectate de situații de protecție civilă, precum și evacuarea populației și a unor categorii de bunuri materiale, potrivit concepției și planurilor elaborate în acest scop, în paralel cu asigurarea transporturilor pentru populația civilă și operatorii economici;
- b) Identificarea măsurilor și acțiunilor care vizează asigurarea rezervelor de mijloace de transport și stabilirea graficelor de transport;
- c) Stabilirea cadrului legal și procedural pentru restricționarea transporturilor pentru populația civilă, în contextul iminenței sau al producerii situațiilor de protecție civilă;
- d) Organizarea protecției sistemului de transport, cu preponderență pentru elementele de interes național, regional și județean.

SECȚIUNEA a 8-a

Asigurarea energiei în situații de protecție civilă

ART. 54

(1) Principalele responsabilități ale structurilor cu competențe în domeniul producerii și asigurării energiei, în situații de protecție civilă, sunt:

a) Reglementarea și organizarea producerii și distribuției energiei astfel încât, prioritar, să se asigure energie pentru punctele de comandă, capacitatele de spitalizare existente sau amenajate temporar, locurile în care este evacuată și adăpostită populația, obiectivele economice sursă de risc sau care sprijină efortul de răspuns în situații de protecție civilă;

b) Stabilirea restricțiilor de furnizare a energiei în scopul sprijinirii efortului de răspuns în situații de protecție civilă sau complementare acestora, concomitent cu informarea populației potențial afectate de aceste restricții;

c) Sprijinul instituțiilor care, în situații de protecție civilă, organizează rețele de distribuție a energiei electrice produsă prin grupuri electrogene de putere pentru toate obiectivele de importanță precum: puncte de comandă, sisteme și instalații de intervenție, obiective sursă de risc, unități și capacitați de spitalizare, alte instituții și obiective care necesită funcționare permanentă;

d) Organizarea protecției sistemului de producție și transport energie, în special pentru punctele și elementele de interes național, regional și județean.

(2) Instituțiile publice centrale care dispun de capabilități de conducere și coordonare a intervenției, asigurarea intervenției medicale, comunicații și tehnologia informației, transport terestră sau aerian, laboratoare sau alte elemente de dispozitiv, care desfășoară activități în teren, și vor asigura surse independente de alimentare cu energie electrică dimensionate pentru desfășurarea corespunzătoare a activităților esențiale.

SECȚIUNEA a 9-a

Asigurarea comunicațiilor civile în situații de protecție civilă

ART. 55

Principalele responsabilități ale structurilor cu competențe în domeniul comunicațiilor civile, în situații de protecție civilă, sunt:

a) Asigurarea comunicațiilor civile pentru populație și, cu prioritate, pentru structurile de management în domeniul protecției civile;

b) Identificarea și asigurarea, potrivit nevoilor, a aranjamentelor tehnice și procedurale care să permită funcționarea comunicațiilor pentru structurile de management și intervenție în situații de protecție civilă;

c) Asigurarea, potrivit situației de protecție civilă, a măsurilor de protecție pentru serviciile de comunicații civile și infrastructura aferentă.

Capitolul V

Limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de protecție civilă

ART. 56

(1) Limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de protecție civilă cuprind ansamblul de activități acțiuni executate în scopul restabilirii stării provizorii de normalitate în zonele afectate.

(2) La acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor situațiilor de protecție civilă, în funcție de situație, participă structuri de intervenție din cadrul ministerelor și instituțiilor publice centrale și locale, existente pe timp de pace sau care se pot mobiliza în timp scurt, precum și alte structuri cu atribuții în domeniu.

(3) Intervenția operativă a structurilor prevăzute la alin. (2) se realizează pe baza concepțiilor de acțiune sau, după caz, planurilor de intervenție și cooperare întocmite de autoritățile competente, în limitele funcțiilor de sprijin repartizate pentru a fi asigurate de către ministere, celealte organe centrale și organizațiile neguvernamentale.

ART. 57

(1) La limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de protecție civilă sunt obligate să participe și serviciile pentru situații de urgență private, personal al operatorilor economici și populația.

(2) Compensarea cheltuielilor efectuate de operatorii economici cu capital privat, prin participarea serviciilor de urgență organizate de acestea la intervenții în afara sectorului de competență, la solicitarea comandantului acțiunii/intervenției, se realizează prin diminuarea corespunzătoare a impozitului pe profit, pe baza calculelor avizate de președintele comitetului județean/Municipiului București pentru situații de protecție civilă.

(3) Autorizarea serviciilor de urgență private se execută pe baza normelor metodologice elaborate de IGSU, aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne.

ART. 58

Accesul persoanelor neautorizate în zonele afectate și periculoase, delimitate și marcate corespunzător, care intră sub incidentasituatiilor de protecție civilă, este interzis.

ART. 59

Principiile de organizare, de conducere și modul de utilizare a serviciilor de urgență profesioniste și voluntare, unităților de intervenție, formațiunilor de intervenție specializate și private în acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor situațiilor de protecție civilă, precum și planurile operative întocmite în acest scop, se stabilesc prin regulamente, ordine și instrucțiuni elaborate de IGSU, avizate de Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă și aprobate de ministrul afacerilor interne.

ART. 60

(1) La pace, conducerea acțiunilor de intervenție se realizează prin Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției, Centrul Operațional Național din cadrul IGSU, centrele județene/Municipiului București de coordonare și conducere a intervenției, prin rețeaua centrelor operaționale și operative, prin punctele operative avansate, precum și prin rețeaua punctelor de comandă de protecție civilă existente la autoritățile administrației publice centrale și locale, după caz.

(2) În situații de mobilizare sau conflict armat, conducerea acțiunilor de intervenție în situații de protecție civilă se realizează din punctele de comandă stabilite prin documentele elaborate la nivelul MApN și MAI.

(3) În funcție de tipul situației de protecție civilă, structurile de decizie ale ministerelor cu responsabilități, stabilesc starea finală dorită, obiectivele și constrângerile care trebuie avute în vedere pe timpul intervenției.

(4) Conducerea acțiunilor de intervenție se asigură de comandantul acțiunii, desemnat potrivit legislației, care este sprijinit în îndeplinirea sarcinilor de către unul sau mai mulți comandanți ai intervențiilor, aflați la locul producerii evenimentului, Centrul național/județean/Municipiului București de coordonare și conducere a intervenției, grupa operativă și punctul operativ avansat, după caz.

(5) Centrul național/județean/Municipiului București de coordonare și conducere a intervenției se activează potrivit procedurii și se încadrează cu specialiști din cadrul serviciilor de urgență profesioniste și din cadrul instituțiilor reprezentate în comitetul național/județean/Municipiului București pentru situații de protecție civilă, precum și cu alți specialiști, după caz. Grupa operativă și punctul operativ avansat se operaționalizează la ordinul comandantului acțiunii/intervenției.

(6) Pentru situațiile de urgență curente, atribuțiile Centrului național de coordonare și conducere a intervenției și centrelor județene/Municipiului București de coordonare și conducere a

intervenției, se asigură de către Centrul Operațional Național din cadrul IGSU, respectiv centrul operațional al ISU în a cărui zonă de competență s-a produs situația de protecție civilă.

(7) Punctul operativ avansat este mobil și se asigură de către ISU sau de IGSU și funcționează într-o autospecială dotată corespunzător. În funcție de amplasamentul față de zona afectată, rolul punctului operativ avansat poate fi preluat de centrul operațional.

(8) Coordonarea elaborării și derulării programelor de refacere/reabilitare în urma situațiilor de protecție civilă se asigură de către reprezentanții autorităților, instituțiilor sau ai operatorilor economici stabiliți de comitetele pentru situații de protecție civilă competente.

Capitolul VI

Responsabilitățile structurilor de sprijin al deciziei în domeniul situațiilor de protecție civilă

ART. 61

(1) Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă este structură cu atribuții de coordonare, cu caracter permanent, la nivel național, a activităților din domeniul protecției civile și a răspunsului național în situații de protecție civilă pe palierile:

- a) Situații de urgență;
- b) Dezastre;
- c) Managementul consecințelor acțiunilor asociate amenințărilor hibride sau asimetrice;
- d) Punerea în aplicare a documentelor care vizează modul de acțiune, stabilit potrivit legii, în situații de conflict armat.

(2) Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă coordonează, la nivel național, activitățile planificate, organizate și desfășurate în domeniile prevenire, pregătire și răspuns din cadrul managementului situațiilor de protecție civilă.

(3) Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă asigură conducerea activităților din competența Platformei naționale pentru reducerea riscurilor la dezastre.

ART. 62

(1) Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, ca organ de specialitate din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, asigură coordonarea unitară și permanentă a activităților de prevenire și gestionare a situațiilor de protecție civilă.

(2) În cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență se organizează inspecția de prevenire, centrul operațional național și alte structuri adecvate pentru managementul situațiilor de urgență, încadrate cu personal specializat pe tipuri de riscuri, în comunicații, informatică și relații publice.

(3) Centrul operațional îndeplinește permanent funcțiile de monitorizare, evaluare, înștiințare, avertizare, pre-alarmare, alertare și coordonare tehnică operațională la nivel național a situațiilor de protecție civilă.

(4) Inspectoratul General pentru Situații de Urgență asigură, potrivit competențelor legale, cooperarea și reprezentarea la nivel național și internațional în domeniile protecției civile, apărării împotriva incendiilor și gestionării situațiilor de urgență/dezastre.

ART. 63

(1) În vederea adoptării deciziilor strategice necesare pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă determinate de tipurile de risc stabilite prin hotărâre a Guvernului, se constituie și funcționează Comitetul Național pentru Situații de Protecție Civilă, denumit în continuare Comitetul Național, sub conducerea nemijlocită a ministrului afacerilor interne, în calitate de președinte și în coordonarea prim-ministrului.

(2) Comitetului Național are doi vicepreședinți, după cum urmează:

- a) Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice;
- b) Șeful Departamentului pentru Situații de Protecție Civilă.

(3) Comitetul Național este un organism interinstituțional format din miniștri sau secretari de stat delegați cu drept de decizie și conducători ai instituțiilor publice centrale, în funcție de tipurile de risc gestionate sau funcțiile de sprijin repartizate în competență potrivit managementului tipului de risc;

(4) În cazul situațiilor de protecție civilă de amploare și intensitate deosebită sau în cazul dezastrelor, suportul decizional al Comitetului Național se asigură prin Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției care, la nevoie, are în compunere experti și specialiști din cadrul instituțiilor cu responsabilități, potrivit legii.

(5) Până la operaționalizarea Centrului Național de Coordonare și Conducere a Intervenției, suportul decizional al Comitetului național se asigură prin Centrul Național de Conducere Integrată a MAI.

(6) Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, asigură secretariatul tehnic permanent al Comitetului național.

(7) Directorul general al Direcției Generale Management Operațional și inspectorul general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, au calitatea de membri ai Comitetului Național.

(8) Organizarea, funcționarea și componența Comitetului Național se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

ART. 64

(1) Pentru stabilirea strategiilor și programelor privind prevenirea și gestionarea situațiilor de protecție civilă, Comitetul național poate solicita consultarea unor experti, specialiști, cadre didactice sau cercetători constituți în grupuri de suport tehnico-științific.

(2) Comitetul național și grupurile de suport tehnico-științific, alături de reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale, structurilor associative ale autorităților administrației publice locale, asociațiilor profesionale, sindicatelor, unităților de învățământ superior și institutelor de cercetare, instituțiilor culturale, ale cultelor și asociațiilor religioase recunoscute potrivit legii și ai mass-mediei, formează Platforma națională pentru reducerea riscurilor la dezastre.

ART. 65

(1) La ministere și la alte instituții publice centrale cu atribuții în gestionarea situațiilor de protecție civilă se constituie și funcționează sub conducerea ministrilor, respectiv a conducătorilor instituțiilor publice centrale, comitete ministeriale pentru situații de protecție civilă, denumite în continuare comitete ministeriale.

(2) Comitetul ministerial se constituie prin ordin al ministrului ori al conducătorului instituției publice centrale, după caz, și are în componență persoane cu putere de decizie, experți și specialiști din aparatul propriu al ministerului și din unele instituții și unități aflate în subordinea acestuia, cu atribuții în gestionarea situațiilor de protecție civilă.

(3) În componența comitetului ministerial, la solicitarea ministrului respectiv, pot fi cooptați și reprezentanți ai altor ministere și instituții cu atribuții în domeniu.

(4) Comitetele pentru situații de protecție civilă sunt organisme interinstituționale cu rol decizional în managementul situațiilor de protecție civilă.

ART. 66

(1) La nivelul Municipiului București se constituie, sub conducerea prefectului, Comitetul Municipiului București pentru Situații de Protecție Civilă, ca organism interinstituțional cu rol decizional în managementul situațiilor de protecție civilă.

(2) Din comitetul prevăzut la alin. (1) fac parte: primarul general, primarii de sectoare, șefi de servicii publice deconcentrate, descentralizate și de gospodărie comunala, manageri ai unor instituții, regii autonome și societăți comerciale, care îndeplinesc funcții de sprijin în gestionarea situațiilor de protecție civilă de tipul situațiilor de urgență, dezastrelor sau efectele acțiunilor hibride, precum și manageri ai agenților economici care, prin specificul activității, constituie factori de risc potențial generatori de situații de urgență.

(3) În cadrul comitetului prevăzut la alin. (1), inspectorul şef al Inspectoratului pentru Situaţii de Urgenţă al Municipiului Bucureşti este vicepreşedintele cu atribuţii de coordonare unitară a tuturor componentelor cu responsabilităţi în realizarea intervenţiei.

(4) Organizarea, atribuţiile şi funcţionarea comitetului prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin ordin al prefectului.

ART.67

(1) La nivelul judeţelor se constituie, sub conducerea prefectilor, comitete judeţene pentru situaţii de protecţie civilă, denumite în continuare comitete judeţene, ca organisme interinstituţionale cu rol decizional în managementul situaţiilor de protecţie civilă.

(2) Din comitetul judeţean fac parte preşedintele consiliului judeţean, şefi de servicii deconcentrate, descentralizate şi de gospodărie comună șalţi manageri ai unor instituţii/societăţi comerciale de interes judeţean, care îndeplinesc funcţii de sprijin în gestionarea situaţiilor de protecţie civilă de tipul situaţiilor de urgenţă, dezastrelor sau efectelor ameninţărilor hibride, precum şi manageri ai agenţilor economici care, prin specificul activităţii, constituie factori de risc potenţial generatori de situaţii de urgenţă.

(3) În cadrul comitetului judeţean, inspectorul-şef al inspectoratului pentru situaţii de urgenţă/judeţean este vicepreşedintele cu atribuţii de coordonare unitară a tuturor componentelor cu responsabilităţi în realizarea intervenţiei.

(4) Organizarea, atribuţiile şi funcţionarea comitetelor judeţene se stabilesc prin ordine ale prefectilor.

ART. 68

(1) În municipiul Bucureşti şi judeţul Ilfov, competenţele prevăzute pentru Comitetul de protecţie civilă se exercită, după caz, de Comitetul Municipiului Bucureşti pentru Situaţii de Protecţie Civilă sau de Comitetul Judećeande Protecţie Civilă Ilfov, în funcţie de zona afectată sau potenţial a fi afectată.

ART.69

Comitetele judeţene/Municipiului Bucureşti pentru situaţii de protecţie civilă au următoarele atribuţii principale:

a) Declară, cu acordul ministrului afacerilor interne, starea de alertă la nivel judeţean/Municipiul Bucureşti sau în mai multe localităţi ale judeţului şi propun instituirea stării de urgenţă;

b) Informează Comitetul naţional, prin Inspectoratul General pentru Situaţii de Urgenţă, privind stările potenţial generatoare de situaţii de urgenţă/iminenta ameninţării acestora;

c) Evaluatează situaţiile de protecţie civilă produse în unităţile administrativ-teritoriale, stabilesc măsuri şi acţiuni specifice pentru gestionarea acestora şi urmăresc îndeplinirea lor;

d) Analizează şi asigură sprijinul pentru asigurarea resurselor umane, materiale şi financiare necesare gestionării situaţiilor de protecţie civilă;

e) Informează Comitetul naţional asupra activităţii desfăşurate;

f) Coordonează activităţile planificate, organizate şi desfăşurate în domeniile investigare/evaluare post-eveniment şi refacere/reabilitare din cadrul managementului situaţiilor de protecţie civilă, prin comisii constituite în acest sens şi informează Comitetul Naţional;

g) Îndeplinesc orice alte atribuţii/sarcini stabilite de lege sau de Comitetul naţional.

ART. 70

(1) La nivelul municipiilor, oraşelor, sectoarelor Municipiului Bucureşti, precum şi al comunelor se constituie, sub conducerea primarului, comitete locale pentru situaţii de protecţie civilă, denumite în continuare comitete locale.

(2) Din comitetul local fac parte: un viceprimar, secretarul comunei/oraşului/sectorului sau municipiului, după caz, şireprezentanţi ai serviciilor publice şi ai principalelor instituţii/societăţi

economiți din unitatea administrativ-teritorială respectivă, precum și manageri sau conducători ai agenților economici, filialelor, sucursalelor ori punctelor de lucru locale, care, prin specificul activității, constituie factori de risc potențial generatori de situații de protecție civilă.

(3) Organizarea, atribuțiile și funcționarea comitetelor locale se stabilesc prin dispoziție a primarului.

ART. 71

(1) Consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale municipiilor, orașelor și comunelor și consiliile locale ale sectoarelor Municipiului București au următoarele atribuții principale:

a) Aprobă organizarea protecției civile la nivelul unității administrativ-teritoriale, analizează anual și ori de câte ori este nevoie activitatea desfășurată și adoptă măsuri pentru îmbunătățirea acesteia;

b) Aprobă planurile anuale și de perspectivă destinate prevenirii și gestionării situațiilor de protecție civilă;

c) Participă, potrivit legii, la asigurarea finanțării măsurilor și a acțiunilor de protecție civilă și a structurilor care au atribuții legale în acest domeniu și prevăd, anual, în bugetul propriu, fonduri necesare desfășurării activităților de protecție civilă;

d) Stabilesc, în condițiile legii, taxe speciale pe linia protecției civile, în vederea finanțării măsurilor de protecție a populației, de prevenire și gestionare a situațiilor de protecție civilă;

e) Înființează, în condițiile legii și cu avizul IGSU, centre de formare, pregătire și evaluare a personalului din serviciile voluntare pentru situații de urgență și sprijină finanțiar dotarea și funcționarea acestora;

f) Gestioneză, depozitează, întrețin și asigură conservarea aparaturii și a materialelor de protecție civilă prin serviciile specializate din subordine și asigură constituirea la nivel județean a unor depozite cu echipamente, materiale de primă necesitate pentru populația sinistrată/evacuată, care să asigure necesarul pentru minim 5% din populația județului;

g) Asigură sau, după caz, sprijină finanțiar inspectoratele pentru situații de urgență, subunități din subordinea acestora în amenajarea și dotarea spațiilor necesare funcționării corespunzătoare, paza și securitatea acestora și a punctelor de comandă/centrelor operaționale/de coordonare și conducere a intervenției, precum și spațiile pentru depozitarea materialelor de intervenție și a munițiilor descoperite neexplodate/nefuncționate;

h) Analizează și aprobă propunerile ISU pe linia întreținerii, modernizării și completării sistemului de avertizare și alarmare a populației, a fondului de adăpostire și a bazei materiale, din bugetul propriu sau din alte surse legal constituite;

i) Asigură integrarea mijloacelor de avertizare-alarmare existente la nivelul localității/Municipiului București în sistemul de înștiințare, avertizare și alarmare, pentru asigurarea acționării centralizate de către ISU sau de către IGSU;

j) Sprijină finanțiar, tehnic și material evacuarea populației din zonele afectate de situațiile de protecție civilă, pe teritoriul județului/Municipiului București sau în alt județ;

k) Sprijină finanțiar, tehnic și material hrănirea, cazarea, asistența medicală și asigurarea cu produse de primă necesitate a populației evacuate pe teritoriul județului/Municipiului București, potrivit planurilor existente sau hotărârii comitetului pentru situații de protecție civilă județean, respectiv național.

(2) Consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale municipiilor, orașelor și comunelor și consiliile locale ale sectoarelor Municipiului București vor asigura minim 0,15% din buget pentru susținerea dotării și pregătirii structurilor care acționează în situații de protecție civilă, precum și pentru realizarea și menținerea infrastructurii de comandă-control, comunicații, înștiințare-alarmare etc.

(3) Consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale municipiilor/sectoarelor și orașelor vor constitui un fond de rezervă pentru intervenția în situații de

protecție civilă, în funcție de tipurile de risc identificate în planurile de analiză și acoperire a riscurilor.

(4) Constituirea la nivel județean/Municipiului București/sectorale ale acestuia, municipii, orașe sau comune a unor depozite cu echipamente individuale de protecție/intervenție, materiale și tehnică de intervenție pentru voluntarii care participă la acțiunile de răspuns în situații de protecție civilă.

ART. 72

(1) Celula de protecție civilă se constituie și funcționează potrivit legii, sub conducerea nemijlocită a conducerii instituției publice sau operatorului economic, denumit în continuare conducerul unității, ca organism de sprijin al managementului situațiilor de protecție civilă.

(2) Celula de protecție civilă are în compunere conducerul instituției, directorul adjunct, inspectorul de protecție civilă/persoana cu atribuții în domeniul protecției civile, personal care să asigure atribuțiile în domeniul protecției civile

(3) Activitatea desfășurată de celula de protecție civilă face parte din sarcinile de serviciu.

ART. 73

(1) Inspectorul de protecție civilă se încadrează la:

- a) Autoritățile administrației publice centrale, altele decât IGSU;
- b) Municipii, orașe și comune cu peste 3000 de locuitori;

c) Operatorii economici sursă de risc CBRN, deținătorii de baraje cu scop hidroenergetic, precum și la operatorii economici/instituții cu peste 250 de angajați.

(2) Personalul de specialitate cu atribuții în domeniul protecției civile se încadrează la:

a) Ministerele și instituțiile publice centrale la care, potrivit legii, nu se constituie centre operative pentru situații de protecție civilă cu activitate permanentă;

b) Serviciile publice deconcentrate la nivel județean, la nivelul Municipiului București și sectorelor acestuia, din subordinea ministerelor care, potrivit legii, constituie centre operative pentru situații de protecție civilă cu activitate permanentă;

c) Regiile autonome, companiile naționale/societățile comerciale care, prin specificul activității lor, pot crea stări potențial generatoare de situații de protecție civilă sau sunt expuse unor riscuri majore;

d) Consiliile locale ale unităților administrativ-teritoriale la care, potrivit PAAR, există riscul de a fi grav afectate de cutremure, inundații și incendii de pădure sau, după caz, accidente nucleare/radiologice, chimice sau biologice.

(3) Inspectorul de protecție civilă asigură permanent coordonarea planificării și a realizării activităților și măsurilor de protecție civilă, participă la pregătirea serviciilor voluntare/private pentru situații de urgență, a salariaților și/sau a populației și asigură funcția de șef centru operativ cu activitate temporară, coordonarea secretariatului tehnic ale comitetelor pentru situații de protecție civilă, respectiv a celulelor de protecție civilă.

(4) Personalul de specialitate cu atribuții în domeniul protecției civile, cu excepția celui încadrat la societăți comerciale și regii autonome, sunt funcționari publici și, pe timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, sunt investiți, în calitate de inspector de protecție civilă, cu exercițiul autorității publice. Calitatea de inspector de protecție civilă se atribuie prin ordin sau prin dispoziție scrisă a angajatorului.

(5) Personalul de specialitate poate fi încadrat în muncă sau în serviciu, după caz, numai după obținerea unui certificat de competențe profesionale în condițiile stabilite prin metodologia emisă de IGSU.

(6) În funcție de complexitatea și volumul atribuțiilor de serviciu, inspectorul de protecție civilă poate îndeplini, prin cumul, și atribuțiile cadrului tehnic în domeniul apărării împotriva incendiilor.

(7) În vederea îndeplinirii atribuțiilor în domeniul protecției civile, consiliile locale și operatorii economici care nu au obligația, prin lege, să încadreze personal de specialitate cu

atribuții în domeniul protecției civile, pot desemna din rândul personalului propriu un salariat care să îndeplinească și atribuții specifice în domeniul protecției civile sau pot încheia un contract cu o persoana fizică sau juridică testată în condițiile legii.

(8) Ocupațiile de inspector de protecție civilă și personal de specialitate cu atribuții în domeniul protecției civile sunt definite pe baza standardelor ocupaționale aprobate conform legislației în vigoare.

ART. 74

(1) Pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă, comitetele pentru situații de protecție civilă adoptă hotărâri care au caracter obligatoriu pentru toate persoanele fizice și juridice din aria de competență. Măsurile stabilite prin hotărârile comitetelor pentru situații de protecție civilă se pun în aplicare prin acte de autoritate emise de conducătorii entităților reprezentate în cadrul acestora.

(2) Fundamentarea hotărârilor Comitetului Național pentru Situații de Protecție Civilă se realizează de către grupurile de suport tehnico-științific constituite pe tipuri de risc, din experți, specialiști, cadre didactice sau cercetători propuși de conducătorii entităților care îndeplinesc funcții și misiuni de sprijin pentru managementul tipurilor de risc, la nivel național. Pe timpul derulării acțiunilor de răspuns, fundamentarea hotărârilor Comitetului Național se realizează de Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției, în care pot fi cooptați membri ai grupurilor de suport tehnico-științific.

(3) Fundamentarea hotărârilor comitetelor județene/Municipiului București pentru situații de protecție civilă se realizează de către grupurile de suport tehnic constituite prin ordin al prefectului, pe tipuri de risc, din experți, specialiști, cadre didactice sau cercetători propuși de conducătorii entităților care îndeplinesc funcții și misiuni de sprijin pentru managementul tipurilor de risc, la nivel județean/Municipiului București. Pe timpul derulării acțiunilor de răspuns, fundamentarea hotărârilor comitetelor județene/Municipiului București pentru situații de protecție civilă se realizează de centrul județean/Municipiului București de coordonare și conducere a intervenției, în care pot fi cooptați membri ai grupurilor de suport tehnic.

(4) Hotărârile comitetelor locale/sectoarelor Municipiului București pentru situații de protecție civilă sunt fundamentate cu sprijinul centrelor operative cu activitate temporară sau grupurile de suport tehnic constituite pe tipuri de risc.

ART. 75

Comitetul Național are următoarele atribuții principale:

a) Analizează și supune spre aprobare Guvernului, Regulamentul-cadru de organizare, funcționare și dotare a comitetelor, centrelor operaționale și centrelor operative pentru situații de protecție civilă, precum și fluxul informațional-decizional;

b) Declară, cu acordul primului-ministrului, starea de alertă la nivel național sau la nivelul mai multor județe, coordonează gestionarea situațiilor de protecție civilă și declară încetarea stării de alertă;

c) Hotărăște, cu acordul primului-ministrului, punerea în aplicare a planurilor de evacuare, la propunerea comitetelor ministeriale, județene sau al Municipiului București;

e) Propune Guvernului, prin ministrul afacerilor interne, instituirea de către Președintele României a "stării de urgență" în zonele afectate, în baza solicitărilor primite de la comitetele județene sau al Municipiului București, șiurmărește îndeplinirea măsurilor stabilite în acest sens;

f) Hotărăște, în baza propunerii șefului Departamentului pentru Situații de Protecție Civilă, solicitarea/acordarea de asistență internațională în cazul situațiilor de protecție civilă de tipul dezastrelor sau situațiilor de urgență cu impact deosebit de grav, potrivit acordurilor și angajamentelor internaționale asumate de România;

g) propune Guvernului includerea în bugetul de stat anual a fondurilor necesare pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă și a structurilor de intervenție în afara frontierelor de stat, în cadrul structurilor specializate ale organismelor internaționale cu atribuții în domeniu;

- g) propune Guvernului includerea în bugetul de stat anual a fondurilor necesare pentru finanțarea infrastructurii necesare funcționării protecției civile, cum ar fi: încadrare și dotare cu tehnică, puncte de comandă, sistemul de înștiințare-alarmare, sistemul de adăpostire, modernizarea și funcționarea poligoanelor și centrelor de antrenament și pregătire;
- h) Formulează propunerি privind managementul tipurilor de risc, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului;
- i) Inițiază elaborarea de acte normative pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă și le avizează pe cele elaborate de comitetele ministeriale, județene și Municipiului București;
- j) Analizează și supune spre aprobare Guvernului scoaterea de la rezervele de stat a unor produse și bunuri materiale necesare sprijinirii autorităților administrației publice locale și populației afectate de dezastre, situații de urgență sau, după caz, alte situații de protecție civilă;
- k) Stabilește modul de cooperare a structurilor cu atribuții în domeniul protecției civile cu alte autorități și organisme ale statului român sau internaționale abilitate în managementul stărilor excepționale;
- l) Coordonă informarea opiniei publice privind managementul situațiilor de protecție civilă;
- m) Îndeplinește orice alte atribuții stabilite potrivit legii.

ART. 76

Comitetele ministeriale au următoarele atribuții principale:

- a) Informează Comitetul Național, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, privind stările potențial generatoare de situații de protecție civilă și iminența amenințării acestora;
- b) Elaborează regulamentele privind gestionarea situațiilor de urgență/dezastre specifice tipurilor de risc din domeniile de competență ale ministerelor și celoralte instituții publice centrale cu atribuții în gestionarea situațiilor de protecție civilă și le prezintă spre avizare Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și Comitetului Național;
- c) Evaluă situațiile de protecție civilă produse în domeniile de competență, stabilesc măsuri specifice pentru gestionarea acestora, inclusiv privind pre-alarmarea serviciilor de urgență din domeniile de competență ale ministerelor, și propun, după caz, declararea stării de alertă sau instituirea stării de urgență;
- d) Analizează și sprijinul pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare gestionării situațiilor de protecție civilă;
- e) Informează Comitetul Național și colegile ministerelor asupra activității desfășurate;
- f) Îndeplinește orice alte atribuții și sarcini stabilite de lege sau de Comitetul Național.

ART. 77

Comitetele județene au următoarele atribuții principale:

- a) Informează Comitetul Național, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, privind stările potențial generatoare de situații de protecție civilă și iminența amenințării acestora;
- b) Evaluatează situațiile de protecție civilă produse în unitățile administrativ-teritoriale, stabilesc măsuri și acțiuni specifice pentru gestionarea acestora și urmăresc îndeplinirea lor;
- c) Declară, cu acordul ministrului afacerilor interne, starea de alertă la nivel județean sau în mai multe localități ale județului și propun instituirea stării de urgență;
- d) Analizează și sprijinul pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare gestionării situațiilor de protecție civilă;
- e) Informează Comitetul Național și consiliul județean asupra activității desfășurate;
- f) Îndeplinește orice alte atribuții și sarcini stabilite de lege sau de Comitetul Național.

ART. 78

Comitetul Municipiului București pentru Situații de Protecție Civilă are următoarele atribuții principale:

- a) Informează Comitetul Național, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, privind stările potențial generatoare de situații de protecție civilă și iminența amenințării acestora;
- b) Evaluează situațiile de protecție civilă produse pe teritoriul Municipiului București, stabilește măsuri și acțiuni specifice pentru gestionarea acestora și urmărește îndeplinirea lor;
- c) Declară, cu acordul ministrului afacerilor interne, starea de alertă pe teritoriul municipiului București și propune instituirea stării de urgență;
- d) Analizează și asigură sprijinul pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare gestionării situațiilor de protecție civilă;
- e) Informează Comitetul Național și Consiliul General al Municipiului București asupra activității desfășurate;
- f) Îndeplinește orice alte atribuiri și sarcini stabilite de lege sau de organisme și organele abilitate.

ART. 79

Comitetele locale au următoarele atribuiri principale:

- a) Informează președintele comitetului județean prin centrul operațional județean, respectiv al Municipiului București, privind stările potențial generatoare de situații de protecție civilă și iminența amenințării acestora;
- b) Evaluează situațiile de protecție civilă produse pe teritoriul unității administrativ-teritoriale, stabilește măsuri și acțiuni specifice pentru gestionarea acestora și urmăresc îndeplinirea lor;
- c) Declară, cu acordul prefectului, starea de alertă pe teritoriul unității administrativ-teritoriale;
- d) Informează comitetul județean și consiliul local asupra activității desfășurate;
- e) Îndeplinește orice alte atribuiri și sarcini stabilite de lege sau de organisme și organele abilitate.

ART. 80

(1) La nivelul Secretariatului General al Guvernului, al ministerelor, al altor instituții publice centrale cu atribuiri în gestionarea situațiilor de protecție civilă, al municipiilor - cu excepția Municipiului București -, orașelor, sectoarelor Municipiului București și comunelor se constituie centre operative pentru situații de protecție civilă, denumite în continuare centre operative.

(3) La Secretariatul General al Guvernului, precum și la ministerele și instituțiile publice centrale cu atribuiri și funcții de sprijin complexe în prevenirea și gestionarea situațiilor de protecție civilă, stabilite prin hotărâre a Guvernului, centrele operative se constituie ca structuri cu activitate permanentă.

(4) Centrele operative prevăzute la alin. (2) îndeplinește permanent funcțiile de monitorizare, evaluare, înștiințare, avertizare, pre-alarmare, alertare și coordonare tehnică operațională în domeniile de competență, ale ministerelor și instituțiilor publice centrale respective.

(5) Centrele operative prevăzute la alin. (2) se constituie din personalul aparatului propriu al autorității respective, prin ordin al ministrului, conducătorului instituției publice centrale sau prin dispoziție a primarului.

(6) Centrele operative asigură secretariatele tehnice ale comitetelor constituite la nivelul autorităților publice centrale sau locale prevăzute la alin. (1).

ART. 81

Structura, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor și centrelor operative se stabilesc pe baza regulamentului-cadru aprobat prin hotărâre a Guvernului.

ART. 82

(1) Centrele operative cu activitate permanentă au următoarele atribuiri principale:

- a) Centralizează și transmit operativ la centrul operațional al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență date și informații privind apariția și evoluția stărilor potențial generatoare de situații de protecție civilă;
- b) Monitorizează situațiile de protecție civilă și informează Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și celelalte centre operaționale și operative interesate;
- c) Urmăresc aplicarea regulamentelor privind gestionarea situațiilor de urgență și a planurilor de intervenție și cooperare specifice tipurilor de riscuri;
- d) Asigură transmiterea operativă a deciziilor, dispozițiilor și ordinelor, precum și menținerea legăturilor de comunicații cu centrele operaționale și operative implicate în gestionarea situațiilor de protecție civilă, cu dispeceratele integrate pentru apeluri de urgență și cu dispeceratele proprii ale serviciilor și forțelor care intervin în acest scop;
- e) Centralizează solicitările de resurse necesare pentru îndeplinirea funcțiilor de sprijin pe timpul situațiilor de protecție civilă și fac propuneri pentru asigurarea lor;
- f) Gestioneză baza de date referitoare la situațiile de protecție civilă;
- g) Îndeplinește orice alte atribuții și sarcini privind managementul situațiilor de protecție civilă.

(2) Centrele operative cu activitate temporară, care se constituie numai la declararea stării de alertă, pe timpul funcționării lor, îndeplinește atribuții similare celor prevăzute la alin. (1).

(3) Documentele și baza de date referitoare la situațiile de protecție civilă, deținute de aceste centre operative cu activitate temporară, se gestioneză permanent de către persoane anume desemnate din cadrul aparatului propriu al autorităților respective.

ART. 83

Gestionarea operațională a situațiilor de protecție civilă la nivel național, precum și coordonarea, pe teritoriul național, a activității forțelor internaționale solicitate pentru rezolvarea situațiilor de protecție civilă, se realizează prin Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției (CNCCI), constituit la nivelul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, care asigură permanent fluxul informațional pentru Centrul Operațional de Comandă al Guvernului.

ART. 84

(1) La nivelul județelor și al Municipiului București se înființează centre de coordonare și conducere a intervenției (CJCCI/CMBCCI), care asigură analiza, evaluarea situației și coordonarea acțiunilor de intervenție și asigură suportul decizional al comitetelor județene, respectiv al Municipiului București.

(2) Centrele județene, respectiv al Municipiului București de coordonare și conducere a intervenției pentru situații de protecție civilă au în compunere personal din cadrul inspectoratelor pentru situații de urgență, precum și experți și specialiști din cadrul instituțiilor și operatorilor economici de interes local care asigură funcții de sprijin.

(3) Centrele județene, respectiv al Municipiului București de coordonare și conducere a intervenției și desfășoară activitatea în spații puse la dispoziție de către autoritățile administrației publice locale sau de către inspectoratele pentru situații de urgență județene și al Municipiului București.

(4) În funcție de aria și complexitatea situației intervenite se pot crea centre de coordonare și conducere a intervenției la nivel zonal, prin ordin al ministrului afacerilor interne, la propunerea, șefului Departamentului pentru Situații de Protecție Civilă.

ART. 85

(1) CNCCI și CJCCI se organizează pe secțiuni potrivit domeniilor de competență, astfel:

a) *Informații și Dispecerat* – răspunde de managementul informațiilor privind evoluția situației operative, de validarea informațiilor furnizate, prin autorizarea acestora de instituțiile abilitate, precum și de menținerea fluxului informațional;

b) *Operații* - răspunde de gestionarea tuturor acțiunilor desfășurate pentru reducerea și/sau înlăturarea efectelor situațiilor de protecție civilă. Secțiunea "Operații" coordonează intervenția forțelor naționale și internaționale, după caz;

c) *Logistică* - gestionează resursele materiale și financiare necesare intervenției; în cazul evacuării populației, bunurilor materiale și animalelor, gestionează mijloacele de transport, precum și măsurile dispuse pentru cazarea și hrănirea persoanelor sinistrate;

d) *Centru de Informare* - asigură diseminarea către mass-media și populație, ca singură structură abilitată în domeniu, a informațiilor privind evoluția situației de protecție civilă, acțiunile de gestionare a acesteia, modul de comportare pentru asigurarea protecției populației și autoprotecției cetățenilor și măsurile întreprinse de autorități pentru reducerea și/sau înlăturarea efectelor;

e) *Comunicații Informatică* - gestionează infrastructura de comunicații și tehnologia informației, asigurând mijloacele de comunicații necesare coordonării și conducerii operative a forțelor de intervenție;

f) *Suport Tehnic* - sprijină secțiunea "Operații" în domeniul planificării resurselor și misiunilor, cu elemente specifice ministerelor/instituțiilor care asigură funcții de sprijin pe timpul gestionării situației de protecție civilă.

(2) În situații de protecție civilă care impun activarea, CNCCI/CJCCI se completează, pe secțiunile prevăzute la alin (1) cu reprezentanți ai instituțiilor care asigură gestionarea tipului de risc produs și ai celor care îndeplinesc funcțiile de sprijin repartizate potrivit legii.

(3) Conducătorul fiecărei instituții care asigură gestionarea tipului de risc produs și ai celor care îndeplinesc funcțiile de sprijin au obligația de a asigura reprezentarea în cadrul CNCCI/CJCCI.

ART. 86

Cheltuielile curente și de capital ale CNCCI, CJCCI/CMBCCI se asigură din bugetele instituțiilor care administrează spațiile în care acestea funcționează.

ART. 87

(1) În situații de protecție civilă care vizează intervenția la situații de urgență, dezastre, managementul consecințelor acțiunilor asociate armenințărilor hibride sau asimetrice, coordonarea unitară a acțiunii tuturor forțelor implicate în intervenție se realizează de către comandantul acțiunii, care este desemnat la nivel național, județean sau al Municipiului București, în funcție de natura și gravitatea evenimentului și de mărimea categoriilor de forțe concentrate.

(2) Desemnarea șicompetențele comandanțului acțiunii și comandanțului intervenției se stabilesc prin hotărârea Guvernului privind managementul tipurilor de risc.

(3) În cazul în care comandanțul acțiunii este șeful Departamentului pentru Situații de Protecție Civilă sau persoana desemnată de acesta, gestionarea operațională a situațiilor de protecție civilă la nivel național se realizează prin Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției.

ART. 88

(1) Serviciile profesioniste pentru situații de urgență, denumite în continuare servicii de urgență profesioniste, constituie ca servicii deconcentrate, care funcționează ca inspectorate județenești al Municipiului București, asigură în zonele de competență coordonarea, îndrumarea și controlul activităților de prevenire și gestionare a situațiilor de protecție civilă.

(2) În cadrul serviciilor de urgență profesioniste se organizează inspecții de prevenire, centre operaționale și alte structuri adecvate pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă, încadrate cu personal specializat pe tipuri de riscuri, în comunicații, informatică și relații publice.

(3) Centrele operaționale îndeplinesc permanent funcțiile de monitorizare, evaluare, înștiințare, avertizare, pre-alarmare, alertare și coordonare tehnică operațională.

(4) Serviciile de urgență profesioniste, prin centrele operaționale, asigură secretariatele tehnice permanente ale comitetelor județenești al Comitetului Municipiului București pentru Situații de Protecție Civilă.

(5) Serviciile de urgență profesioniste asigură potrivit competențelor legale, în unitățile administrativ-teritoriale în care funcționează, cooperarea în domeniile protecției civile, apărării împotriva incendiilor și gestionării situațiilor de protecție civilă.

ART. 89

Serviciile de urgență profesioniste au următoarele atribuții principale:

a) Organizează și desfășoară activități specifice de prevenire a situațiilor de protecție civilă;

b) Participă la identificarea, înregistrarea și evaluarea tipurilor de risc și a factorilor determinanți ai acestora și întocmesc schemele cu riscurile teritoriale din zonele de competență, pe care le supun aprobării prefectilor;

c) Exercită coordonarea, îndrumarea și controlul tehnic de specialitate al activităților de prevenire și gestionare a situațiilor de protecție civilă;

d) Acordă asistență tehnică de specialitate privind gestionarea situațiilor de protecție civilă;

e) Monitorizează prin centrele operaționale evoluția situațiilor de protecție civilă și informează operativ prefectii și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;

f) Planifică, organizează și desfășoară pregătirea pentru răspuns, în cazul situațiilor de protecție civilă, a subunităților de intervenție din subordine;

g) Fac propunerii comitetelor pentru situații de protecție civilă și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență privind gestionarea și managementul situațiilor de protecție civilă;

h) Urmăresc aplicarea regulamentelor privind gestionarea situațiilor de protecție civilă și a planurilor de intervenție și de cooperare specifice tipurilor de riscuri;

i) Asigură transmiterea operativă a deciziilor, dispozițiilor și ordinelor și urmăresc menținerea legăturilor de comunicații între centrele operaționale și operative implicate în gestionarea situațiilor de protecție civilă, precum și cu dispeceratele integrate pentru apeluri de urgență și cu dispeceratele proprii serviciilor și forțelor care intervin în acest scop;

j) Centralizează solicitările de resurse necesare pentru îndeplinirea funcțiilor de sprijin pe timpul situațiilor de protecție civilă și întâinează organismelor și organelor abilitate;

k) Gestionez baza de date referitoare la situațiile de protecție civilă din zonele de competență;

l) Îndeplinește orice alte atribuții și sarcini privind gestionarea situațiilor de protecție civilă, prevăzute de lege sau stabilite de organisme și organele abilitate.

Capitolul VII

Atribuții ale autorităților administrației publice

ART. 90

(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale asigură stabilirea și integrarea măsurilor de protecție civilă în planurile și programele de dezvoltare economico-socială ce se elaborează la nivel național, județean și local și urmăresc realizarea acestora.

(2) Măsurile și acțiunile de protecție civilă se planifică și se execută prioritari de către toate autoritățile administrației publice centrale și locale, potrivit competențelor acestora.

(3) Autoritățile administrației publice centrale și locale poartă întreaga răspundere pentru asigurarea condițiilor de supraviețuire a populației afectate de situațiile de protecție civilă.

(4) Asigurarea condițiilor prevăzute la alin. (3) se realizează prin serviciile de urgență, furnizorii de utilități publice, instituțiile operatori economici, inclusiv prin utilizarea, în condițiile legii, a bunurilor din rezervele de stat și a serviciilor și bunurilor puse la dispoziție de organizații neguvernamentale române sau de comunitățile locale și populația din zonele neafectate, de state și organizații străine ori cu caracter internațional.

ART. 91

Guvernul exercită următoarele atribuții principale:

- a) Aprobă strategia națională a protecției civile și actele normative specifice, potrivit competenței;
- b) Analizează periodic și ori de câte ori situația o impune activitatea de protecție civilă;
- c) Propune, potrivit legii, Președintelui României instituirea și încetarea stării de urgență;
- d) Încheie acorduri internaționale în domeniul protecției civile;
- e) Asigură includerea în bugetul de stat anual a fondurilor necesare pentru finanțarea activității de protecție civilă pentru încadrare cu personal și dotare cu tehnică, operaționalizarea și dotarea punctelor de comandă/conducere și coordonare a intervenției, sistemului de înștiințare-alarmare, sistemului de adăpostire, modernizarea și funcționarea poligoanelor și centrelor de antrenament și pregătire, precum și alte nevoi din domeniul protecției civile;
- f) Adoptă hotărâri prin care se acordă ajutoare de urgență și despăgubiri persoanelor fizice și juridice afectate;
- g) Asigură, la nevoie, suplimentarea fondurilor necesare instituțiilor organizatoare/participante la exerciții și aplicații de protecție civilă cu caracter internațional, organizate pe teritoriul național sau în afara acestuia;
- h) Solicită, la nevoie, prin ministerul afacerilor interne, sprijin/asistență internațională;
- i) Aprobă acordarea de asistență internațională, prin ministerul afacerilor interne, în urma solicitărilor statelor afectate de dezastre;
- j) Asigura finanțarea misiunilor de protecție civilă desfășurate în afara teritoriului național.

ART. 92

(1) Ministerele, autoritățile publice autonome și celealte organe de specialitate ale administrației publice centrale exercită următoarele atribuții principale:

- a) Stabilesc atribuțiile ce revin structurilor proprii;
 - b) Elaborează planuri și programe privind protecția civilă în domeniul propriu de competență;
 - c) Asigură resursele necesare intervenției, inclusiv pentru constituirea modulelor de protecție civilă, independent sau în cooperare cu alte instituții, potrivit specializării și competențelor;
 - d) Constituie capacitatea operațională de intervenție, pe care, în caz de necesitate, le pun la dispoziția comitetelor pentru situații de protecție civilă;
 - e) Inițiază programe sau teme de cercetare în domeniu;
 - f) Constituie baza de date specifică domeniului propriu de activitate, necesară protecției civile;
 - g) Asigură participarea reprezentanților, a experților și a specialiștilor la activitățile Comitetului Național pentru Situații de Protecție Civilă;
 - h) Pun la dispoziția IGSU personal calificat în vederea constituirii echipelor de specialiști/experți pentru investigare/evaluare post-eveniment sau personalul necesar intervenției, după caz, precum și personalul calificat necesar în centrele de conducere și coordonare a intervenției;
 - i) Pun la dispoziția Comitetului Național datele și informațiile solicitate în scopul elaborării strategiei naționale de protecție civilă, a planurilor și programelor de protecție civilă, precum și IGSU pentru constituirea bazei de date proprii;
 - j) Asigură gestionarea tipurilor de riscuri specifice și îndeplinirea funcțiilor de sprijin prin structuri specifice domeniilor de competență, potrivit legii. Organizarea și funcționarea acestor structuri se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.
- (2) Ministerul Apărării Naționale planifică și execută măsurile de protecție civilă, potrivit organizării și planurilor specifice proprii și planurilor comune cu alte ministere.

ART. 93

(1) Ministerul Afacerilor Interne exercită, următoarele atribuții principale:

a) Elaborează și prezintă Guvernului, spre aprobare, proiectul de strategie națională a protecției civile;

b) Elaborează proiecte de acte normative specifice și le avizează pe cele cu impact în domeniul protecției civile;

c) Coordonează activitățile de protecție prin evacuare și adăpostire a personalului autorităților administrației publice centrale și locale, instituțiilor publice, operatorilor economici și a populației, în situații de protecție civilă, potrivit planurilor întocmite;

d) Stabilește autoritățile administrației publice centrale și locale care au obligativitatea amenajării punctelor de comandă și/sau spațiile de adăpostire, după caz;

e) Analizează periodic, împreună cu autoritățile administrației publice centrale, stadiul realizării măsurilor necesare a fi luate în situații de protecție civilă;

f) Elaborează și aprobă prin ordin al ministrului norme metodologice pentru întocmirea planurilor de urgență internă și externă a operatorilor economici;

g) Organizează și conduce exerciții de specialitate;

h) Coordonează acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor situațiilor de protecție civilă;

i) Colaborează cu organisme internaționale de specialitate;

j) Coordonează, prin Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă sau, după caz, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență constituirea modulelor specializate de protecție civilă care sunt destinate misiunilor de protecție civilă în afara teritoriului național, asigură conducerea acestora și stabilește, de comun acord cu instituțiile care contribuie cu personal și tehnică de specialitate, modul de asigurare a sustenabilității acestora.

k) asigura participarea în afara teritoriului național a structurilor de intervenție proprii, cu personalul, tehnica, echipamentele și în timpii operativi asumați, potrivit planurilor de intervenție comună/acordurilor încheiate.

(2) IGSU este autoritate de stat în domeniul protecției civile și îndeplinește rolul de punct național de contact în relațiile cu organisme internaționale de profil.

(3) Controlul de stat în domeniul protecției civile se realizează prin activități de reglementare, avizare, autorizare, atestare, recunoaștere, verificare și control și se exercită prin personalul nominalizat la nivelul IGSU, respectiv prin cel din cadrul ISU, în scopul aplicării unitare a prevederilor legale pe întreg teritoriul României.

(4) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (3), autoritățile publice centrale și locale vor pune la dispoziție, la solicitare, specialiști, potrivit competențelor.

ART. 94

(1) Prefectul are următoarele atribuții principale:

a) Aprobă planurile operative și de pregătire pe linia protecției civile și a altor activități desfășurate la nivelul unității administrațiv-teritoriale;

b) Urmărește îndeplinirea măsurilor de protecție civilă la nivelul unității administrațiv-teritoriale;

c) Asigură, prin acord, legalitatea declarării stării de alertă la nivelul unei unități administrațiv-teritoriale;

d) Aprobă schema cu riscurile teritoriale întocmită de ISU;

e) Asigură condiții pentru buna desfășurare și integrarea activității forțelor de intervenție din alte județe sau a echipelor internaționale, după caz, sosite în unitatea administrațiv-teritorială în scopul limitării și înlăturării efectelor dezastrelor;

f) Prezintă Consiliului județean sau Consiliului General al Municipiului București, după caz, propuneri de completare a sistemului de înștiințare și alarmare a populației, a fondului de adăpostire, a bazei materiale și alte măsuri de protecție a populației, a bunurilor materiale, a valorilor culturale și a mediului;

g) Exercită controlul aplicării măsurilor în situațiile de protecție civilă.

(2) În condițiile declarării/instituirii Stării de mobilizare, Stării de război, Stării de asediu, Stării de urgență sau a Stării de alertă, solicită autorităților locale mobilizarea fondului de intervenție în situații de urgență, la dispoziția prefectului, pentru asigurarea/achiziționarea unor servicii și bunuri de strictă necesitate în vederea realizării măsurilor de protecție civilă.

(3) În contextul alin. (2), propune comitetului pentru situații de urgență județean/Municipiului București tipul și cantitățile de bunuri/servicii necesare, care le va aproba cu votul favorabil a 2/3 din membrii prezenți.

(4) Coordonează nemijlocit, cu sprijinul tehnic de specialitate al ISU, evacuarea populației din zonele afectate de situațiile de protecție civilă, precum și primirea celei care se evacuează pe teritoriul județului, potrivit planurilor existente sau hotărârii Comitetului Național.

(5) Asigură, la nivel județean/Municipiul București, în colaborare cu autoritățile locale/sectoare ale Municipiului București, evaluarea și centralizarea solicitărilor de ajutorare și despăgubiri în situații de protecție civilă, precum și distribuirea celor primite.

(6) Dispune măsuri pentru asigurarea ordinii publice în zona sinistrată/evacuată sau, după caz, alte masuri cu caracter tehnico-organizatoric.

ART. 95

Primarul are următoarele atribuții principale:

a) Propune consiliului local structura organizatorică de protecție civilă;

b) Propune consiliului local dimensionarea și completarea/modernizarea sistemului de avertizare-alarmare a populației în funcție de dezvoltarea urbanistică a localității;

c) Aduce la îndeplinire hotărârile consiliului local în domeniul protecției civile;

d) Aprobă, potrivit cadrului procedural existent, planurile operative și de pregătire;

e) Propune consiliului local aprobarea fondurilor necesare realizării măsurilor de protecție civilă;

f) Participă, potrivit competențelor, la exercițiile de protecție civilă și la celelalte activități de pregătire privind protecția civilă;

g) Coordonează activitatea serviciilor de urgență voluntare;

h) Aprobă planurile de cooperare cu localitățile învecinate și organismele neguvernamentale;

i) Dispune măsuri privind menținerea în stare de operativitate a punctelor de comandă și a adăposturilor publice de protecție civilă și controlează modul de întreținere al acestora; identifică spațiile de adăpostire ce se pot amenaja în situații de protecție civilă;

j) Urmărește realizarea, întreținerea și funcționarea legăturilor de comunicații pentru înștiințare și acționarea centralizată a mijloacelor de avertizare și alarmare în situații de protecție civilă, asigurând integrarea mijloacelor de avertizare-alarmare existente la nivelul localității/Municipiului București în sistemul de înștiințare, avertizare și alarmare al județului/Municipiului București;

k) Răspunde de avertizarea și alarmarea, protecția și pregătirea populației pentru situațiile de protecție civilă;

l) Stabilește, de comun acord cu ISU, procedura de cooperare cu operatorii economici sursă de risc, deținători de sirene de alarmare, pentru acționarea acestora în situații de protecție civilă, altele decât cele generate ori în legătură cu activitatea operatorilor economici respectivi;

m) Solicită asistență tehnică și sprijin pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă;

n) Exercită controlul aplicării măsurilor de protecție civilă în plan local;

o) Asigură evaluarea și centralizarea solicitărilor de ajutorare și despăgubiri în situații de protecție civilă, precum și distribuirea celor primite;

p) Coordonează nemijlocit evacuarea populației din zonele afectate de situațiile de protecție civilă și, după caz, primirea celei care se evacuează pe teritoriul localității, potrivit planurilor existente sau hotărârii Comitetului Național, și stabilește măsurile necesare pentru hrănirea, cazarea, asistența medicală și asigurarea cu produse de primă necesitate a populației evacuate;

q) Dispune măsuri pentru asigurarea ordinii publice în zona sinistrată;

- r) Cooperă cu primarii localităților sau ai sectoarelor limitrofe, după caz, în probleme de interes comun;
- s) Gestionă, depozitează, întreține și conservă tehnica, aparatura și materialele de protecție civilă, prin serviciile de specialitate subordonate și asigură constituirea la nivel local a unor depozite cu echipamente, materiale de primă necesitate pentru populația sinistrată/evacuată care să asigure necesarul pentru minim 5% din populația localității.

ART. 96

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență are următoarele atribuții principale:

- a) Analizează, evaluează și monitorizează tipurile de risc, efectuează programe asupra evoluției acestora în scopul identificării stărilor potențial generatoare de situații de protecție civilă, propunând totodată măsuri pentru avertizarea populației și prevenirea agravării situației;
- b) Asigură coordonarea aplicării unitare, pe întreg teritoriul țării, a măsurilor și acțiunilor de prevenire și gestionare a situațiilor de protecție civilă;
- c) Asigură informarea operativă a ministrului afacerilor interne și a instituțiilor interesate asupra stărilor potențial generatoare de situații de protecție civilă sau producerii situațiilor de protecție civilă în teritoriu, printr-un sistem informațional propriu;
- d) Coordonează derularea programelor naționale de pregătire în domeniul apărării împotriva dezastrelor;
- e) Coordonează activitățile de prevenire și de intervenție desfășurate de serviciile publice comunitare profesioniste, precum și constituirea grupelor operative pentru coordonarea și sprijinul răspunsului în situații de protecție civilă în zonele grav afectate;
- f) Transmite și urmărește îndeplinirea deciziilor Comitetului Național;
- g) Asigură informarea populației prin mass-media despre iminența amenințării ori producerea situațiilor de protecție civilă, precum și asupra măsurilor întreprinse pentru limitarea sau înlăturarea efectelor acestora;
- h) Asigură coordonarea tehnică și de specialitate a centrelor operaționale și a centrelor operative și asigură menținerea permanentă a fluxului informațional cu acestea;
- i) Cooperă cu organismele de profil pe plan internațional, pe baza convențiilor la care statul român este parte, și urmărește respectarea acestor convenții în domeniul situațiilor de protecție civilă;
- j) Avizează și propune Comitetului Național, spre aprobare, planurile de intervenție, de cooperare sau de asistență tehnică cu alte structuri ori organizații internaționale, în vederea îmbunătățirii managementului în astfel de situații;
- k) Constituie și gestionează baza de date cu privire la situațiile de protecție civilă și pune la dispoziția instituțiilor interesate datele și informațiile solicitate;
- l) Avizează regulamentele privind gestionarea situațiilor de urgență specifice tipurilor de risc, elaborate de comitetele ministeriale, și le prezintă spre aprobare;
- m) Acordă asistență tehnică de specialitate autorităților publice centrale și locale privind gestionarea situațiilor de protecție civilă;
- n) Propune ministrului afacerilor interne participarea cu forțe și mijloace la înlăturarea efectelor situațiilor de protecție civilă, cu preponderență cele în situații de dezastre, în afara teritoriului țării, potrivit tratatelor, acordurilor și înțelegerilor internaționale la care România este parte;
- o) Coordonează planificarea resurselor necesare gestionării situațiilor de protecție civilă la nivel național;
- p) Elaborează rapoarte și alte documente pentru informarea Comitetului Național, Primului-ministrului, Consiliului Suprem de Apărare a Țării, Președintelui României și comisiilor de specialitate ale Parlamentului;
- q) Cooperă cu celelalte organe ale statului abilitate în managementul stării de urgență, stării de asediu sau al altor stări excepționale;

- t) Funcționează ca punct național de contact în relațiile cu organismele și organizațiile internaționale guvernamentale și neguvernamentale cu responsabilități în domeniul situațiilor de protecție civilă;
- s) Elaborează Regulamentul-cadru privind organizarea, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor, centrelor operaționale și centrelor operative pentru situații de protecție civilă;
- t) Informează Colegiul Ministerului Afacerilor Interne asupra activității desfășurate;
- u) Coordonă, pe teritoriul național, activitatea forțelor internaționale solicitate în sprijin pentru rezolvarea situațiilor de protecție civilă, îndeosebi în domeniul înlăturării efectelor distructive ale dezastrelor, în conformitate cu prevederile legii române;
- v) Îndeplinește orice alte atribuții stabilite de Comitetul Național sau de Primul-ministru privind managementul situațiilor de protecție civilă și prin regulamentul propriu de organizare și funcționare.

ART. 97

Instituțiile cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale au obligația, potrivit competențelor lor, să transmită Inspectoratului General pentru Situații de Urgență sau, după caz, direct ministrului afacerilor interne ori primului-ministru datele și informațiile referitoare la situațiile potențial generatoare de situații de protecție civilă, precum și despre evoluția și consecințele acestora.

ART. 98

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență asigură transmiterea deciziilor luate de Guvern sau de Comitetul Național către autoritățile administrației publice centrale și locale, în vederea gestionării, în mod unitar, a situațiilor de protecție civilă.

Capitolul VII

Drepturile și obligațiile cetățenilor

SECTIUNEA I

Drepturi

ART. 99

Cetățenii au dreptul să încheie contracte de voluntariat pentru încadrarea în serviciile de urgență profesioniste sau voluntare, cu reprezentanții autorităților administrației publice locale. Statutul personalului voluntar din serviciile de urgență voluntare se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne prin IGSU.

ART. 100

(1) Cetățenii care au suferit pagube ca urmare a efectelor unei situații de protecție civilă ori ca urmare a executării intervenției de către serviciile de urgență au dreptul la ajutoare de urgență, după caz.

(2) Ajutoarele de urgență se acordă:

- a) Din fondurile prevăzute în bugetul local sau județean cu această destinație;
- b) Din fondurile aprobate prin hotărâre a Guvernului, pe baza actului de constatare întocmit de organele competente;
- c) Pentru locuințele afectate, avariate sau distruse, în condițiile stabilite de lege, de către societățile de asigurare constituite în Poolul de Asigurare împotriva Dezastrelor Naturale.

ART. 101

Personalul serviciilor de urgență voluntare și cetățenii, care au calitatea de voluntar, care participă la acțiuni preventive și de intervenție pentru limitare, recuperare și reabilitare pe timpul situațiilor de protecție civilă au dreptul la compensații bănești, drepturi sociale și alte facilități stabilite în Statutul personalului voluntar.

SECTIUNEA a 2-a

Obligații

ART 102

(1) Cetățenii trebuie să fie pregătiți să ia măsuri de protecție adecvate în cazul apariției unei situații de protecție civilă. Cetățenii trebuie să cunoască tipurile de risc care se pot manifesta în zona comunității, recomandările serviciilor de urgență pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă, precum și măsurile ce pot fi dispuse în astfel de situații.

(2) Cetățenii români, rezidenții și persoanele fără cetățenie română, sunt obligați:

- a) Să îndeplinească cerințele prevăzute de legislația română în domeniul protecției civile și apărării împotriva incendiilor;
- b) Să respecte măsurile de siguranță în viața de zi cu zi și de la locul de muncă, de mediu, precum și cerințele de sănătate și securitate;
- c) Să respecte recomandările și să urmeze indicațiile personalului serviciilor de urgență/echipelor de intervenție/persoană investită cu exercitarea autorității;
- d) Să sprijine, din proprie inițiativă sau la solicitare, în măsura în care este posibil, acțiunea personalului serviciilor de urgență/echipelor de intervenție/persoană investită cu exercitarea autorității, pentru îndeplinirea misiunilor de salvare și a altor lucrări urgente;
- e) Să cunoască modul în care este avertizată comunitatea în situații de protecție civilă;
- f) Să îndeplinească alte atribuții și obligații legate de situații de protecție civilă, în conformitate cu legislația din România.

(3) Cetățenii sunt obligați:

- a) Să respecte și să aplice normele și regulile de protecție civilă stabilite de autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și de conducătorii instituțiilor publice, ai agenților economici ori ai organizațiilor neguvernamentale, după caz;
 - b) Să ducă la îndeplinire măsurile de protecție civilă dispuse, în condițiile legii, de autoritățile competente sau de personalul investit cu exercițiul autorității publice din cadrul serviciilor publice de urgență;
 - c) Să informeze autoritățile sau serviciile de urgență abilitate, prin orice mijloace, inclusiv telefonic, prin apelarea numărului 112, despre iminența producerii sau producerea oricărei situații de protecție civilă despre care iau cunoștință;
 - d) Să asigure întreținerea adăposturilor aflate în proprietate/administrare/chirie și menținerea în stare de operativitate ;
 - e) Să participe la pregătirea de protecție civilă la locul unde își desfășoară activitatea;
 - f) Să-și asigure mijloacele individuale de protecție, trusa sanitară, rezerva de alimente și apă, precum și alte materiale de primă necesitate pentru protecția familiilor lor, potrivit tipurilor de risc ce se pot manifesta în zona în care locuiesc;
 - g) Să permită necondiționat, în situații de protecție civilă, accesul forțelor și mijloacelor de intervenție în incinte sau pe terenuri proprietate privată;
 - h) să permită instalarea mijloacelor de alarmare pe clădirile proprietate privată sau aparținând asociațiilor de locatari sau proprietari, după caz, fără plată, precum și accesul persoanelor autorizate, în vederea întreținerii acestora;
 - i) Să efectueze evacuarea din zonele afectate sau posibil a fi afectate de producerea unei situații de protecție civilă, potrivit măsurilor dispuse și aduse la cunoștință de către autoritățile abilitate;
 - j) Să efectueze adăpostirea în situații de protecție civilă, potrivit celor dispuse și aduse la cunoștință de către autoritățile abilitate;
 - k) Să solicite avizele și autorizațiile privind protecția civilă, în cazurile prevăzute de lege.
- (2) Îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1) revine, corespunzător situației în care se găsesc, și cetățenilor străini care desfășoară activități, au reședință sau se află în tranzit, după caz, pe teritoriul României.

(3) Cetățenii declarați inapți de muncă din motive medicale sunt scuși, pe timpul intervenției în sprijinul forțelor de protecție civilă, de prestarea de servicii ori de participarea la executarea de lucrări, evacuarea de bunuri și altele asemenea, care presupun efort fizic.

ART. 103

(1) Persoanele juridice de drept public sau privat, denumite în continuare persoane juridice, sunt obligate să respecte reglementările tehnice și să ia măsuri de protecție a salariaților în cazul apariției unei situații de protecție civilă. Persoanele juridice trebuie să cunoască tipurile de risc care se pot manifesta în zona comunității și în zona de competență, recomandările serviciilor de urgență pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă, precum și măsurile ce pot fi dispuse în astfel de situații.

(2) Persoanele juridice sunt obligate:

- a) Să îndeplinească cerințele prevăzute de legislația română în domeniul protecției civile, și apărării împotriva incendiilor;
- b) Să asigure salariaților timpul necesar pentru instruirea în domeniul protecției civile, să dispună rolul și responsabilitățile salariaților la apariția unei situații de protecție civilă sau la primirea unei avertizări privind o stare potențial generatoare de situații de protecție civilă;
- c) Să respecte regulile și procedurile stabilite la manifestarea unei situații de protecție civilă;
- d) Să sprijine, din proprie inițiativă sau la solicitare, în măsura în care este posibil, acțiunea personalului serviciilor de urgență/echipelor de intervenție/persoană investită cu exercitarea autorității pentru îndeplinirea misiunilor de salvare și a altor lucrări urgente;
- e) Să verifice pregătirea salariaților în managementul situațiilor de protecție civilă;
- f) Să permită accesul necondiționat al forțelor de intervenție ale serviciilor de urgență la producerea unei situații de protecție civilă în zona de competență.

Capitolul IX

Pregătirea pentru protecția civilă

ART. 104

(1) Pregătirea pentru protecția civilă cuprinde:

- a) Pregătirea personalului autorităților și instituțiilor cu responsabilități în domeniul protecției civile;
- b) Pregătirea populației și salariaților;
- c) Pregătirea teritoriului.

(2) Pregătirea pentru protecția civilă este obligatorie pentru toate persoanele fizice și juridice și are caracter permanent.

(3) Planificarea, organizarea și desfășurarea pregătirii pentru protecția civilă se reglementează prin ordin al ministrului afacerilor interne și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

SECȚIUNEA 1

Pregătirea personalului autorităților și instituțiilor cu responsabilități în domeniul protecției civile

ART. 105

Pregătirea personalului autorităților și instituțiilor cu responsabilități în domeniul protecției civile cuprinde pregătirea serviciilor de urgență și a altor structuri cu atribuții privind protecția civilă, pregătirea personalului cu funcții de conducere pe linia protecției civile, precum și a personalului de specialitate.

ART. 106

(1) Pregătirea profesională a serviciilor de urgență și a altor structuri cu atribuții privind protecția civilă, incluzând și pregătirea resurselor pentru intervenție, se realizează pe baza programelor anuale, aprobate de șefii acestora.

(2) Planificarea exercițiilor de cooperare privind protecția civilă la care participă, potrivit specificului acestora, serviciile de urgență, forțele de protecție și sprijin, precum și populația se aprobă de prefect, primar sau de ministrul afacerilor interne, după caz.

(3) În documentele de planificare a pregătirii privind protecția civilă se prevăd și resursele materiale și financiare necesare, precum și cine le asigură.

ART. 107

(1) Inițierea, calificarea, perfecționarea sau specializarea conducerilor structurilor specializate de protecție civilă, a șefilor serviciilor de urgență voluntare și private, a personalului de specialitate în domeniul protecției civile, precum și a altor persoane cu atribuții în acest domeniu se realizează prin cursuri, convocații sau instructație și se desfășoară în Centrul Național de Perfecționare a Pregătirii pentru Managementul Situațiilor de Protecție Civilă și în centrele zonale ale acestuia, precum și în Institutul Național de Administrație sau în alte instituții de formare de profil.

(2) Organizarea și funcționarea centrelor zonale de pregătire se reglementează prin ordin al ministrului afacerilor interne și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Programele de pregătire în domeniul protecției civile care se adresează categoriilor de personal organizate de alte entități decât cele din subordinea IGSU, se supun avizării de specialitate a conducerilor acestora.

(4) Pregătirea pentru protecția civilă în instituțiile de învățământ este obligatorie și se desfășoară pe baza tematicilor avizate de IGSU.

ART. 108

Formarea inițială și continuă a personalului serviciilor de urgență profesioniști se realizează în instituțiile de învățământ de profil din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, a Ministerului Apărării Naționale, precum și în alte unități/centre/baze de pregătire abilitate, din țărăși din străinătate.

SECTIUNEA a 2-a

Pregătirea populației și salariaților

ART. 109

(1) Informarea și educarea preventivă a populației privind protecția civilă sunt obligatorii și se asigură prin instituțiile de învățământ și educație de toate gradele, mijloacele de informare în masă și serviciile profesioniști și voluntare pentru situații de protecție civilă sau, după caz alte structuri constituite la nivel local.

(2) Ministerul Educației Naționale, în colaborare cu IGSU, stabilește, prin protocol, temele și activitățile practic-aplicative de educație privind protecția civilă, care se includ în programele de învățământ, precum și în planurile activităților extrașcolare.

(3) Societățile publice și private, naționale și locale, de radio și televiziune, precum și presa scrisă sau on-line sunt obligate să asigure prezentarea în emisiunile, respectiv în știrile și reportajele acestora, a riscurilor potențiale, măsurilor preventive și a modului de acțiune și comportare a populației pe timpul situațiilor de protecție civilă.

(4) La informarea și educarea preventivă a populației privind protecția civilă pot participa și organizațiile neguvernamentale de interes public sau după caz utilitate publică potrivit statutelor și specificului activităților acestora.

ART. 110

(1) Instruirea salariaților privind protecția civilă se asigură sistematic, de regulă împreună cu instructajele de prevenire și stingere a incendiilor, în condițiile stabilite prin dispozițiile generale elaborate de IGSU și aprobate de ministrul afacerilor interne.

(2) Participarea salariaților la instruire constituie sarcină de serviciu.

ART. 111

Periodic, pe baza planurilor și a programelor de pregătire și cu aprobarea primarului localității, se efectuează exerciții de alarmare publică.

SECTIUNEA a 3-a

Pregătirea teritoriului

ART. 112

(1) Pregătirea teritoriului pentru protecția civilă cuprinde ansamblul de măsuri și acțiuni stabilite și realizate într-o concepție unitară pentru asigurarea protecției populației, bunurilor materiale și patrimoniului național, precum și pentru asigurarea viabilității infrastructurii critice, împotriva efectelor situațiilor de protecție civilă.

(2) Pregătirea teritoriului pentru protecția civilă care vizează acțiunile de protecție prin înștiințare, avertizare, alarmare și adăpostire se realizează prin măsuri de planificare, proiectare, execuție, exploatare și întreținere a sistemelor și amenajărilor specifice și se includ în programele de pregătire a teritoriului pentru apărare, elaborate și avizate conform legii.

(3) Se interzice emiterea autorizațiilor de construire, precum și realizarea construcțiilor sau amenajărilor de orice fel, în zonele cu risc de inundații, alunecări sau prăbușiri de teren, stabilite prin planurile de analiză și acoperire a riscurilor, elaborate potrivit legii.

ART. 113

(1) Asigurarea viabilității infrastructurii critice, împotriva efectelor situațiilor de protecție civilă și ale conflictelor militare se realizează pe baza unei concepții naționale aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(2) În cadrul Ministerului Afacerilor Interne se organizează Centrul de coordonare a protecției infrastructurii critice care va asigura și punctul național de contact în relația cu statele membre ale Uniunii Europene, Comisia Europeană, Organizația Tratatului Atlanticului de Nord și alte structuri internaționale, precum și managementul rețelei CIWIN (Rețeaua Europeană de Informare și Avertizare privind Infrastructurile Critice) la nivel național.

Capitolul X

Obligațiile conducerilor instituțiilor publice, operatorilor economici, proiectanților, constructorilor, beneficiarilor și salariaților

ART. 114

(1) Conducătorii instituțiilor publice și managerii operatorilor economici, indiferent de forma de proprietate, au următoarele obligații principale:

a) Asigură identificarea, monitorizarea și evaluarea factorilor de risc specifici, generatori de situații de protecție civilă;

b) Stabilesc și urmăresc îndeplinirea măsurilor și a acțiunilor de prevenire, pregătire și răspuns, în funcție de prevederile planului de analiză și acoperire a riscurilor;

c) Organizează și dotează, pe baza criteriilor de performanță elaborate de IGSU, servicii de urgență private și stabilesc regulamentul de organizare și funcționare a acestora ori încheie convenții sau contracte cu alte servicii de urgență voluntare ori private, care dispun de forțe și mijloace capabile să intervină operativ și eficace în cazul situațiilor de protecție civilă;

- d) Participă la exerciții în situații de protecție civilă și conduc nemijlocit acțiunile de alarmare, evacuare și intervenție desfășurate de unitățile proprii;
 - e) Asigură gratuit forțelor de intervenție chemate în sprijin în situații de protecție civilă echipamentele, substanțele, mijloacele și antidoturile adecvate riscurilor specifice;
 - f) Asigură alarmarea populației din zona de risc creată ca urmare a activităților proprii desfășurate, informând despre aceasta ISU, comitetul local și cel județean pentru situații de protecție civilă;
 - g) Asigură echipamentele necesare interconectării mijloacelor de avertizare-alarmare pentru realizarea acționării centralizate a acestora;
 - h) Asigură cooperarea cu autoritățile administrației publice județene/Municipiului București și locale pentru acționarea sirenelor de avertizare-alarmare publică de către primării și/sau ISU.
 - i) Prevăd, anual, în bugetul propriu, fonduri pentru cheltuieli necesare desfășurării activităților de protecție civilă;
 - j) Informează persoanele și organismele competente asupra factorilor de risc și le semnalează, de îndată, cu privire la iminența producerii sau producerea unei situații de protecție civilă la nivelul instituției sau operatorului economic;
 - k) Stabilesc și transmit, către transportatorii, distribuitorii și utilizatorii produselor, regulile și măsurile de protecție specifice, corelate cu riscurile previzibile la utilizare, manipulare, transport și depozitare;
 - l) Încheie contracte, convenții sau protocoale de cooperare cu alte servicii de urgență private sau voluntare;
 - m) Mențin în stare de funcționare mijloacele de înștiințare, avertizare-alarmare, adăposturile de protecție civilă și mijloacele tehnice proprii, destinate adăpostirii sau intervenției, ține evidența acestora și le verifică periodic;
 - n) Asigură pregătirea personalului cu atribuții în domeniul protecției civile;
 - o) Îndeplinesc alte obligații și măsuri stabilite, potrivit legii, de către organismele și organele abilitate.
- (2) Conducătorii instituțiilor publice și ai operatorilor economici, indiferent de forma de proprietate, sunt obligați să permită instalarea, fără plată, a mijloacelor de alarmare pe clădirile proprii.
- (3) Operatorii economici a căror activitate prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase se supun și prevederilor legislației specifice.

ART. 115

Persoanele fizice sau juridice care dețin imobile în indiviziune sau le utilizează în comun sunt obligate să coopereze pentru îndeplinirea măsurilor de protecție civilă pentru întregul imobil sau ansamblu de imobile.

ART. 116

- (1) Proiectanții, constructorii și beneficiarii de investiții au următoarele obligații:
 - a) Să prevadă în documentațiile tehnice ale investițiilor măsurile specifice, echipamentele și dotările necesare, conform normativelor în vigoare, și să asigure realizarea lor înainte de darea în exploatare a investiției;
 - b) Să obțină toate avizele, autorizațiile și acordurile privind protecția civilă, conform legii, și să urmărească realizarea măsurilor stabilite în cuprinsul acestora;
 - c) Să evaluateze riscul seismic al zonei în care se execută lucrările și să întocmească proiectul, respectiv să execute construcția sau instalația conform gradului de risc seismic evaluat.
- (2) În toate fazele de cercetare, proiectare, execuție și pe întreaga lor durată de existență, construcțiile și amenajările, echipamentele, utilajele și instalațiile tehnologice pentru autorizare în domeniul protecției civile se supun unei examinări sistematice și calificate pentru identificarea, evaluarea și controlul riscurilor, în condițiile prevăzute de reglementările specifice.

(3) Obligația executării activităților prevăzute la alin. (2) revine persoanelor care concură la proiectarea, realizarea, exploatarea, întreținerea, repararea construcțiilor, a echipamentelor și a instalațiilor tehnologice, potrivit obligațiilor și răspunderilor prevăzute de lege.

(4) Metodologia privind identificarea, evaluarea și controlul risurilor se elaborează de IGSU, se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor interne și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 117

Salariații au următoarele drepturi și obligații:

- a) Să beneficieze, în mod gratuit, de echipament de protecție individuală, de tratament medical și antidoturi, dacă sunt încadrați la agenții economici sau instituții cu surse de risc nuclear, chimic sau biologic;
- b) Să beneficieze de măsurile de protecție socială prevăzute prin lege pentru perioadele de întrerupere a activității, impuse de situațiile de protecție civilă;
- c) Să respecte normele, regulile și măsurile de protecție civilă stabilite;
- d) Să participe la instruirii, exercițiilor și la alte forme de pregătire specifică.

Capitolul XI

Asigurarea materială și financiară

SECTIUNEA 1

Asigurarea materială

ART. 118

Autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice și operatorii economici au obligația să planifice și să realizeze asigurarea materială și financiară a protecției civile, potrivit legii.

ART. 119

(1) Înzechestrarea și dotarea IGSU și a structurilor subordonate cu tehnică, aparatură și materiale specific militare se asigură de Ministerul Afacerilor Interne, pe baza normelor de înzestrare și dotare aprobate de ministrul afacerilor interne.

(2) Dotarea structurilor de protecție civilă, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se efectuează pe baza normelor elaborate de persoanele juridice care au constituit aceste structuri, avizate de ISU/București-Ilfov și aprobate de prefect.

ART. 120

(1) În vederea asigurării resurselor suplimentare de materiale necesare pe timpul stării de alertă, în depozitele IGSU și structurilor care asigură coordonarea operațională a acțiunilor de intervenție, precum și la nivelul unităților administrativ teritoriale de nivel județ/sectoare ale Municipiului București se constituie stocuri de răspuns la dezastre

(2) Componența minimă a stocurilor de răspuns la dezastre se stabilește pe baza criteriilor emise de Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, aprobate prin hotărâre a Guvernului în termen de 180 de zile de la aprobarea prezentei legi.

(3) La declararea stării de alertă la nivelul unităților administrativ-teritoriale de nivel județ/sectoare ale Municipiului București, șeful Departamentului pentru Situații de Protecție Civilă poate dispune, prin dispoziție scrisă, utilizarea resurselor suplimentare constituite ca stocuri de răspuns la dezastre.

ART. 121

Contractarea și aprovisionarea cu tehnică și materiale se asigură de fiecare beneficiar contra cost. Tehnica și alte categorii de materiale necesare protecției civile se asigură și din donații, sponsorizări, împrumuturi temporare sau din alte surse legal constituite.

ART. 122

(1) Întreținerea, repararea, depozitarea și evidența mijloacelor tehnice de protecție civilă, precum și durata normată de folosință a acestora se realizează potrivit normelor tehnice elaborate de IGSU și aprobate de ministrul afacerilor interne.

(2) Montarea, întreținerea, repararea și exploatarea sistemelor de alarmare, de comunicații și informatică de protecție civilă se asigură cu sprijinul operatorilor economici de profil, pe baza contractelor sau a convențiilor legale încheiate cu aceștia.

ART. 123

(1) Materialele didactice necesare pentru protecția civilă: filme, diafilme, planșe, manuale, broșuri, pliante, reviste și altele se realizează de Ministerul Afacerilor Interne și se asigură gratuit autorităților administrației publice, instituțiilor publice și operatorilor economici.

(2) Autoritățile publice, instituțiile publice și operatorii economici au obligația de a realiza materiale de popularizare a activităților de protecție civilă, emisiuni de radio și de televiziune, precum și alte activități cu resurse proprii sau altele legal constituite, cu acordul IGSU și al serviciilor de urgență profesioniste.

SECȚIUNEA a 2-a

Asigurarea financiară

ART. 124

(1) Finanțarea cheltuielilor cu protecția civilă se asigură, potrivit legii, din bugetul de stat, din bugetele locale, din bugetele instituțiilor publice autonome, ale instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din venituri proprii și din bugetele proprii ale operatorilor economici, după caz, în limita a minim 0,15% din buget.

(2) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital aferente activității ISU se asigură atât din bugetul de stat, cât și din bugetele locale, astfel:

a) Din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne, se finanțează categoriile de cheltuieli reprezentând cheltuielile de personal, drepturile cu caracter social, hrana, medicamentele de uz veterinar și materialele sanitare pentru animale, materialele și prestațiile de servicii cu caracter funcțional, obiectele de inventar de mică valoare sau de scurtă durată, echipamentul, alte cheltuieli, transferurile consolidabile și neconsolidabile, lucrările de investiții, achizițiile de bunuri, dotările independente și alte cheltuieli de investiții, în limita a minim 0,35% din buget;

b) Anual, prin anexă la legea bugetului de stat, din unele venituri ale bugetului de stat, se alocă bugetelor proprii ale județelor sume defalcate pentru finanțarea cheltuielilor de întreținere și gospodărie, pentru reparații curente și reparații capitale, precum și pentru achiziționarea de cărți și publicații.

(3) Din fondurile publice locale, precum și din cele gestionate în afara bugetului local, autoritățile administrației publice locale pot să cofinanțeze și categoriile de cheltuieli prevăzute la alin. (2) lit. a), cu excepția cheltuielilor de personal.

(4) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital aferente IGSU, instituțiilor și unităților subordonate acestuia se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne.

(5) Resursele bugetare prevăzute la alin. (2), (3) și (4) se completează cu donații, sponsorizări și contribuții ale societăților și ale caselor de asigurare sau de reasigurare, potrivit legii.

(6) Obiectivele de investiții de interes național pentru protecția civilă se finanțează de la bugetul de stat.

ART. 125

(1) Cheltuielile pentru realizarea, dotarea și întreținerea adăposturilor de protecție se suportă de către deținător sau proprietar, după caz.

(2) Punctele de comandă și adăposturile de protecție civilă destinate autorităților publice centrale și locale, stabilite în obligația autorităților administrației publice centrale și locale pentru obligativitatea amenajării punctelor de comandă și/sau spațiile de adăpostire, după caz; sunt menținute în stare de operativitate cu mijloace materiale și financiare puse la dispoziție de către instituțiile beneficiare sau gestionare, după caz.

(3) Pentru suportarea parțială sau integrală a costurilor realizării adăposturilor de protecție civilă aferente construcției cu destinație de locuință, se vor aloca fonduri cu destinația de subvenții, ce se acordă cetățenilor o singură dată, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

ART. 126

Finanțarea ajutoarelor de urgență, a despăgubirilor, precum și a unor lucrări sau cheltuieli neprevăzute se asigură din fondul de intervenție constituit la dispoziția Guvernului pentru înălțarea efectelor unor dezastre.

ART. 127

Pentru finanțarea unor cheltuieli curente și de capital privind protecția civilă pot fi utilizate, potrivit legii, donații, sponsorizări, venituri din prestări de servicii, contribuții ale societăților și ale caselor de asigurare sau de reasigurare, precum și alte surse legale.

ART. 128

Fundamentarea și întocmirea documentației tehnice privind investițiile aferente protecției civile se realizează pe baza normelor metodologice elaborate de IGSU și aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne.

ART. 129

(1) Cheltuielile pentru dotarea cu aparatul, mijloace tehnice și materialele necesare centrelor zonale de pregătire în domeniul protecției civile se suportă de Ministerul Afacerilor Interne, în limita sumelor aprobate cu această destinație. Derularea fondurilor se face prin bugetul IGSU.

(2) Consiliile județene ale județelor în care funcționează centrele de pregătire zonală pentru pregătirea specifică protecției civile vor pune la dispoziție acestora terenul, clădirile, precum și cheltuielile de întreținere aferente acestora.

ART. 130

(1) Cheltuielile pentru participarea României la misiuni în domeniul protecției civile, în afara teritoriului național, cu forțe și mijloace stabilite pe baza planurilor și acordurilor încheiate cu alte state, respectiv cu modulele de protecție civilă, se asigură de către ministerele implicate, de la articolul bugetar constituit pentru domeniul protecției civile.

(2) Pentru misiunile care presupun termene deconstruire și deplasare a personalului și resurselor de până la 48 de ore în afara teritoriului național, a echipelor specializate, module de protecție civilă, RO-USAR sau, după caz, alte structuri de intervenție, la nivelul IGSU, se asigură un fond de 50.000 euro, accesibil imediat prin instrumente de plată de tip card, ce pot fi utilizate în afara țării.

Capitolul XII

Contravenții și sancțiuni

ART. 131

(1) Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea juridică civilă, contravențională sau penală, după caz.

(2) Încălcările prezentei legi, care constituie contravenții, se sancționează cu amendă în quantumul determinat de valoarea numărului de puncte-amendă aplicate.

(3) Un punct-amendă reprezintă valoare 10% din salariul minim brut pe economie, stabilit prin hotărâre a Guvernului.

(4) Contravențiilor prevăzute în prezenta lege li se stabilesc clase de sancțiuni cărora le corespunde un număr de puncte-amenda, în funcție de gravitatea faptelor și de pericolul social pe care acestea îl prezintă.

(5) Clasele de sancțiuni sunt următoarele:

- a) clasa I – de la 0,5 la 1 punct-amendă;
- b) clasa a II-a – de la 1 la 5 puncte-amendă;
- c) clasa a III-a - de la 5 la 10 puncte-amendă;
- d) clasa a IV-a - de la 10 la 20 puncte-amendă;
- e) clasa a V-a - de la 21 la 40 puncte-amendă.

ART. 132

Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează cu amendă, astfel:

I. cu amendă prevăzută în clasa I de sancțiuni:

- a) Neparticiparea la instruirile și exercițiile de pregătire privind protecția civilă;
- b) Nerespectarea normelor și regulilor de protecție civilă și/sau neîndeplinirea măsurilor de protecție civilă dispuse, în condițiile legii, de autoritățile competente;
- c) Neanunțarea sau neinformarea autorităților sau serviciilor de urgență despre iminența sau producerea unei situații de protecție civilă de tipul situațiilor de urgență sau dezastrelor, unui eveniment periculos, inclusiv despre descoperirea de muniție sau elemente de muniție rămase neexplodate;

II. cu amendă prevăzută în clasa a II-a de sancțiuni:

- a) Nesolicitarea avizelor, a acordurilor sau a autorizațiilor privind protecția civilă ori neîndeplinirea măsurilor și a condițiilor prevăzute în acestea;
- b) Neorganizarea și neefectuarea activităților de instruire și educare preventivă a populației și salariaților;
- c) Accesul persoanelor neautorizate pe timpul situațiilor de protecție civilă în zonele afectate, interzise accesului și care sunt delimitate și marcate corespunzător.

III. cu amendă prevăzută în clasa a III-a de sancțiuni:

- a) Neelaborarea regulamentelor, a normelor, a metodologilor și a dispozițiilor privind protecția civilă;
- b) Folosirea în alte scopuri a mijloacelor tehnice de protecție civilă cu destinație publică;
- c) Interzicerea accesului personalului și al mijloacelor tehnice ale serviciilor de urgență în scopul îndeplinirii atribuțiilor legale specifice;
- d) Neîndeplinirea funcțiilor de sprijin stabilite, pe timpul situațiilor de protecție civilă;
- e) Neoperativitatea mijloacelor specializate de alarmare;

IV. cu amendă prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni:

- a) Neincluderea măsurilor de protecție civilă în programele de dezvoltare economico-socială sau în proiectele de buget;
- b) Neorganizarea serviciilor de urgență și/sau neasigurarea înzestrării și a pregătirii profesionale a acestora;
- c) Neasigurarea înștiințării, avertizării, alarmării sau evacuării populației în situații de protecție civilă, precum și transmiterea neautorizată de mesaje de protecție civilă;

- d) Neprevederea, în documentele tehnico-economice ale investițiilor, a adăposturilor, a dotărilor și a măsurilor de utilitate publică privind protecția civilă sau nerealizarea la termen a acestora;
- e) Nemenținerea adăposturilor de protecție civilă și a punctelor de comandă de protecție civilă în bună stare de utilizare, corespunzătoare destinației acestora;
- f) Neinformarea serviciilor de urgență despre iminență sau producerea unui incident sau accident în care sunt implicate substanțe periculoase;
- g) Neconstituirea rezervelor de resurse tehnico-materiale necesare protecției civile, prevăzute în planurile specifice;

V. cu amendă prevăzută în clasa a V-a de sancțiuni:

- a) Neasigurarea identificării, a monitorizării și a evaluării factorilor de risc generatori de evenimente periculoase sau nestabilirea măsurilor de protecție împotriva efectelor negative ale acestora;
- b) Neasigurarea înzestrării, a dotării și a echipării cu mijloace tehnice de protecție civilă, precum și menținerea în stare de operativitate a acestora;
- c) Neîndeplinirea măsurilor de protecție CBRNe a populației;
- d) Refuzul de a participa la limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de protecție civilă.

ART. 133

(1) Sancțiunile contravenționale se aplică persoanelor fizice sau juridice, după caz.

(2) Contravenientul poate achita în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenziilor prevăzute în prezenta lege, pentru fiecare categorie de contravenții.

ART. 134

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul serviciilor de urgență profesioniste cu atribuții de îndrumare, control, intervenție și constatare a încălcărilor legii în domeniul protecției civile, desemnat de inspectorul general al IGSU și nominalizat de inspectorii-șefi, precum și de către persoanele anume desemnate de către conducătorii autorităților administrației publice cu atribuții în domeniu.

ART. 135

Contravențiile prevăzute de prezenta lege le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Capitolul XIII

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 136

(1) Actele normative ce derivă din prezenta lege, prevăzute să se elaboreze și aprobate prin hotărâri ale Guvernului, se emit în termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Reglementările tehnice prevăzute să fie aprobate prin ordine ale ministrilor se emit în termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Actele normative prevăzute la alin. (1) și (2), în vigoare, se modifică și/sau completează în mod corespunzător.

ART. 137

Semnul distinctiv național pentru identificarea personalului și marcarea mijloacelor tehnice, a adăposturilor și a altor bunuri de protecție civilă, uniforma și legitimația specifică personalului

specializat cu atribuții în domeniul protecției civile se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, ținându-se seama de prevederile reglementărilor internaționale.

ART. 138

Prezenta lege intră în vigoare la 180 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 139

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea protecției civile nr. 481/2004, republicată publicată în monitorul oficial, Partea I, nr.557 din 22 iulie 2008, cu modificările și completările ulterioare

ART. 140

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă OUG21/2004 modificată și completată prin OUG 1/2014, respectiv OUG 89/2014

Această lege a fost adoptată de Senat, în ședința din cu respectarea prevederilor art.76 alin.(2) din Constituția României republicată.

Președintele Senatului

Această lege a fost adoptată în Camera Deputaților, în ședința din cu respectarea prevederilor art.76 alin.(2) din Constituția României republicată.

Președintele Camerei Deputaților

